

Tartalom

III Előkészítő jogi aktusok

TANÁCS

2023/C 247/01

A Tanács (EU) 2/2023 álláspontja első olvasatban az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójútonhal-állományra vonatkozó többéves gazdálkodási terv létrehozásáról, az 1936/2001/EK, az (EU) 2017/2107 és az (EU) 2019/833 rendelet módosításáról, valamint az (EU) 2016/1627 rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából

A Tanács által 2023. június 26-án elfogadott szöveg 1

2023/C 247/02

A Tanács indokolása: A Tanács (EU) 2/2023 álláspontja első olvasatban az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójútonhal-állományra vonatkozó többéves gazdálkodási terv létrehozásáról, az 1936/2001/EK, az (EU) 2017/2107 és az (EU) 2019/833 rendelet módosításáról, valamint az (EU) 2016/1627 rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából

61

III

(Előkészítő jogi aktusok)

TANÁCS

A TANÁCS (EU) 2/2023 ÁLLÁSPONTJA ELSŐ OLVASATBAN

az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójútonhal-állományra vonatkozó többéves gazdálkodási terv létrehozásáról, az 1936/2001/EK, az (EU) 2017/2107 és az (EU) 2019/833 rendelet módosításáról, valamint az (EU) 2016/1627 rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából

A Tanács által 2023. június 26-án elfogadott szöveg

(2023/C 247/01)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽³⁾ foglaltak szerint a közös halászati politika egyik célja az, hogy a tengeri biológiai erőforrások kiaknázását fenntartható gazdasági, környezeti és társadalmi előnyökkel biztosítsa.
- (2) Az Unió a 98/392/EK tanácsi határozat ⁽⁴⁾ révén jóváhagyta az Egyesült Nemzetek Szervezetének Tengerjogi Egyezményét, valamint az Egyesült Nemzetek Szervezetének 1982. december 10-i Tengerjogi Egyezményében foglalt, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok és a hosszú távon vándorló halállományok védelméről és kezeléséről szóló rendelkezések végrehajtásáról szóló megállapodást, amelyek az élő tengeri erőforrások védelmére és az azokkal való gazdálkodásra vonatkozó alapelveket és szabályokat tartalmazzak. Szélesebb körű nemzetközi kötelezettségei keretében az Unió részt vesz a halállományok védelmére a nemzetközi vizeken tett erőfeszítésekben.
- (3) Az Unió részes fele az atlanti tonhálfélék védelméről szóló nemzetközi egyezménynek ⁽⁵⁾ (a továbbiakban: egyezmény).
- (4) 2018-ban megrendezett, 21. rendkívüli ülésén az egyezmény által az Atlanti Tonhálfélék Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottság (a továbbiakban: ICCAT) elfogadta az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójútonhal-állományra vonatkozó többéves gazdálkodási terv (a továbbiakban: gazdálkodási terv) létrehozásáról szóló 18-02. sz. ajánlást. A gazdálkodási terv az ICCAT Kutatási és Statisztikai Állandó Bizottságának (a továbbiakban: SCRS) tanácsát követi, amely szerint az ICCAT-nak 2018-ban többéves gazdálkodási tervet kell készítenie az állományra vonatkozóan, mert az állomány jelenlegi állapota alapján nem tűnnek szükségesnek a

⁽¹⁾ HL C 232., 2020.7.14., 36. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2021. április 28-i állásponjtja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és Tanács 2023. június 26-i első olvasatbeli állásponjtja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament ...-i állásponjtja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

⁽⁴⁾ A Tanács 98/392/EK határozata (1998. március 23.) az Egyesült Nemzetek Szervezete 1982. december 10-i tengerjogi egyezményének és az egyezmény XI. részének végrehajtásáról szóló, 1994. július 28-i megállapodásnak az Európai Közösség általi megkötéséről (HL L 179., 1998.6.23., 1. o.).

⁽⁵⁾ Nemzetközi egyezmény az atlanti tonhálfélék védelméről (HL L 162., 1986.6.18., 34. o.).

kékúszójú tonhalra vonatkozóan a 14-04. sz. ajánlást módosító 17-07. sz. ajánlással létrehozott helyreállítási terv keretében bevezetett sürgősségi intézkedések, azonban ez nem gyengítheti a meglévő nyomonkövetési és ellenőrzési intézkedéseket.

- (5) Az ICCAT 18-02. sz. ajánlás hatályon kívül helyezi az uniós jogban az (EU) 2016/1627 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁶⁾ által végrehajtott 17-07. sz. ajánlást.
- (6) 2019-ben megrendezett 26. rendes ülésén az ICCAT elfogadta a 19-04. sz. ajánlást, amely módosította a 18-02. sz. ajánlással létrehozott többéves gazdálkodási tervet. Az ICCAT 19-04. sz. ajánlása hatályon kívül helyezi és felváltja a 18-02. sz. ajánlást. E rendeletnek a 19-04. sz. ajánlást kell végrehajtania az uniós jogban.
- (7) E rendeletnek adott esetben teljes egészében vagy részben végre kell hajtania a kékúszójú tonhal tenyésztéséről szóló 06-07. sz., az ICCAT-egyezmény hatálya alá tartozó területen működő hajómegfigyelési rendszerre vonatkozó minimumelőírásokról szóló 18-10. sz., a kékúszójú tonhalra és az észak-atlanti kardhalhalászatra vonatkozó szabályok betartásáról szóló 96-14. sz., a 20 méter vagy annál nagyobb teljes hosszúságú, az egyezmény hatálya alá tartozó területen működési engedéllyel rendelkező hajók ICCAT-nyilvántartásának létrehozásáról szóló 13-13. sz. és az átrakásokról szóló 16-15. sz. ICCAT ajánlást.
- (8) A regionális halászati gazdálkodási szervezetekben az Uniónak a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményekre kell alapoznia álláspontját, ezáltal gondoskodva arról, hogy a halászati erőforrásokkal folytatott gazdálkodás a közös halászati politika célkitűzéseivel összhangban történjen, különösen a halállományok fokozatos helyreállítására és a maximális fenntartható hozamot (a továbbiakban: MFH) biztosítani képes biomasszaszint felett tartására irányuló célkitűzéssel, továbbá azzal a célkitűzéssel, amely szerint meg kell teremteni a feltételeket ahhoz, hogy a halászati és a halfeldolgozó ipar, valamint a halászathoz kötődően a szárazföldön végzett tevékenységek gazdaságilag életképesé és versenyképesé váljanak. Az SCRS által 2018. októberében kiadott jelentés szerint a kékúszójútonhal-fogások $F_{0,1}$ halászati mortalitás mellett vannak összhangban az MFH eléréséhez szükséges (F_{mfh}) halászati mortalitással. Az állomány biomasszáját az MFH eléréséhez szükséges szinten állónak tekintik. A $B_{0,1}$ biomassa érték közepes és alacsony állománypótlódási szint mellett e szint felett mozog, míg magas állománypótlódási szint mellett alatta marad.
- (9) A gazdálkodási terv figyelembe veszi a halászeszközök és halászati technikák különböző típusainak sajátosságait. A gazdálkodási terv végrehajtása során az Uniónak és a tagállamoknak ösztönözniük kell a part menti halászati tevékenységeket, valamint az alacsony környezeti hatással járó és szelektív, különösen a hagyományos és kisüzemi halászatban alkalmazott halászeszközök és halászati technikák használatát, hogy ezzel is hozzájáruljanak a helyi gazdasági szereplők megfelelő megélhetéséhez.
- (10) Figyelembe kell venni a kisléptékű és kisüzemi halászat sajátos jellemzőit és igényeit. A 19-04. sz. ICCAT-ajánlás azon vonatkozó rendelkezésein túlmenően, amelyek megszüntetik a kis méretű part menti hajók kékúszójútonhal-halászatban való részvétele előtt álló akadályokat, a tagállamoknak további erőfeszítéseket kell tenniük a halászati lehetőségek kisléptékű, kisüzemi és nagyobb flották közötti méltányos és átlátható elosztásának biztosítására, az 1380/2013/EU rendelet 17. cikke szerinti kötelezettségeiknek megfelelő módon.
- (11) A közös halászati politika szabályainak való megfelelés érdekében uniós jogi aktusokat fogadtak el egy olyan ellenőrzési, vizsgálati és jogérvényesítési rendszer létrehozásáról, amely – többek között – a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelemről is rendelkezik. Ezen belül az 1224/2009/EK tanácsi rendelet ⁽⁷⁾ a közös halászati politika valamennyi szabályának való megfelelést biztosítandó globális és integrált szemléletű uniós ellenőrzési, vizsgálati és jogérvényesítési rendszert hoz létre. A 404/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet ⁽⁸⁾ megállapította az 1224/2009/EK rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályokat. Az 1005/2008/EK tanácsi rendelet ⁽⁹⁾ létrehozta a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszert. Az említett rendeletek már tartalmazznak olyan rendelkezéseket, amelyek a 19-04. sz. ICCAT-ajánlásban megállapított intézkedések egy részét lefedik, mint például a halászati jogosítványokat és engedélyeket, valamint a hajómegfigyelési rendszerekre vonatkozó egyes szabályokat. Az említett rendelkezéseket ezért nem szükséges felvenni e rendeletbe.

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1627 rendelete (2016. szeptember 14.) az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójútonhal-állományra vonatkozó többéves helyreállítási tervről, valamint a 302/2009/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 252., 2016.9.16., 1. o.).

⁽⁷⁾ A Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító uniós ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 343., 2009.12.22., 1. o.).

⁽⁸⁾ A Bizottság 404/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. április 8.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról szóló 1224/2009/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 112., 2011.4.30., 1. o.).

⁽⁹⁾ A Tanács 1005/2008/EK rendelete (2008. szeptember 29.) a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról, továbbá a 2847/93/EGK, az 1936/2001/EK és a 601/2004/EK rendelet módosításáról és az 1093/94/EK és az 1447/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 286., 2008.10.29., 1. o.).

- (12) Az 1380/2013/EU rendelet bevezeti a minimális állományvédelmi referenciaméret fogalmát. A következetesség biztosítása érdekében az ICCAT szerinti minimális méret fogalmat minimális állományvédelmi referenciaméretként kell végrehajtani az uniós jogban.
- (13) A 19-04. sz. ICCAT-ajánlás értelmében a kifogott, de a minimális állományvédelmi referenciaméretet el nem érő kékúszójú tonhalakat vissza kell dobni. Ugyanez alkalmazandó az éves halászati tervekben megállapított járulékos fogási korlátokat meghaladó kékúszójútonhal-fogásokra. Az ICCAT keretében az Unió részéről vállalt nemzetközi kötelezettségeknek való megfelelés érdekében az (EU) 2015/98 bizottsági felhatalmazáson alapuló rendelet⁽¹⁰⁾ 4. cikke az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (2) bekezdésével összhangban a kékúszójú tonhalra vonatkozó kirakodási kötelezettségtől való eltérésekről rendelkezik. Az (EU) 2015/98 felhatalmazáson alapuló rendelet végrehajtja a 19-04. sz. ajánlás egyes rendelkezéseit, amelyek meghatározzák, hogy azok a hajók, amelyek túllépik a számukra kiosztott kvótát vagy megengedett járulékos fogások maximális szintjét, kötelesek visszadobni a fedélzetükön lévő kékúszójú tonhalakat. Az említett felhatalmazáson alapuló rendelet hatálya a rekreációs célú halászatot folytató hajókra is kiterjed. Ezeknek a visszadobási és visszaengedési kötelezettségeknek ezért nem kell e rendelet hatálya alá tartoznia, valamint e rendelet nem érinti az (EU) 2015/98 felhatalmazáson alapuló rendelet vonatkozó rendelkezéseit.
- (14) A 2018-as éves ülésükön az egyezmény szerződő felei elismerték, hogy a kékúszójú tonhállal kapcsolatos egyes műveletek esetében meg kell erősíteni az ellenőrzést. E célból az említett ülésen megállapodás született arról, hogy az egyezmény halgazdaságokért felelős szerződő feleinek biztosítaniuk kell a ketrechelyezési műveletek teljes körű nyomonkövethetőségét, és kockázatelemzésen alapuló szűrőpróbaszerű ellenőrzéseket kell végezniük.
- (15) A 08-12. sz. ajánlást módosító 09-11. sz. ICCAT-ajánlást végrehajtó 640/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹¹⁾ rendelkezik az elektronikus kékúszójútonhal-fogási dokumentumról (a továbbiakban: eBCD). Az eBCD alkalmazásáról szóló 17-09. és 11-20. sz. ICCAT-ajánlást a közelmúltban hatályon kívül helyezte a 18-12. és a 18-13. sz. ICCAT-ajánlás. A 640/2010/EU rendelet ezért elavulttá vált, és a Bizottság az eBCD-re vonatkozó legújabb ICCAT-szabályokat végrehajtó új rendeletre irányuló javaslatot fogadott el. Következésképpen e rendeletnek nem a 640/2010/EU rendeletre kell hivatkoznia, hanem általánosabb értelemben az ICCAT által ajánlott fogási dokumentációs programra.
- (16) Tekintettel arra, hogy egyes ICCAT-ajánlásokat az ICCAT szerződő felei gyakran módosítanak és valószínűleg a jövőben is módosítani fognak, a gazdálkodási tervet módosító vagy kiegészítő jövőbeli ICCAT-ajánlásoknak az uniós jogban való gyors végrehajtása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a következők tárgyköre vonatkozóan: jelentéstételi határidők, a halászati idények időszakai; a fel nem használt kvóták átvételére vonatkozó tilalomtól való eltérések; minimális állományvédelmi referenciaméret; százalékok és paraméterek, a Bizottságnak benyújtandó információk; a nemzeti megfigyelők és regionális megfigyelők feladatai, a haláthelyezési engedély megtagadásának okai; a fogás lefoglalásának okai és a visszaengedések elrendelése. Továbbá, az ICCAT ülésein az Uniót képviselő Bizottság minden évben több tisztán technikai ICCAT-ajánlásban állapodik meg, különösen a kapacitáskorlátozásokra, a hajónapló követelményeire, a fogási jelentések formanyomtatványaira, az átrakási és az ICCAT áthelyezési nyilatkozatokra (a továbbiakban: ITD-k), a halászati engedélyekben minimálisan feltüntetendő információkra, az ICCAT közös nemzetközi ellenőrzési rendszere tekintetében a halászhajók minimális számára; a ellenőrző vizsgálati és megfigyelési rendszer előírásaira, a videofelvétel-készítésre vonatkozó követelményekre, a visszaengedési protokollokra, az elpusztult halak kezelésére vonatkozó követelményekre, a ketrechelyezési nyilatkozatokra, illetve a hajómegfigyelési rendszerekre vonatkozó követelményekre vonatkozóan, amelyeket e rendelet I–XV. melléklete által hajtanak végre az uniós jogban. A Bizottságot ezért fel kell hatalmazni arra is, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el e rendelet I–XV. mellékletének a módosított vagy kiegészített ICCAT-ajánlásokkal összhangban történő módosítására vagy kiegészítésére vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban⁽¹²⁾ megállapított elvekkel összhangban kerüljön sor. Így különösen a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértői rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

⁽¹⁰⁾ A Bizottság (EU) 2015/98 felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. november 18.) az atlanti tonhálfélek védelméről szóló nemzetközi egyezményből és az északnyugat-atlanti halászatban folytatandó jövőbeni többoldalú együttműködésről szóló egyezményből adódó, az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 15. cikkének (2) bekezdése szerinti uniós nemzetközi kötelezettségek végrehajtásáról (HL L 16., 2015.1.23., 23. o.).

⁽¹¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 640/2010/EU rendelete (2010. július 7.) a kékúszójú tonhalra (*Thunnus thynnus*) vonatkozó fogási dokumentációs program létrehozásáról és az 1984/2003/EK tanácsi rendelet módosításáról (HL L 194., 2010.7.24., 1. o.).

⁽¹²⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

- (17) A kékúszójú tonhal halászatát, nevezetesen a fogáshoz, az áthelyezéshez, a szállításhoz, a ketrecbe helyezéshez, a tenyésztéshez, a lehalászáshoz és az átvitelhez kapcsolódó műveleteket szabályozó ICCAT-ajánlások rendkívül dinamikusak. A halászat ellenőrzésére és a halászati gazdálkodásra szolgáló technológiák – mint például sztereoszkopikus kamerák és az alternatív módszerek –, amelyeket a tagállamoknak egységesen szükséges alkalmazniuk, folyamatosan fejlődnek. Hasonlóképpen, szükség esetén operatív eljárásokat is ki kell dolgozni a tagállamok e rendelet által az uniós jogban végrehajtott ICCAT-szabályoknak való megfelelésének támogatására. E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni az élő kékúszójú tonhal átvitelének részletes szabályaira, az áthelyezési műveletekre és a ketrecbehelyezési műveletekre vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽¹³⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (18) Az e rendeletben meghatározott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtási jogi aktusok nem érintik a jövőbeli ICCAT-ajánlásoknak az uniós jogban rendes jogalkotási eljárás útján történő végrehajtását.
- (19) Mivel e rendelet új és átfogó gazdálkodási tervet állapít meg a kékúszójú tonhalra vonatkozóan, a kékúszójú tonhal tekintetében az (EU) 2017/2107⁽¹⁴⁾ és az (EU) 2019/833⁽¹⁵⁾ európai parlamenti és tanácsi rendeletben meghatározott rendelkezéseket el kell hagyni. Ami az (EU) 2017/2107 rendelet 43. cikkét illeti, a földközi-tengeri kardhalra vonatkozó rész bekerült az (EU) 2019/1154 európai parlamenti és tanácsi rendeletbe⁽¹⁶⁾. Az 1936/2001/EK tanácsi rendelet⁽¹⁷⁾ egyes rendelkezéseit is el kell hagyni. Az 1936/2001/EK rendeletet, az (EU) 2017/2107 rendeletet és az (EU) 2019/833 rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (20) A 18-02. sz. ICCAT-ajánlás hatályon kívül helyezte a 17-07. sz. ajánlást, mivel az állomány állapota már nem teszi szükségessé a kékúszójú tonhalra vonatkozóan az említett ajánlás nyomán készült helyreállítási tervben előírt sürgősségi intézkedéseket. Az említett helyreállítási tervet végrehajtó (EU) 2016/1627 rendeletet ezért hatályon kívül kell helyezni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet általános szabályokat állapít meg az Atlanti Tonhalfélék Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottság (a továbbiakban: ICCAT) által az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójú tonhal állományra (*Thunnus thynnus*) vonatkozó többéves gazdálkodási terv Unió általi egységes és hatékony végrehajtására vonatkozóan.

2. cikk

Hatály

Ez a rendelet a következőkre alkalmazandó:

- a) olyan uniós halászhajók és rekreációs célú halászatot folytató uniós hajók, amelyek:
- az egyezmény hatálya alá tartozó területen kékúszójú tonhalat halásznak; és
 - az egyezmény hatálya alá tartozó területen fogott kékúszójú tonhalat – akár az egyezmény hatálya alá tartozó területen kívül is – átrakják vagy a fedélzeten szállítják;

⁽¹³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

⁽¹⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2107 rendelete (2017. november 15.) az Atlanti Tonhal Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottságot (ICCAT) létrehozó egyezmény hatálya alá tartozó területen alkalmazandó állománygazdálkodási, állományvédelmi és ellenőrzési intézkedések megállapításáról, valamint az 1936/2001/EK, az 1984/2003/EK és az 520/2007/EK tanácsi rendelet módosításáról (HL L 315., 2017.11.30., 1. o.).

⁽¹⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/833 rendelete (2019. május 20.) az Északnyugat-atlanti Halászati Szervezet szabályozási területén alkalmazandó védelmi és végrehajtási intézkedések megállapításáról, az (EU) 2016/1627 rendelet módosításáról, valamint a 2115/2005/EK és az 1386/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2019.5.28., 1. o.).

⁽¹⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1154 rendelete (2019. június 20.) a kardhal földközi-tengeri állományára vonatkozó többéves helyreállítási tervről, valamint az 1967/2006/EK tanácsi rendelet és az (EU) 2017/2107 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 188., 2019.7.12., 1. o.).

⁽¹⁷⁾ A Tanács 1936/2001/EK rendelete (2001. szeptember 27.) a hosszú távon vándorló halfajok bizonyos állományainak halászatára vonatkozó ellenőrzési intézkedések megállapításáról (HL L 263., 2001.10.3., 1. o.).

- b) uniós halgazdaságok;
- c) olyan harmadik országbeli halászhajók és rekreációs célú halászatot folytató harmadik országbeli hajók, amelyek uniós vizeken halásznak és az egyezmény hatálya alá tartozó területen kékúszójú tonhalat fognak;
- d) olyan harmadik országbeli hajók, amelyeket tagállami kikötőkben ellenőrző vizsgálatnak vetnek alá, és amelyek az egyezmény hatálya alá tartozó területen fogott kékúszójú tonhalat, vagy uniós vizeken halászott kékúszójú tonhalból készült olyan halászati termékeket szállítanak a fedélzeten, amelyeket korábban nem rakodtak ki vagy raktak át kikötőben.

3. cikk

Célkitűzés

E rendelet célja az ICCAT által elfogadott, a kékúszójútonhal-állományra vonatkozó többéves gazdálkodási terv végrehajtása a kékúszójú tonhal biomasszájának az MFH-t előállítani képes szint felett tartása céljából.

4. cikk

Kapcsolat más uniós jogi aktusokkal

E rendelet eltérő rendelkezése hiányában e rendelet a halászati ágazatot szabályozó egyéb uniós jogi aktusok sérelme nélkül alkalmazandó, különös tekintettel a következőkre:

1. az 1224/2009/EK rendelet;
2. az 1005/2008/EK rendelet;
3. az (EU) 2017/2403 európai parlamenti és a tanácsi rendelet⁽¹⁸⁾;
4. az (EU) 2017/2107 rendelet;
5. az (EU) 2019/1241 európai parlamenti és a tanácsi rendelet⁽¹⁹⁾.

5. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „ICCAT”: az Atlanti Tonhalfélék Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottság;
2. „egyezmény”: az atlanti tonhalfélék védelméről szóló nemzetközi egyezmény;
3. „halászhajó”: a kékúszójú tonhal kereskedelmi kiaknázására használt motoros hajó, beleértve a fogóhajókat, a feldolgozóhajókat, a segédhajókat, a vontatóhajókat, az átrakásban részt vevő hajókat, a tonhaltermékek szállítására felszerelt szállítóhajókat és a kisegítő hajókat, a konténerhajók kivételével;
4. „élő kékúszójú tonhal”: olyan kékúszójú tonhal, amelyet egy bizonyos ideig életben tartanak egy csapdában, vagy élve elszállítják egy halgazdaságba;
5. „SCRS”: az ICCAT Kutatási és Statisztikai Állandó Bizottsága;
6. „rekreációs célú halászat”: a tengerek biológiai erőforrásainak kiaknázására irányuló, nem kereskedelmi célú halászati tevékenység;
7. „sporthorgászat”: olyan nem kereskedelmi célú halászati tevékenység, amelynek résztvevői egy nemzeti sportszervezetethez tartoznak vagy nemzeti sportengedéllyel rendelkeznek;
8. „vontatóhajó”: halketrecek vontatására használt hajó;

⁽¹⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2403 rendelete (2017. december 12.) a külső vizeken halászó flották fenntartható kezeléséről, valamint az 1006/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2017.12.28., 81. o.).

⁽¹⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1241 rendelete (2019. június 20.) a halászati erőforrások és a tengeri ökoszisztémák technikai intézkedések révén történő védelméről, a 2019/2006/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet, továbbá az 1380/2013/EU, az (EU) 2016/1139, az (EU) 2018/973, az (EU) 2019/472 és az (EU) 2019/1022 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 894/97/EK, a 850/98/EK, a 2549/2000/EK, a 254/2002/EK, a 812/2004/EK és a 2187/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 198., 2019.7.25., 105. o.).

9. „feldolgozóhajó”: olyan hajó, amelynek fedélzetén a halászati termékeken csomagolásuk előtt egy vagy több műveletet végeznek el az alábbiak közül: filézés vagy darabolás, fagyasztás és/vagy feldolgozás;
10. „kisegítő hajó”: az elpusztult (nem feldolgozott) kékúszójú tonhalaknak a szállítóketrectől vagy tenyésztőketrectől, erszényes kerítőhálótól, illetve csapdától a kijelölt kikötőbe és/vagy feldolgozóhajóra való szállítására használt hajó;
11. „csapda”: a tengerfenékhez horgonyzott, rögzített halászeszköz, amely általában fel van szerelve a kékúszójú tonhalakat egy vagy több rekeszbe terelő vezetőláccal, mely rekeszekben lehalászásukig vagy tenyésztetbe vételükig tartják őket;
12. „erszényes kerítőháló”: olyan kerítőháló, amelynél a hálófenekeket összehúzzák a háló fenekén lévő szorítószinór segítségével, amely a fenék-vontatókötél mentén több gyűrűn van átfűzve, és így lehetővé teszi a háló összehúzását vagy összezárását;
13. „ketrecbe helyezés”: az élő kékúszójú tonhalnak a szállítóketrecből vagy a csapdából a tenyésztő- vagy hizlalóketrecbe történő áthelyezése;
14. „fogóhajó”: a kékúszójú tonhal kereskedelmi célú halászatára használt hajó;
15. „halgazdaság”: a csapdák és/vagy erszényes kerítőhálós hajók által fogott kékúszójú tonhal hizlására vagy tenyésztésére használt, földrajzi koordinátákkal egyértelműen meghatározott tengeri terület; egy halgazdaság több tenyésztési helyszínen is működhet, amelyek mindegyikét földrajzi koordináták határozzák meg, a földrajzi szélesség és hosszúság egyértelmű megadásával a sokszög minden pontja tekintetében;
16. „tenyésztés” vagy „hizlás”: az a folyamat, amelynek során a kékúszójú tonhalat a gazdaságokban ketrecbe helyezik, majd azt hizlás és annak teljes biomasszája növelése céljából etetik;
17. „lehalászás”: kékúszójú tonhalak halgazdaságokban vagy csapdákból történő leölése;
18. „sztereoszkopikus kamera”: két vagy több objektívvel és objektívenként külön képérzékelővel vagy filmes képkockával rendelkező, a halak hosszának mérése, valamint a kékúszójú tonhalak darabszámának és súlyának pontosítása céljából háromdimenziós kép készítésére képes kamera;
19. „kis méretű part menti hajó”: olyan fogóhajó, amely az alábbi öt közül legalább három tulajdonsággal rendelkezik:
 - a) teljes hosszúsága kisebb mint 12 méter;
 - b) a hajó kizárólag a lobogó szerinti tagállam joghatósága alá tartozó vizeken halászik;
 - c) a halászati utak időtartama kevesebb mint 24 óra;
 - d) a személyzet maximális létszáma négy fő; vagy
 - e) a hajó olyan technikák alkalmazásával folytat halászatot, amelyek szelektívek és korlátozott környezeti hatással járnak;
20. „közös halászati művelet”: kettő vagy több erszényes kerítőhálós hajó részvételével végrehajtott művelet, amelynek során az egyik erszényes kerítőhálós hajó fogása egy előzetes megállapodás tárgyát képező elosztási kulcs alapján egy vagy több erszényes kerítőhálós hajónak tulajdonítható;
21. „aktív halászat”: az a tény, hogy valamely fogóhajó egy adott halászhálózatban kékúszójú tonhalra halászik;
22. „kékúszójútonhal-fogási dokumentum” (BCD): kékúszójú tonhalra vonatkozó fogási dokumentum;
23. „elektronikus kékúszójútonhal-fogási dokumentum” (eBCD): a kékúszójú tonhalra vonatkozó, elektronikus fogási dokumentum;
24. „az egyezmény hatálya alá tartozó terület”: az egyezmény 1. cikkében meghatározott földrajzi terület;
25. „átrakás”: egy halászhajó fedélzetén található halászati termékek bármelyikének vagy mindegyikének egy másik halászhajóra történő áthelyezése; az elpusztult kékúszójú tonhal erszényes kerítőhálóból, csapdából vagy vontatóhajóról kisegítő hajóra való áthelyezése azonban nem minősül átrakásnak;
26. „ellenőrzési célú áthelyezés”: minden további, a halászati/haltenyésztési gazdasági szereplők vagy az ellenőrző hatóságok kérésére az áthelyezett halegyedek számának ellenőrzése céljából végzett áthelyezés;
27. „ellenőrző kamera”: az e rendeletben előírt ellenőrzések céljára szolgáló sztereoszkopikus kamera és/vagy hagyományos videokamera;
28. „szerződő fél”: az egyezmény szerződő fele, vagy nem szerződő, de együttműködő fél, jogalany vagy halászatot folytató jogalany;

29. „nagy méretű nyílt vízi horogsoros hajó”: 24 méternél nagyobb teljes hosszúságú nyílt vízi horogsoros hajó;
30. „áthelyezés”: a következők közül bármelyik módon történő áthelyezés:
- a) élő kékúszójú tonhal fogóhajó hálójából szállítóketrecbe történő áthelyezése;
 - b) élő kékúszójú tonhal egyik szállítóketrecből a másikba történő áthelyezése;
 - c) élő kékúszójú tonhalat tartalmazó ketrec egyik vontatóhajóból egy másik vontatóhajóba történő áthelyezése;
 - d) élő kékúszójú tonhalat tartalmazó ketrec egyik halgazdaságból a másikba történő áthelyezése, és élő kékúszójú tonhal ugyanazon halgazdaság különböző ketrecai közötti áthelyezése;
 - e) élő kékúszójú tonhal áthelyezése a csapdából a szállítóketrecbe, a vontatóhajó jelenlététől függetlenül;
31. „gazdasági szereplő” vagy „üzemeltető”: olyan természetes vagy jogi személy, aki, illetve amely halászati és akvakultúra-termékeket előállító, feldolgozó-, forgalmazó-, elosztó vagy azok kiskereskedelmi láncának valamely szakaszával kapcsolatos tevékenységet folytató vállalkozást működtet vagy ilyen vállalkozással rendelkezik;
32. „halászeszközcsoporth”: ugyanazt a halászeszközt használó halászhajók csoportja, amelyre vonatkozóan csoportkvóta került kiosztásra;
33. „halászati erő kifejtés”: egy halászhajó kapacitásának és aktivitásának szorzata; halászhajók csoportja esetében a csoportba tartozó összes hajó halászati erő kifejtésének összege;
34. „felelős tagállam”: a lobogó szerinti tagállam vagy az a tagállam, amelynek a joghatósága alá tartozó területen az érintett halgazdaság vagy csapda található.

II. FEJEZET

ÁLLOMÁNYGAZDÁLKODÁSI INTÉZKEDÉSEK

6. cikk

A halászati állománygazdálkodási intézkedésekhez kapcsolódó feltételek

- (1) Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy fogóhajóinak és csapdáinak halászati erő kifejtése arányos legyen a kékúszójú tonhalra vonatkozóan az adott tagállam számára az Atlanti-óceán keleti része és a Földközi-tenger tekintetében rendelkezésre álló halászati lehetőségekkel. A tagállamok által elfogadott intézkedéseknek ki kell terjedniük az engedéllyel rendelkező hajók 26. cikkben említett jegyzékében szereplő, 24 méternél nagyobb teljes hosszúságú fogóhajókra vonatkozó egyéni kvóták megállapítására.
- (2) A tagállamok előírják a fogóhajók számára, hogy amint egyéni kvótájuk kimerítettnek minősül, az 1224/2009/EK rendelet 35. cikkével összhangban haladéktalanul fussanak be az általuk kijelölt kikötőbe.
- (3) A kékúszójú tonhal halászatában nem megengedettek a hajóbérleti műveletek.

7. cikk

A nem lehalászott élő kékúszójú tonhalak átvitele

- (1) A nem lehalászott élő kékúszójú tonhalak átvitele egy halgazdaságon belül az előző évek fogásaiból csak akkor engedélyezhető, ha a tagállam megerősített ellenőrzési rendszert dolgoz ki, és erről jelentést tesz a Bizottságnak. E rendszernek szervesen illeszkednie kell a tagállam 14. cikkben említett éves ellenőrző vizsgálati tervébe, és tartalmaznia kell legalább az 53. és 61. cikk szerinti intézkedéseket.
- (2) Ha az (1) bekezdéssel összhangban az átvitel engedélyezett, a következő pontokat kell alkalmazni:
- a) minden év május 25-ig a halgazdaságokért felelős tagállamok a következőket tartalmazó éves átviteli nyilatkozatot töltenek ki, és azt elküldik a Bizottságnak:
 - i. az átvinni kívánt hal mennyisége (kg-ban kifejezve) és darabszáma,
 - ii. a fogás éve,
 - iii. átlagos tömeg,
 - iv. lobogó szerinti tagállam vagy szerződő fél,
 - v. az átvitt fogásoknak megfelelő BCD-re való hivatkozások,
 - vi. a halgazdaság neve és ICCAT-száma,

vii. a ketrec száma, valamint

viii. a lehalászás elvégzése esetén a lehalászott mennyiségre vonatkozó információk (kg-ban kifejezve);

b) az (1) bekezdés alapján átvitt mennyiségeket a halgazdaságban külön ketrecekben vagy külön ketreccsoportokban kell elhelyezni, a fogás éve alapján elkülönítve egymástól.

(3) A halgazdaságokért felelős tagállamok a halászati idény kezdete előtt gondoskodnak a joghatóságuk alá tartozó halgazdaságok masszív lehalászását követően átvitelre kerülő élő kékúszójú tonhalak alapos értékeléséről. E célból az olyan fogási évekből átvitelre kerülő élő kékúszójú tonhalakat, amikor sor került a halgazdaságokban masszív lehalászásra, sztereoszkopikus kamerarendszerek vagy alternatív módszerek alkalmazásával át kell helyezni más ketrecekbe, amennyiben ezek – az 51. cikkkel összhangban – ugyanolyan szintű precizitást és pontosságot biztosítanak. A teljeskörűen dokumentált nyomomonkövethetőséget mindenkor biztosítani kell. Az olyan évekből származó kékúszójú tonhal-átvitelét, amikor nem került sor masszív lehalászásra, minden évben ugyanazon eljárásnak a megfelelő mintákra történő, kockázatelemzésen alapuló alkalmazásával kell ellenőrizni.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján részletes szabályokat állapíthat meg az élő kékúszójú tonhal átvitelére vonatkozó megerősített ellenőrzési rendszer kialakítására vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 68. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

8. cikk

A fel nem használt kvóták átvitele

A fel nem használt kvóták átvitele nem engedélyezhető.

9. cikk

Kvótaátadások

(1) Az Unió és a többi szerződő fél közötti kvótaátadásra csak az érintett tagállamok és/vagy szerződő felek előzetes engedélyével kerülhet sor. A Bizottság az ilyen kvótaátadás előtt 48 órával értesíti az ICCAT titkárságát.

(2) A kvótáknak a halászeszközcsoportokon belüli, illetve a járulékos fogási kvóták és az egyes tagállamok egyéni halászati kvótái közötti átadása megengedett, feltéve, hogy az érintett tagállamok az ilyen átadásokról előzetesen tájékoztatják a Bizottságot, hogy a Bizottság még az átadás hatálybalépése előtt tájékoztathassa az ICCAT titkárságát.

10. cikk

Túlhalászás esetén alkalmazandó kvótalevonások

Amennyiben a tagállamok túllépik a számukra kiosztott kvótákat, és a helyzet nem orvosolható az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (8) bekezdése szerinti kvótacserekkkel, az 1224/2009/EK rendelet 37. és 105. cikkét kell alkalmazni.

11. cikk

Éves halászati tervek

(1) Minden kékúszójú tonhal-kvótával rendelkező tagállam éves halászati tervet készít. Ebben a tervben legalább a következő információk szerepelnek a fogóhajókra és a csapdákra vonatkozóan:

a) az egyes halászeszközcsoportoknak kiosztott kvóták, a járulékos fogási kvótákat is beleértve;

b) adott esetben a kvóták elosztására és kezelésére alkalmazott módszer;

c) az egyéni kvóták tiszteletben tartását biztosító intézkedések;

d) az egyes halászeszköz-kategóriákra vonatkozó nyitott halászati idények;

e) a kijelölt kikötőkre vonatkozó információk;

f) a járulékos fogásokra vonatkozó szabályok; és

g) a fenékvonóhálós hajók kivételével azon 24 méternél nagyobb teljes hosszúságú fogóhajók és erszényes kerítőhálós hajók száma, amelyek számára engedélyezett a kékúszójú tonhal halászata az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren.

(2) Azok a tagállamok, amelyek a kékúszójú tonhal halászatára engedéllyel rendelkező kis méretű part menti hajókkal rendelkeznek, külön ágazati kvótát osztanak ki e hajók számára, és ezt halászati terveikben feltüntetik. Emellett az említett flotta általi kvótafelhasználás szoros monitorozására szolgáló további intézkedéseket is felvesznek nyomonkövetési, ellenőrzési és ellenőrző vizsgálati terveikbe. A tagállamok az (1) bekezdésben említett paramétereket alkalmazva eltérő számú hajót engedélyezhetnek halászati lehetőségeik teljes kihasználása céljából.

(3) Portugália és Spanyolország ágazati kvótákat osztanak ki az Azori-szigetek, Madeira és a Kanári-szigetek uniós vizeiben csalival halászó hajók számára. Az említett ágazati kvótákat bele kell foglalni éves halászati terveikbe, és az ezen kvóták felhasználásának nyomon követésére szolgáló kiegészítő intézkedéseket egyértelműen meg kell határozni az éves nyomonkövetési, ellenőrzési és ellenőrző vizsgálati terveikben.

(4) Amikor a tagállamok a (2) vagy a (3) bekezdéssel összhangban ágazati kvótákat osztanak ki, a halászati lehetőségek elosztásáról szóló alkalmazandó uniós jogi aktusban meghatározott, 5 tonnás minimumkvóta-követelmény nem alkalmazandó.

(5) Az éves halászati tervek bármely módosítását az érintett tagállam legkésőbb három munkanappal az adott módosítás által érintett halászati tevékenység megkezdése előtt benyújtja a Bizottsághoz. A Bizottság legkésőbb egy munkanappal az adott módosítás által érintett halászati tevékenység megkezdése előtt továbbítja a módosítást az ICCAT titkárságának.

12. cikk

A halászati lehetőségek kiosztása

Az 1380/2013/EU rendelet 17. cikkével összhangban a tagállamok a számukra rendelkezésre álló halászati lehetőségek kiosztása során átlátható és objektív – többek között környezeti, társadalmi és gazdasági jellegű – kritériumokat alkalmaznak, és törekednek arra, hogy a nemzeti kvótákat méltányosan osszák el a különböző flottaszegmensek között, különös figyelmet fordítva a hagyományos és a kisüzemi halászatra, valamint ösztönzőket biztosítanak olyan uniós halászhajók számára, amelyek szelektív halászeszközöket vagy alacsony környezeti hatású halászati technikákat alkalmaznak.

13. cikk

Éves halászati kapacitásgazdálkodási tervek

Minden kékúszójútonhal-kvótával rendelkező tagállam éves halászati kapacitásgazdálkodási tervet készít. Ebben a tervben a tagállam olyan módon igazítja ki a fogóhajók és csapdák számát, amely biztosítja, hogy a halászati kapacitás arányos legyen a fogóhajók és csapdák részére az érintett kvótaidőszakban kiosztott halászati lehetőségekkel. A tagállam a halászati lehetőségek kiosztására vonatkozó alkalmazandó uniós jogi aktusban meghatározott paraméterek felhasználásával igazítja ki a halászati kapacitást. Az erszényes kerítőhálós hajókra vonatkozó uniós halászati kapacitás kiigazításának mértéke a 2018. évi halászatikapacitás-referenciaértékhez viszonyítva maximum 20 %-os eltérést mutathat.

14. cikk

Éves ellenőrző vizsgálati tervek

Minden kékúszójútonhal-kvótával rendelkező tagállam éves ellenőrző vizsgálati tervet készít az e rendeletnek való megfelelés biztosítása céljából. Az egyes tagállamok benyújtják tervüket a Bizottságnak. Az egyes tagállamok a következőkkel összhangban állítják össze tervüket:

- a) a kékúszójú tonhalra vonatkozó, az 1224/2009/EK rendelet 95. cikke alapján létrehozott egyedi ellenőrzési és ellenőrző vizsgálati programban meghatározott ellenőrző vizsgálati tevékenységek célkitűzései, prioritásai, eljárásai és referenciaértékei;
- b) az 1224/2009/EK rendelet 46. cikke alapján létrehozott, a kékúszójú tonhalra vonatkozó nemzeti ellenőrzési cselekvési program.

15. cikk

Éves tenyésztésszervezési tervek

(1) Minden kékúszójútonhal-kvótával rendelkező tagállam éves tenyésztésszervezési tervet készít.

(2) Az éves tenyésztésszervezési tervben minden tagállam gondoskodik arról, hogy a teljes bemeneti kapacitás és a teljes tenyésztési kapacitás arányos legyen a tenyésztési célra rendelkezésre álló kékúszójú tonhal becsült mennyiségével.

(3) A tagállamok a tonhaltenyésztési kapacitásukat azon tenyésztési összkapacitásra korlátozzák, amely szerepel az ICCAT „kékuszójútonhal-tenyésztő létesítményekre vonatkozó nyilvántartásában”, vagy amelyeket 2018-ban engedélyeztek és bejelentettek az ICCAT-nak.

(4) A valamely tagállam halgazdaságaiba telepíthető, kifogott vadon élő kékuszójú tonhalak maximális száma az adott tagállam halgazdaságaiba az ICCAT „kékuszójútonhal-tenyésztő létesítményekre vonatkozó nyilvántartása” szerint a 2005., a 2006., a 2007. vagy a 2008. évben telepített egyedek számára korlátozódik.

(5) Ha egy adott tagállamnak növelnie kell az egy vagy több halgazdaságába telepíthető, kifogott vadon élő tonhalak maximális számát, ennek a növekedésnek arányosnak kell lennie az adott tagállam részére kiosztott halászati lehetőségekkel, valamint a más tagállamból vagy szerződő féltől esetlegesen behozott élő kékuszójú tonhal mennyiségével.

(6) A halgazdaságokért felelős tagállamok gondoskodnak arról, hogy az SCRS által a hízalási időszak alatti növekedési ráták megállapítására irányuló próbahalászattal megbízott tudósok bejuthassanak a halgazdaságokba, és segítséget kapjanak feladataik ellátásához.

(7) A tagállamok adott esetben minden év május 15-éig benyújtják a Bizottságnak a felülvizsgált tenyésztésszervezési terveket.

16. cikk

Az éves tervek megküldése

(1) Minden év január 31-ig minden kékuszójútonhal-kvótával rendelkező tagállam benyújtja a Bizottságnak a következő terveket:

- a) a 11. cikkel összhangban kidolgozott éves halászati terv azokra a fogóhajókra és csapdákra vonatkozóan, amelyeket az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren kékuszójú tonhal halászatára használnak;
- b) a 13. cikkel összhangban kidolgozott éves halászati kapacitásgazdálkodási terv;
- c) a 14. cikkel összhangban kidolgozott éves ellenőrző vizsgálati terv; és
- d) a 15. cikkel összhangban kidolgozott éves tenyésztésszervezési terv.

(2) A Bizottság összegyűjti az (1) bekezdésben említett terveket, és felhasználja azokat az éves uniós terv elkészítéséhez. A Bizottság az éves uniós tervet – az ICCAT általi megvitatás és jóváhagyás céljából – minden év február 15-éig megküldi az ICCAT titkárságának.

(3) Abban az esetben, ha egy tagállam az (1) bekezdésben említett tervek bármelyikét nem nyújtja be a Bizottságnak az említett bekezdésben meghatározott határidőn belül, a Bizottság dönthet úgy, hogy az uniós tervet az érintett tagállam tervei nélkül küldi meg az ICCAT titkárságának. Az érintett tagállam kérésére a Bizottság igyekszik figyelembe venni az (1) bekezdésben említett, az említett bekezdésben meghatározott határidő után, de a (2) bekezdésben meghatározott határidő előtt benyújtott valamelyik tervet. Ha egy tagállam által benyújtott valamely terv nem felel meg e rendelet éves halászati, kapacitásgazdálkodási, ellenőrző vizsgálati, illetve tenyésztésszervezési tervekhez vonatkozó rendelkezéseinek, vagy olyan súlyos hibát tartalmaz, amely ahhoz vezethet, hogy az ICCAT bizottsága nem hagyja jóvá az uniós éves tervet, a Bizottság dönthet úgy, hogy az uniós éves tervet az érintett tagállam tervei nélkül továbbítja az ICCAT titkárságának. A Bizottság a lehető legrövidebb időn belül tájékoztatja az érintett tagállamot, és az e tagállam által esetleg benyújtott felülvizsgált terveket igyekszik belefoglalni az éves uniós tervbe vagy annak módosításaiba, feltéve, hogy az említett felülvizsgált tervek megfelelnek e rendelet éves halászati, kapacitásgazdálkodási, ellenőrző vizsgálati, illetve tenyésztésszervezési tervekhez vonatkozó rendelkezéseinek.

III. FEJEZET

TECHNIKAI INTÉZKEDÉSEK

17. cikk

Halászati idények

(1) Az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren minden évben május 26. és július 1. között engedélyezett a kékuszójú tonhal erszényes kerítőhálóval történő halászata.

(2) E cikk (1) bekezdésétől eltérve Ciprus és Görögország a 11. cikkben említett éves halászati terveiben kérheti, hogy a lobogója alatt közlekedő erszényes kerítőhálós hajók minden évben május 15-től július 1-jéig folytathassanak kékuszójútonhal-halászatot a Földközi-tenger keleti térségében (37.3.1. és 37.3.2. számú FAO halászati területek).

(3) E cikk (1) bekezdésétől eltérve Horvátország az 11. cikkben említett éves halászati tervében kérheti, hogy a lobogója alatt közlekedő erszénes kerítőhálós hajók tenyésztés céljából minden évben május 26-tól július 15-ig folytathassanak kékúszójútonhal-halászatot az Adriai-tengeren (37.2.1. számú FAO halászati terület).

(4) Az (1) bekezdéstől eltérve, ha egy adott tagállam bizonyítja a Bizottságnak, hogy az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren kékúszójú tonhalra halászó erszénes kerítőhálós hajóinak egy része az időjárási körülmények miatt egy adott évben nem tudta kihasználni rendes halászati napjait, akkor az adott tagállam dönthet úgy, hogy az említett helyzetben lévő egyes erszénes kerítőhálós hajók esetében az (1) bekezdésben említett halászati idényt az elveszített napok számával, de legfeljebb 10 nappal meghosszabbítja. Az érintett hajók, illetve közös halászati művelet esetében az összes érintett hajó kikötőben maradását megfelelő módon – időjárás-jelentésekkel és a hajómegfigyelési rendszer (a továbbiakban: (a továbbiakban: VMS) adataival alátámasztva – megfelelően igazolni kell.

(5) Az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren a január 1. és május 31. közötti időszakban megengedett a kékúszójú tonhal nagy méretű nyílt vízi horogsoros hajókkal történő halászata.

(6) A tagállamok az erszénes kerítőhálós hajóktól és a nagy méretű nyílt vízi horogsoros hajóktól eltérő hajókból álló flottáik részére az éves halászati terveikben határozzák meg a halászati idényeket.

18. cikk

Kirakodási kötelezettség

E fejezet nem érinti az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkét és az arra vonatkozóan alkalmazandó eltéréseket.

19. cikk

Minimális állományvédelmi referenciaméret

(1) Tilos olyan kékúszójú tonhalat kifogni, fedélzetten tartani, átrakni, áthelyezni, kirakodni, szállítani, tárolni, értékesíteni, eladásra kiállítani vagy felkínálni, amelyek tömege 30 kg-nál kevesebb, vagy a farok tövéig mért hossza nem éri el a 115 cm-t, ideértve a járulékos fogásként vagy a rekreációs célú halászat keretében fogott kékúszójú tonhalakat is.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a kékúszójú tonhal minimális állományvédelmi referenciamérete 8 kg vagy 75 cm (a farok tövéig mérve) a következő esetekben:

- a) az Atlanti-óceán keleti részén csalival halászó hajóval vagy pergetett horogsoros hajóval kifogott kékúszójú tonhal;
- b) a Földközi-tengeren folytatott, friss hal kifogására irányuló halászat keretében, kis méretű part menti hajókkal – csalival halászó hajókkal, horogsoros hajókkal és kézi horogsoros hajókkal – kifogott kékúszójú tonhal; és
- c) az Adriai-tengeren Horvátország lobogója alatt közlekedő hajók által tenyésztés céljából kifogott kékúszójú tonhal.

(3) A (2) bekezdésben említett eltérésre vonatkozó egyedi feltételeket az I. melléklet tartalmazza.

(4) A tagállamok halászati engedélyt adnak ki az I. melléklet (2) és (3) bekezdésében említett eltérések alapján halászatot folytató hajók számára. Az érintett hajókat fel kell tüntetni a fogóhajók 26. cikkben említett jegyzékében.

(5) Az e cikkben meghatározott minimális állományvédelmi referenciaméret alatti, elpusztult állapotban visszadobott halakat bele kell számítani az érintett tagállam kvótájába.

20. cikk

A minimális állományvédelmi referenciaméret alatti véletlen fogások

(1) A 19. cikk (1) bekezdésétől eltérve, a kékúszójú tonhal aktív halászatában részt vevő fogóhajók és csapdák esetében legfeljebb a fogások számának 5 %-ában engedélyezettek a 8 és 30 kg közötti tömegű, vagy pedig a farok tövéig mérve 75 és 115 cm közötti hosszúságú kékúszójú tonhalak véletlen fogásai.

(2) Az (1) bekezdésben említett 5 %-os arányt az egyes halászati műveleteket követően bármikor az adott hajó fedélzetén vagy a csapdában tárolt összes kékúszójútonhal-fogás alapján kell kiszámítani.

(3) A véletlen fogásokat le kell vonni a fogóhajóért vagy csapdáért felelős tagállam kvótájából.

(4) A minimális állományvédelmi referenciaméret alatti kékúszójú tonhal véletlen fogásai a 31., a 33., a 34. és a 35. cikk hatálya alá tartoznak.

21. cikk

Járulékos fogások

- (1) Kvótája keretében mindegyik tagállam rendelkezik a kékúszójú tonhal járulékos fogásairól, és erről halászati tervének benyújtásakor tájékoztatja a Bizottságot.
- (2) A járulékos fogások engedélyezett arányát, amely nem haladhatja meg az egyes halászati utakat követően a fedélzeten tárolt összes fogás 20 %-át, valamint az említett járulékos fogásoknak a fedélzeten található teljes fogásmennyiséghez viszonyított aránya kiszámításához használt módszertant egyértelműen meg kell határozni a 11. cikkben említett éves halászati tervben. A járulékos fogások százalékos aránya tömegben vagy egyedszámban számítható ki. Az egyedszámalapú kiszámítás kizárólag az ICCAT által szabályozott tonhalfajokra és makrahalalkatúakra alkalmazandó. A kis méretű part menti hajókból álló flotta esetében a járulékos fogások engedélyezett szintje éves alapon is kiszámítható.
- (3) Az elpusztult kékúszójú tonhalak fedélzeten tartott vagy visszadobott járulékos fogásainak teljes mennyiségét le kell vonni a lobogó szerinti tagállam kvótájából, valamint a 31. és a 32. cikkel összhangban nyilván kell tartani és be kell jelenteni a Bizottságnak.
- (4) A kékúszójútonhal-kvótával nem rendelkező tagállamok esetében az érintett járulékos fogásokat a kékúszójú tonhal járulékos fogásaira az EUMSZ 43. cikke (3) bekezdésével és az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkével összhangban megállapított uniós külön kvótából kell levonni.
- (5) Miután egy tagállam kimerítette a számára kiosztott teljes kvótát, kékúszójú tonhal fogása a továbbiakban nem engedélyezett az e tagállam lobogója alatt közlekedő hajók számára, és az említett tagállamnak meg kell hoznia a járulékos fogásként kifogott kékúszójú tonhalak visszaengedésének biztosításához szükséges intézkedéseket. Amennyiben a kékúszójú tonhal járulékos fogásaira az EUMSZ 43. cikke (3) bekezdésével és az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkével összhangban megállapított uniós külön kvóta kimerült, a kékúszójú tonhal fogása nem engedélyezett a kékúszójútonhal-kvótával nem rendelkező tagállamok lobogói alatt közlekedő hajók számára, és az említett tagállamoknak meg kell hozniuk a járulékos fogásként kifogott kékúszójú tonhalak visszaengedésének biztosításához szükséges intézkedéseket. Ilyen esetekben tilos az elpusztult kékúszójú tonhalak feldolgozása és kereskedelmi hasznosítása, és minden fogást nyilvántartásba kell venni. A tagállamok az elpusztult kékúszójú tonhalak ilyen járulékos fogásainak mennyiségére vonatkozó információkat évente bejelentik a Bizottságnak, amely továbbítja ezeket az információkat az ICCAT titkárságának.
- (6) A kékúszójú tonhal aktív halászatával nem foglalkozó hajóknak a kékúszójú tonhal fedélzeten tartott bármilyen mennyiségét egyértelműen el kell különíteniük a többi fajtól, hogy az ellenőrző hatóságok ellenőrizni tudják az e cikknek való megfelelést. Ezek a járulékos fogások – amennyiben tartozik hozzájuk eBCD – forgalmazhatók.

22. cikk

Légi eszközök használata

A kékúszójú tonhal felkutatására tilos bármilyen légi eszközt, beleértve repülőgépet, helikoptert vagy bármilyen típusú pilóta nélküli légi járműveket használni.

IV. FEJEZET

REKREÁCIÓS CÉLÚ HALÁSZAT

23. cikk

A rekreációs célú halászatra vonatkozó külön kvóták

- (1) Minden kékúszójútonhal-kvótával rendelkező tagállam szabályozza a rekreációs célú halászatot azáltal, hogy az ilyen halászat folytatása céljából külön kvótákat oszt ki. Az ilyen kiosztás során az esetleg elpusztult kékúszójú tonhalakat is figyelembe kell venni, a „fogd ki és engedd vissza” horgászat során elpusztult egyedekre is kiterjedően. A tagállamok halászati terveik benyújtásakor tájékoztatják a Bizottságot a rekreációs célú halászat folytatása céljából kiosztott kvótáról.
- (2) Az elpusztult kékúszójú tonhalak fogásait be kell jelenteni, és bele kell számítani a tagállam kvótájába.

24. cikk

A rekreációs célú halászatra vonatkozó külön feltételek

(1) Minden, a rekreációs célú halászatra vonatkozó kékúszójútonhal-kvótával rendelkező tagállam szabályozza a rekreációs célú halászatot azáltal, hogy a hajóknak rekreációs célú halászat folytatása céljából halászati engedélyeket bocsát ki. Az ICCAT kérésére a tagállamok a Bizottság rendelkezésére bocsátják a kékúszójú tonhal fogására vonatkozó halászati engedéllyel rendelkező rekreációs célú hajók jegyzékét. Ezt a jegyzéket a Bizottság továbbítja az ICCAT-nak. A jegyzék minden hajóra vonatkozóan a következő információkat tartalmazza:

- a) a hajó neve;
- b) a nyilvántartási szám;

- c) az ICCAT nyilvántartási szám (ha van);
 - d) az esetleges korábbi neve(k); és
 - e) a tulajdonos(ok) és üzemeltető(k) neve és címe.
- (2) Rekreációs célú halászat keretében tilos hajónként és naponta egynél több kékúszójú tonhalat kifogni, a fedélzeten tartani, átrakni vagy kirakodni.
- (3) A rekreációs célú halászat során kifogott kékúszójú tonhalat tilos forgalmazni.
- (4) A tagállamok nyilvántartják a rekreációs célú halászatra vonatkozó fogási adatokat, ezen belül az egyes kékúszójú tonhal-egyedek tömegét és – amennyiben lehetséges – hosszát, és minden évben június 30-ig közlik a Bizottsággal az előző év adatait. A Bizottság továbbítja ezeket az információkat az ICCAT titkárságának.
- (5) Az egyes tagállamok meghoznak minden szükséges intézkedést annak a lehető legnagyobb mértékű biztosítására, hogy a rekreációs célú halászat során élve kifogott kékúszójú tonhalakat – különösen a növedékegyedeket – visszaengedjék. A kékúszójú tonhalat egészben, kopolytú nélkül és/vagy kibelevve kell kirakodni.

25. cikk

Fogás, jelölés és visszaengedés

- (1) A 23. cikk (1) bekezdésétől eltérve, a kizárólag sporthorgászatot folytató hajók számára az Atlanti-óceán északkeleti részén „fogd ki és engedd vissza” horgászatot engedélyező tagállamok korlátozott számú, sporthorgászatot folytató hajó számára külön kvóta kiosztása nélkül is engedélyezhetik kékúszójú tonhalak „fogás, jelölés és visszaengedés” céljából történő horgászatát. Az ilyen hajóknak egy tudományos kutatási program égisze alatt működő kutatóintézet tudományos projektjének keretében kell működniük. A projekt eredményeiről tájékoztatni kell a lobogó szerinti tagállam illetékes hatóságait.
- (2) Az ICCAT kékúszójú tonhalra vonatkozó kutatási programja keretében tudományos kutatást folytató hajók tevékenysége nem tekinthető az (1) bekezdésben említett „fogási, jelölési és visszaengedési” tevékenységnek.
- (3) A „fogási, jelölési és visszaengedési” tevékenységeket engedélyező tagállamok:
- a) a 12. és a 15. cikkben említett halászati és ellenőrző vizsgálati terveik szerves részeként benyújtják e tevékenységek és a rájuk alkalmazandó intézkedések leírását;
 - b) szorosan nyomon követik az érintett hajók tevékenységét annak biztosítása érdekében, hogy azok megfeleljenek e rendeletnek;
 - c) gondoskodnak arról, hogy a jelölési és visszaengedési műveleteket képzett személyzet végezze az egyedek magas túlélési arányának biztosítása érdekében; és
 - d) minden év június 30-ig éves jelentést nyújtanak be a Bizottságnak az elvégzett tudományos tevékenységekről. A Bizottság az SCRS következő évi ülése előtt 60 nappal továbbítja a jelentést az ICCAT titkárságának.
- (4) Minden olyan kékúszójú tonhalat, amely „fogás, jelölés és visszaengedés” tevékenység során pusztul el, jelenteni kell és le kell vonni a lobogó szerinti tagállam kvótájából.

V. FEJEZET

ELLENŐRZÉSI INTÉZKEDÉSEK

1. SZAKASZ

Hajók és csapdák jegyzékei és nyilvántartásai

26. cikk

Hajók és csapdák jegyzékei és nyilvántartásai

- (1) A tagállamok minden évben, az engedélyezési időszak kezdete előtt egy hónappal, az adatok és információk benyújtására vonatkozó ICCAT-iránymutatások legutóbbi változatában meghatározott formátumban benyújtják a Bizottságnak a következő hajójegyzékeket:
- a) a kékúszójú tonhal aktív halászatára engedéllyel rendelkező összes fogóhajó jegyzéke; és
 - b) a kékúszójú tonhal-állományok kereskedelmi kiaknázására használt összes egyéb halászahajó jegyzéke.

A Bizottság az említett információkat a halászati tevékenység megkezdése előtt 15 nappal továbbítja az ICCAT titkárságának annak érdekében, hogy e hajókat felvegyék az ICCAT-nak az engedéllyel rendelkező hajókról vezetett nyilvántartásába, valamint adott esetben a legalább 20 méter teljes hosszúságú, az egyezmény hatálya alá tartozó területen működési engedéllyel rendelkező hajókról vezetett ICCAT nyilvántartásba.

(2) Egy adott halászhajó egy naptári évben az (1) bekezdésben említett mindkét jegyzékben szerepelhet, feltéve, hogy a két jegyzékben nem egyidejűleg szerepel.

(3) Az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett hajókra vonatkozó információknak tartalmazniuk kell a hajó nevét és az (EU) 2017/218 bizottsági végrehajtási rendelet ⁽²⁰⁾ I. melléklete szerinti uniós flottanyilvántartási számot.

(4) A Bizottság visszamenőleg nem fogadja el az (1) bekezdésben említett jegyzékek benyújtását.

(5) Az (1) bekezdésben említett jegyzékek bármilyen utólagos, a naptári év során eszközölt módosítása csak akkor fogadható el, ha a bejelentett halászhajó indokolt működési okok vagy *vis maior* miatt nem tud részt venni a halászati tevékenységben. Ilyen esetekben az érintett tagállam haladéktalanul tájékoztatja erről a tényről a Bizottságot, és megadja az alábbiakat:

a) az adott halászhajó helyettesítésére szánt halászhajó(k) részletes adatai; és

b) a helyettesítés indokának részletes leírása, valamint a vonatkozó bizonyítékok és igazolások.

(6) A Bizottság szükség esetén az év folyamán módosítja az e cikk (1) bekezdésében említett, hajókra vonatkozó információkat azáltal, hogy az (EU) 2017/2403 rendelet 7. cikkének (6) bekezdésével összhangban naprakész információkat küld az ICCAT titkárságának.

27. cikk

Hajók halászati engedélye

(1) A tagállamok halászati engedélyeket adnak ki a 26. cikk (1) és (5) bekezdésében említett jegyzékek egyikében szereplő hajók számára. A halászati engedélyeknek tartalmazniuk kell legalább a VII. mellékletben meghatározott információkat, és azokat említett mellékletben meghatározott formátumban kell kibocsátani. A tagállamok biztosítják a halászati engedélyben szereplő információk pontosságát és az e rendelettel való összhangját.

(2) A 21. cikk (6) bekezdésének sérelme nélkül, a 26. cikk (1) bekezdésében említett ICCAT-nyilvántartásba fel nem vett uniós halászhajók nem kaphatnak engedélyt a kékuszójú tonhalnak az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren történő halászatára, fedélzeten való tárolására, átrakására, szállítására, áthelyezésére, feldolgozására és kirakodására.

(3) Amikor egy hajó egyéni kvótája kimerült, a lobogó szerinti tagállam visszavonja a hajó kékuszójú tonhalra vonatkozó halászati engedélyét, és előírhatja a hajó számára, hogy haladéktalanul fusson be egy, a tagállam által kijelölt kikötőbe.

28. cikk

A kékuszójú tonhal halászatára engedélyezett csapdák jegyzéke és nyilvántartása

(1) Halászati terveik részeként az egyes tagállamok benyújtják a Bizottságnak azon csapdák jegyzékét, amelyekkel engedélyezett a kékuszójú tonhalnak az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren folytatott halászata. A Bizottság továbbítja ezeket az információkat az ICCAT titkárságának azzal a céllal, hogy az említett csapdákat felvegyék a kékuszójú tonhal halászatára engedélyezett csapdákra vonatkozó ICCAT-nyilvántartásba.

(2) A tagállamok halászati engedélyeket adnak ki az (1) bekezdésben említett jegyzékben szereplő csapdákra. A halászati engedélyek legalább a VII. mellékletben meghatározott információkat tartalmazzák és az ott meghatározott formátumot követik. A tagállam biztosítja a halászati engedélyben szereplő információk pontosságát és az e rendelettel való összhangját.

⁽²⁰⁾ A Bizottság (EU) 2017/218 végrehajtási rendelete (2017. február 6.) az uniós halászflootta-nyilvántartásról (HL L 34., 2017.2.9., 9. o.).

(3) A kékúszójú tonhal halászatára engedélyezett csapdákra vonatkozó ICCAT-nyilvántartásban nem szereplő uniós csapdák számára nem adható engedély kékúszójú tonhalaknak az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren folytatott halászatára. Ilyen csapdákkal fogott kékúszójú tonhalakat tilos a fedélzeten tartani, áthelyezni, ketrecbe helyezni vagy kirakodni.

(4) A lobogó szerinti tagállam visszavonja a tonhalcsapdák számára a kékúszójú tonhalra vonatkozóan kiadott halászati engedélyt, amikor úgy ítéli meg, hogy a hozzájuk tartozó kvóta kimerítettnek minősül.

29. cikk

A halászati tevékenységekre vonatkozó információk

(1) A tagállamok minden év július 15-éig részletes tájékoztatást nyújtanak be a Bizottságnak az előző évben az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren ejtett kékúszójú tonhal-fogásokról. A Bizottság ezeket az információkat minden év július 31-ig továbbítja az ICCAT titkárságának. Ezek az információk a következők:

- a) az egyes fogóhajók neve és ICCAT-száma;
- b) az egyes fogóhajók engedélyének/engedélyeinek érvényességi ideje;
- c) az egyes fogóhajók összes fogása az engedély(ek) érvényességének teljes időtartama alatt, ideértve azt az esetet is, ha nem volt fogás;
- d) az egyes fogóhajók által az engedély(ek) érvényességének teljes időtartama alatt az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren halászattal töltött összes nap száma; és
- e) az engedély érvényességi idején kívül ejtett összes fogás (járulékos fogások).

(2) A tagállamok az alábbi információkat nyújtják be a Bizottságnak a lobogójuk alatt közlekedő azon halászhajókra vonatkozóan, amelyek nem kaptak engedélyt a kékúszójú tonhal aktív halászatára az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren, de járulékos fogásként kékúszójú tonhalat fogtak:

- a) a hajó neve és ICCAT-száma vagy – amennyiben az ICCAT nyilvántartásában nem szerepel – nemzeti lajstromozási száma; és
- b) a hajó összes kékúszójú tonhal-fogása.

(3) A tagállamok benyújtanak a Bizottságnak minden információt azokról a hajókról, amelyek nem szerepelnek az (1) és a (2) bekezdésben, de amelyekről ismert vagy feltételezhető, hogy az Atlanti-óceán keleti részén vagy a Földközi-tengeren kékúszójú tonhalra halásztak. A Bizottság azonnal továbbítja az említett információkat az ICCAT titkárságának, amint rendelkezésre állnak.

30. cikk

Közös halászati műveletek

(1) A kékúszójú tonhalra irányuló közös halászati műveletek csak akkor engedélyezhetők, ha a lobogó szerinti tagállam(ok) engedélyt ad(nak) az ilyen műveletekben részt vevő hajóknak. Az engedélyezéshez minden erszénes kerítőhálós hajótól meg kell követelni, hogy rendelkezzen a kékúszójú tonhal halászatához szükséges felszereléssel és egyéni kvótával, valamint, hogy feleljen meg a 32. cikkben meghatározott jelentéstételi kötelezettségeknek.

(2) A közös halászati műveletekre kiosztott kvótának meg kell egyeznie a részt vevő erszénes kerítőhálós hajóknak kiosztott kvóták összegével.

(3) Az uniós erszénes kerítőhálós hajók nem folytathatnak közös halászati műveleteket más szerződő felek erszénes kerítőhálós hajóival.

(4) A közös halászati műveletben való részvétel engedélyezése iránti kérelem formanyomtatványát a IV. melléklet határozza meg. Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a közös halászati műveletben részt vevő erszénes kerítőhálós hajóitól begyűjtse a következő információkat:

- a) a közös halászati műveletek engedélyezésének kért időtartama;
- b) az érintett gazdasági szereplők azonosítását lehetővé tevő adatok;
- c) az egyes hajók kvótái;
- d) az érintett fogásoknak a hajók közötti elosztási kulcsa; és
- e) a rendeltetési hely szerinti halgazdaságokra vonatkozó információk.

(5) A tagállamok legalább 10 nappal a közös halászati művelet megkezdése előtt benyújtják a Bizottságnak a (4) bekezdésben említett információkat a IV. mellékletben meghatározott formátumban. A Bizottság ezeket az információkat legalább 5 nappal a halászati művelet megkezdése előtt továbbítja az ICCAT titkárságának és a közös halászati műveletben résztvevő többi halászhajó lobogó szerinti tagállamának.

(6) Vis maior esetén az (5) bekezdésben meghatározott határidők nem alkalmazandók a rendeltetési hely szerinti halgazdaságokra vonatkozó információk tekintetében. Ilyen esetekben a tagállamok a lehető legrövidebb időn belül benyújtják a Bizottságnak a naprakésszé tett információkat, a vis maiort okozó események leírásával együtt. A Bizottság továbbítja ezeket az információkat az ICCAT titkárságának.

2. SZAKASZ

Fogásnyilvántartás

31. cikk

Nyilvántartási követelmények

(1) Az uniós fogóhajók parancsnokai az 1224/2009/EK rendelet 14., 15., 23. és 24. cikkével, valamint e rendelet II. mellékletének A. szakaszával összhangban halászati naplót vezetnek a műveleteikről.

(2) Az uniós vontatóhajók, kiséítő hajók és feldolgozóhajók parancsnokai a II. melléklet B., C. és D. részében meghatározott követelményekkel összhangban kötelesek feljegyezni tevékenységeiket.

32. cikk

A hajóparancsnokok és a csapdák üzemeltetői által küldött fogási jelentések

(1) Az aktív halászatot folytató uniós fogóhajók parancsnokai a kékúszójú tonhal halászatára vonatkozó engedélyük teljes időtartama alatt napi fogási jelentéseket küldenek a lobogójuk szerinti tagállamnak. A kikötőben tartózkodó hajók számára nem kötelezőek ezek a jelentések, kivéve, ha közös halászati műveletben vesznek részt. A jelentésekben megadott adatokat a hajónaplóból kell átvenni, azoknak magukban kell foglalniuk az egyezmény hatálya alá tartozó területen folytatott kékúszójútonhal-halászat napját, időpontját és helyét (földrajzi szélesség és hosszúság), valamint a kifogott kékúszójú tonhalak tömegét és egyedszámát, beleértve a visszaengedéseket és az elpusztult egyedek visszadobását is. A hajóparancsnokok a III. mellékletben meghatározott vagy a tagállam által előírt formátumban küldik el a jelentéseket.

(2) Az erszéyes kerítőhálós hajók parancsnokai minden egyes halászati műveletre vonatkozóan elkészítik az (1) bekezdésben említett napi fogási jelentéseket, ideértve az olyan műveleteket is, amelyek alkalmával nem volt fogás. A hajóparancsnok vagy meghatalmazott képviselői greenwichi középídjő szerint 9 óráig elküldik az előző napra vonatkozó jelentéseiket a lobogó szerinti tagállamuknak.

(3) A kékúszójú tonhal aktív halászatában részt vevő csapdák üzemeltetői vagy azok meghatalmazott képviselői napi jelentéseket készítenek és a kékúszójú tonhal halászatára vonatkozó engedélyük teljes időtartama alatt 48 óránként elküldik azokat a lobogó szerinti tagállamnak. Ezek a jelentések tartalmazzák a csapda ICCAT-nyilvántartási számát, a fogás napját és időpontját, a kifogott kékúszójú tonhalak tömegét és egyedszámát, beleértve azokat az eseteket is, amikor nem volt fogás, valamint a visszaengedéseket és az elpusztult egyedek visszadobását. Ezeket az információkat a III. mellékletben meghatározott formátumban kell elküldeni.

(4) Az erszéyes kerítőhálós hajóktól eltérő halászhajók parancsnokai minden kedden, greenwichi középídjő szerint 12 óráig továbbítják a lobogójuk szerinti tagállamnak az (1) bekezdésben említett jelentéseiket az előző vasárnap véget ért hétre vonatkozóan.

3. SZAKASZ

Kirakodási és átrakási műveletek

33. cikk

Kijelölt kikötők

(1) Minden kékúszójútonhal-kvótával rendelkező tagállam kijelöli azokat a kikötőket, ahol engedélyezett a kékúszójú tonhalak kirakodása vagy átrakása. A kijelölt kikötőkre vonatkozó információkat bele kell foglalni a 11. cikkben említett éves halászati tervbe. A tagállamok haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot a kijelölt kikötőkre vonatkozó információk bármiféle módosításáról. A Bizottság az említett információkat haladéktalanul továbbítja az ICCAT titkárságának.

(2) Ahhoz, hogy egy kikötő megkapja a kijelölt kikötői státuszt, a kikötő szerinti tagállamnak biztosítania kell a következő feltételek teljesülését:

- a) meghatározott kirakodási és átrakási idők;
- b) meghatározott kirakodási és átrakási helyek; és
- c) olyan ellenőrző vizsgálati és felügyeleti eljárások, amelyek a 35. cikkel összhangban az összes kirakodási és átrakási időben, valamint az összes kirakodási és átrakási helyen biztosítják az ellenőrzést.

(3) A szerződő felek és a tagállamok által kijelölt kikötőkön kívül mindenhol tilos az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren halászott kékúszójú tonhal bármilyen mennyiségének fogóhajókból, valamint feldolgozóhajókból és kíségető hajókból történő kirakodása vagy átrakása. Kivételes esetben a csapdából vagy ketrecből lehalászott elpusztult kékúszójú tonhalakat kíségető hajóval egy feldolgozóhajóra lehet szállítani, amennyiben e szállításra az ellenőrző hatóság jelenlétében kerül sor.

34. cikk

A kirakodások előzetes bejelentése

(1) A 26. cikkben említett hajójegyzékben szereplő, legalább 12 méter teljes hosszúságú uniós halászhajók parancsnokaira az 1224/2009/EK rendelet 17. cikke alkalmazandó. Az 1224/2009/EK rendelet 17. cikke szerinti előzetes értesítést el kell küldeni a használni kívánt kikötő vagy kirakodóhely szerinti tagállam (ideértve a lobogó szerinti tagállamot is) vagy szerződő fél illetékes hatóságának.

(2) A 26. cikkben említett hajójegyzékben szereplő, 12 méternél kisebb teljes hosszúságú uniós halászhajók – a feldolgozóhajókat és a kíségető hajókat is ideértve – parancsnokai vagy az ilyen hajók képviselői a kikötőbe érkezés várható időpontja előtt legalább négy órával bejelentik a használni kívánt kikötő vagy kirakodóhely szerinti tagállam (ideértve a lobogó szerinti tagállamot is) vagy szerződő fél illetékes hatóságának legalább a következő információkat:

- a) az érkezés várható időpontja;
- b) a fedélzeten tárolt kékúszójú tonhal becsült mennyisége;
- c) arra a földrajzi területre vonatkozó információ, ahol a fogás történt;
- d) a halászhajó külső azonosító száma és neve.

(3) Amennyiben az alkalmazandó uniós jog lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy a várható érkezési időpontot megelőző négy óras időszaknál rövidebb értesítési határidőt alkalmazzanak, a fedélzeten tárolt kékúszójú tonhal becsült mennyisége érkezés előtt, az alkalmazandó értesítési határidő szerinti időpontban is bejelenthető. Ha a halászterület kevesebb mint négy órányi távolságra van a kikötőtől, a fedélzeten tárolt kékúszójú tonhal becsült mennyisége az érkezés előtt bármikor módosítható.

(4) A kikötő szerinti tagállam hatóságai nyilvántartást vezetnek a folyó évre vonatkozó összes előzetes értesítésről.

(5) A kikötő szerinti tagállam illetékes ellenőrző hatóságai minden Unióban történő kirakodást ellenőriznek, egy bizonyos százalékukat pedig a kvótát, a flotta méretét és a halászati erő kifejtést figyelembe vevő kockázatértékelési rendszer alapján vizsgálatnak vetik alá. Az egyes tagállamok által elfogadott ellenőrzési rendszerek valamennyi részletét meg kell határozni a 14. cikkben említett éves ellenőrző vizsgálati tervben.

(6) Az uniós fogóhajók parancsnokai – a hajó teljes hosszától függetlenül – a kirakodás befejezését követő 48 órán belül kirakodási nyilatkozatot nyújtanak be a kirakodás helye szerinti tagállam vagy szerződő fél illetékes hatóságainak és a lobogójuk szerinti tagállamnak. Az uniós fogóhajó parancsnoka felel a nyilatkozat teljességéért és pontosságáért, amelyet igazolnia is kell. A kirakodási nyilatkozatban szerepelnie kell legalább a kirakodott kékúszójú tonhalak mennyiségének és annak a fogási területnek, ahol azokat fogták. A kirakodott fogásokat kivétel nélkül le kell mérni. A kikötő szerinti tagállam a kirakodás befejezése után 48 órával kirakodási jelentést küld a lobogó szerinti tagállam vagy szerződő fél hatóságainak.

35. cikk

Átrakás

- (1) A fedélzetükön kékúszójú tonhalat szállító uniós halászhajók, vagy uniós vizeken halászó harmadik országbeli hajók számára a tengeren végzett átrakás minden körülmények között tilos.
- (2) Az (EU) 2017/2107 rendelet 52. cikke (2) és (3) bekezdésének, valamint 54. és 57. cikkének sérelme nélkül a halászhajók kizárólag az e rendelet 33. cikkében említett kijelölt kikötőkben rakhatják át a kékúszójútonhal-fogásokat.
- (3) A fogadó halászhajó parancsnoka vagy annak képviselője a kikötőbe érkezés várható időpontja előtt legalább 72 órával átadja a kikötő szerinti állam illetékes hatóságainak az V. mellékletben meghatározott átrakási nyilatkozatmin-tában felsorolt információkat. Minden átrakáshoz az érintett átrakó halászhajó lobogója szerinti tagállam vagy szerződő fél előzetes engedélye szükséges. Emellett az átrakó hajó parancsnoka az átrakáskor tájékoztatja a hajó lobogója szerinti tagállamot vagy szerződő felet az V. melléklet szerint előírt időpontokról.
- (4) A kikötő szerinti tagállam az érkezéskor átvizsgálja az átvevő hajót, és ellenőrzi az átrakási művelethez kapcsoló-dó mennyiségeket és dokumentumokat.
- (5) Az átrakási műveletet végző uniós halászhajók parancsnokai az átrakás befejezését követő 15 napon belül kitöltik és továbbítják a lobogójuk szerinti tagállamnak az ICCAT átrakási nyilatkozatot. Az átrakó halászhajók parancsnokai az V. melléklettel összhangban kitöltik az ICCAT átrakási nyilatkozatot. Az átrakási nyilatkozatnak tartalmaznia kell az eBCD hivatkozási számát az abban foglalt adatok keresztellenőrzésének megkönnyítése céljából.
- (6) A kikötő szerinti tagállam az átrakás befejezését követő 5 napon belül átrakási jelentést küld az átrakó halászhajó lobogója szerinti tagállam vagy szerződő fél hatóságának.
- (7) A kijelölt kikötő szerinti tagállamok illetékes hatóságai minden átrakást átvizsgálhatnak.

4. SZAKASZ

Jelentéstételi kötelezettségek

36. cikk

Heti mennyiségi jelentések

Az egyes tagállamok heti fogási jelentéseket nyújtanak be a Bizottságnak. E jelentéseknek a csapdákra, az erszényes kerítőhálós hajókra és az egyéb fogóhajókra vonatkozóan a 32. cikkben előírt adatokat kell tartalmazniuk. Az információkat halászeszköztípus szerinti bontásban kell benyújtani. A Bizottság ezeket az információkat haladéktalanul továbbítja az ICCAT titkárságának.

37. cikk

Értesítés a kvóta kimerítéséről

- (1) Az 1224/2009/EK rendelet 34. cikkének való megfelelés mellett az egyes tagállamok tájékoztatják a Bizottságot, amikor egy meghatározott halászeszközcsoporthoz tekintetében megállapított kvóta felhasználása 80 %-ban kimerítettnek minősül.
- (2) Az 1224/2009/EK rendelet 35. cikkének való megfelelés mellett az egyes tagállamok tájékoztatják a Bizottságot, amikor valamely halászeszközcsoporthoz, közös halászati művelet vagy erszényes kerítőhálós hajó vonatkozásában megállapított kvóta kimerítettnek minősül. Ehhez az információhoz mellékelni kell az azt igazoló hivatalos dokumentumokat, hogy a tagállam a flotta, a halászeszközcsoporthoz, a közös halászati művelet vagy az egyéni kvótával rendelkező hajók vonatkozásában halászati tilalmat rendelt el vagy hajókat hívott vissza, valamint egyértelműen meg kell jelölni a tilalom dátumát és idejét.
- (3) A Bizottság tájékoztatja az ICCAT titkárságát a kékúszójú tonhalra vonatkozó uniós kvóta kimerítésének időpontjáról.

5. SZAKASZ

Megfigyelői programok

38. cikk

Nemzeti megfigyelői program

(1) Mindegyik tagállam biztosítja, hogy a kékúszójú tonhal aktív halászatában részt vevő halászhajókon és csapdákon tartózkodó, hivatalos azonosító okmánnyal rendelkező nemzeti megfigyelők tevékenysége legalább a következőkre kiterjedjen:

- a) az aktív, nyílt vízi vonóhálós halászhajóinak 20 %-a (15 méteres hosszúság felett);

- b) az aktív halászatot folytató hosszú horogsoros halászhajóinak 20 %-a (15 méteres hosszúság felett);
- c) az aktív, csalit használó halászhajóinak 20 %-a (15 méteres hosszúság felett);
- d) vontatóhajóinak 100 %-a;
- e) a csapdákból történő lehalászási műveletek 100 %-a.

Azok a tagállamok, amelyek ötnél kevesebb, az első albekezdés a), b) és c) pontjában felsorolt kategóriákba tartozó és a kékúszójú tonhal aktív halászatára engedéllyel rendelkező fogóhajóval rendelkeznek, biztosítják, hogy a nemzeti megfigyelők tevékenysége a hajók kékúszójú tonhal aktív halászatával töltött idejének legalább 20 %-át lefedje.

(2) A nemzeti megfigyelők feladatai elsősorban a következők:

- a) a halászhajók és csapdák e rendeletnek való megfelelésének nyomonkövetése;
- b) a halászati tevékenységekre vonatkozó információk rögzítése és jelentése, a következőkre kiterjedően:
 - i) fogásmennyiség (beleértve a járulékos fogásokat) és kifogott hal további felhasználása (fedélzeten tartott, vagy élve vagy elpusztult állapotban visszadobott);
 - ii) a fogás helyszíne a földrajzi hosszúság és szélesség megjelölésével;
 - iii) az ICCAT különböző halászeszközökről szóló kézikönyvében meghatározottaknak megfelelően az erőkifejtés számszerűsítése (úgy mint hálókivetések száma, horgok száma);
 - iv) a fogás dátuma;
- c) a hajónaplóban szereplő bejegyzések ellenőrzése;
- d) az ICCAT állományvédelmi intézkedéseivel esetlegesen ellentétes halászati tevékenységet folytató hajók észlelése és feljegyzése.

(3) A (2) bekezdésben említett feladatok mellett a nemzeti megfigyelők tudományos munkát is végeznek, beleértve a szükséges adatoknak az SCRS iránymutatásai alapján történő begyűjtését.

(4) Az egyes tagállamok megfigyelői programja keretében összegyűjtött adatokat és információkat a Bizottság rendelkezésére kell bocsátani. A Bizottság továbbítja az említett adatokat és információkat az SCRS-nek vagy adott esetben az ICCAT titkárságának.

(5) Az (1)–(3) bekezdés alkalmazásában a tagállamok:

- a) gondoskodnak a megfigyelők időben és térben reprezentatív elosztásáról annak biztosítása érdekében, hogy a Bizottság a fogásokkal, az erőkifejtéssel és egyéb tudományos és gazdálkodási vonatkozásokkal kapcsolatban megfelelő és helyes adatokat és információkat kapjon, figyelembe véve a flották és a halászati tevékenység jellemzőit;
- b) megbízható adatgyűjtési protokollokat biztosítanak;
- c) biztosítják, hogy a megfigyelők munkába állásuk előtt megfelelő képzésben részesüljenek és megszerezzék a szükséges jóváhagyást;
- d) a megvalósíthatóság határain belül biztosítják, hogy az egyezmény hatálya alá tartozó területen a hajók és a csapdák tevékenységét a lehető legkisebb mértékben zavarják.

39. cikk

ICCAT regionális megfigyelői program

(1) A tagállamok biztosítják az ICCAT e cikkben és a VIII. mellékletben meghatározott regionális megfigyelői programjának hatékony végrehajtását.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy egy regionális ICCAT-megfigyelő jelen legyen:

- a) a kékúszójú tonhal halászatára engedéllyel rendelkező valamennyi erszényes kerítőhálós hajón;
- b) minden alkalommal, amikor kékúszójú tonhalat erszényes kerítőhálós hajókról helyeznek át;
- c) minden alkalommal, amikor kékúszójú tonhalat csapdákból szállítóketrecbe helyeznek át;
- d) minden alkalommal, amikor kékúszójú tonhalat valamely halgazdaságból egy másik halgazdaságba helyeznek át;
- e) minden alkalommal, amikor kékúszójú tonhalat halgazdaságokban ketrecbe helyeznek;

- f) minden alkalommal, amikor kékúszójú tonhalat halgazdaságokban lehalásznak; és
- g) amikor kékúszójú tonhalat tenyésztőketrecből visszaengednek a tengerbe.
- (3) Olyan erszéyes kerítőhálós hajó, amelyen nem tartózkodik regionális ICCAT-megfigyelő, nem kaphat engedélyt kékúszójú tonhal halászatára.
- (4) A tagállamok biztosítják, hogy minden halgazdaságba kirendeljenek egy regionális ICCAT-megfigyelőt a ketrechehelyezési műveletek teljes időtartamára. Vis maior esetén, és azt követően, hogy a tenyésztés helye szerinti tagállam megerősítette a vis maior minősülő körülményeket, a tenyésztési műveletek folytonosságának biztosítása érdekében egy regionális ICCAT-megfigyelő egyszerre több halgazdaságban is tevékenykedhet, amennyiben biztosított a megfigyelői feladatok megfelelő ellátása. A halgazdaságokért felelős tagállamnak azonban haladéktalanul kérnie kell egy további regionális megfigyelő kiküldését.
- (5) Az ICCAT regionális megfigyelőinek feladatai elsősorban a következők:
- a) a halászati és tenyésztési műveletek megfigyelése és nyomon követése az ICCAT vonatkozó állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedéseivel összhangban, beleértve a ketrechehelyezés idején a sztereoszkopikus kamerafelvételekhez való hozzáférés révén, amely lehetővé teszi a hosszúság mérését és a megfelelő tömeg becslését;
- b) az ITD-k és a BCD-k aláírása, amennyiben az azokban foglalt információk összhangban vannak saját megfigyeléseivel. Ellenkező esetben a regionális ICCAT-megfigyelő jelzi a jelenlétét és az egyet nem értés okait az ITD-ken és a BCD-ken, külön megemlítve a be nem tartott szabály(oka)t vagy eljárás(oka)t;
- c) tudományos munka végzése, az SCRS iránymutatásai alapján történő mintagyűjtést is beleértve.
- (6) A parancsnokok, a legénység, valamint a halgazdaságok, csapdák és hajók üzemeltetői semmilyen módon nem akadályozhatják, nem félemlíthetik meg, nem zavarhatják vagy befolyásolhatják a regionális megfigyelőket feladataik ellátásában.

6. SZAKASZ

Áthelyezési műveletek

40. cikk

Áthelyezési engedély

- (1) Minden áthelyezési művelet előtt a fogó- vagy vontatóhajó parancsnoka vagy annak képviselője, illetve az áthelyezési művelet kiindulási pontjaként szolgáló halgazdaság vagy csapda üzemeltetője előzetes áthelyezési értesítést küld a lobogó szerinti tagállamnak, illetve a halgazdaságért vagy csapdáért felelős tagállamnak, amelyben feltünteti:
- a) a fogóhajó, illetve halgazdaság vagy csapda nevét és ICCAT nyilvántartási számát;
- b) az áthelyezés várható idejét;
- c) a kékúszójú tonhal áthelyezni tervezett becsült mennyiségét;
- d) az áthelyezés helyszínére vonatkozó információt (földrajzi szélesség/hosszúság) és a ketrecek azonosító számát;
- e) a vontatóhajó nevét, a vontatott ketrecek számát és adott esetben az ICCAT nyilvántartási számot; és
- f) a kékúszójú tonhal rendeltetési helye szerinti kikötőt, halgazdaságot vagy ketrecet.
- (2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a tagállamok minden egyes szállítóketrechez egyedi azonosítószámot rendelnek. Ha egy adott halászati műveletnek megfelelő fogás áthelyezésekor több szállítóketrecet kell használni, csak egy ITD szükséges, de abban minden egyes szállítóketrec számát fel kell tüntetni, egyértelműen jelezve az egyes ketrecekben szállított kékúszójútonhal-mennyiséget.
- (3) A ketreckszámokat egyedi számozási rendszer alapján kell kiadni, amelyeknek legalább a tenyésztés helye szerinti tagállamot azonosító háromjegyű alfanumerikus kódot és azt követően három számjegyet kell tartalmazniuk. Az egyedi ketreckszámok állandóak és nem vihetők át egyik ketrecreől a másikra.

(4) Az a tagállam, amelyhez az (1) bekezdés alapján az áthelyezési értesítést küldték minden egyes áthelyezési művelethez engedélyszámot rendel, amelyet közöl a halászhajó parancsnokával vagy adott esetben a csapda vagy a halgazdaság üzemeltetőjével. Az engedélyszám a tagállam hárombetűs kódjából, az évet jelölő négy számból, valamint az engedély megadását (AUT) vagy megtagadását (NEG) jelölő három betűből áll, amelyeket sorszámok követnek.

(5) Az (1) bekezdésben említett tagállam az előzetes áthelyezési nyilatkozat benyújtását követő 48 órán belül engedélyezi az áthelyezést, vagy megtagadja annak engedélyezését. Az áthelyezési művelet előzetes engedély kiadásának hiányában nem kezdhető meg.

(6) Az áthelyezési engedély nincs hatással a ketrecbehelyezési művelet későbbi megerősítésére.

41. cikk

Az áthelyezésre vonatkozó engedély megtagadása és a kékúszójú tonhal visszaengedése

(1) Az a tagállam, amelyhez a 40. cikk (1) bekezdése alapján az előzetes áthelyezési értesítést küldték megtagadja az áthelyezést, ha az előzetes áthelyezési nyilatkozat beérkezésekor úgy ítéli meg, hogy:

- a) a fogóhajó vagy csapda, amely a bejelentés szerint a halat fogta, nem rendelkezett elegendő kvótával;
- b) a fogóhajó vagy csapda nem megfelelő módon jelentette be a halmennyiséget, vagy nem volt jogosult annak ketrecbe helyezésére;
- c) a fogóhajó, amely a bejelentés szerint a halat fogta, nem rendelkezett a kékúszójú tonhal halászatára vonatkozó, a 27. cikkel összhangban kiadott érvényes engedéllyel; vagy
- d) a bejelentés szerint az áthelyezett halat fogadó vonóhajó nem szerepel az ICCAT-nak a 26. cikkben említett, egyéb halászhajókra vonatkozó nyilvántartásában, vagy nincs felszerelve teljesen működőképes VMS rendszerrel vagy azzal egyenértékű nyomkövető berendezéssel.

(2) Amennyiben az a tagállam, amelyhez a 40. cikk (1) bekezdése alapján az áthelyezési értesítést küldték megtagadja az áthelyezést, haladéktalanul visszaengedési utasítást ad ki a fogó- vagy a vontatóhajó parancsnokának, illetve adott esetben a csapda vagy a halgazdaság üzemeltetőjének, hogy tájékoztassa őket az áthelyezés megtagadásáról, és a XII. melléklettel összhangban kötelezze őket a halak tengerbe való visszaengedésére.

(3) A VMS-nek a halgazdaságba történő szállítás során bekövetkező műszaki meghibásodása esetén a vontatóhajót egy másik, teljesen működőképes VMS-sel felszerelt vontatóhajóval kell felváltani, vagy a hajón a lehető leghamarabb, de legkésőbb a műszaki meghibásodás után 72 órán belül új, működő VMS-t kell telepíteni vagy használni. Ez a 72 órás határidő kivételesen meghosszabbítható *vis maior* vagy bizonyított működési korlátok esetén. A műszaki hibáról haladéktalanul értesíteni kell a Bizottságot, amely tájékoztatja az ICCAT titkárságát. A hajóparancsnok vagy annak képviselője a műszaki hiba észlelésétől annak orvoslásáig négyóránként megfelelő távközlési eszközökkel tájékoztatja a lobogó szerinti tagállam ellenőrző hatóságait a halászhajó naprakész földrajzi koordinátáiról.

42. cikk

ICCAT áthelyezési nyilatkozat

(1) A fogó- vagy vontatóhajók parancsnokai, illetve a halgazdaság vagy a csapda üzemeltetője az áthelyezési művelet végén a VI. mellékletben meghatározott formátumnak megfelelően kitölti és továbbítja a felelős tagállamnak az ITD-t.

(2) Az ITD nyomtatványokat az áthelyezési művelet kiindulási pontja szerinti, a halászhajóért, halgazdaságért vagy csapdáért felelős tagállam hatóságai megszámozzák. A ITD nyomtatványok számának tartalmaznia kell a tagállam hárombetűs kódját, amelyet az évet jelölő négy számjegy, egy háromjegyű sorszám és a hárombetűs „ITD” jelzés követ (MS-20**/xxx/ITD).

(3) Az eredeti ITD-nek kíséernie kell a halszállítmány áthelyezését. A fogóhajónak, illetve a csapdának és a vontatóhajónak meg kell őrizniük a nyilatkozat egy példányát.

(4) Az áthelyezési műveletet végző hajók parancsnokai a II. melléklettel összhangban kötelesek jelentést készíteni tevékenységeikről.

(5) Az elpusztult halakkal kapcsolatos információkat a XIII. mellékletben meghatározott eljárásoknak megfelelően kell nyilvántartani.

43. cikk

Videokamerás felügyelet

- (1) A fogó- vagy vontatóhajók parancsnoka, illetve a halgazdaság vagy csapda üzemeltetője – az áthelyezett halak egyedszámának ellenőrzése érdekében – gondoskodik az áthelyezés víz alatti, videokamera segítségével történő felügyeletéről. A videofelvételt a X. mellékletben meghatározott minimumelőírások és eljárások szerint kell elkészíteni.
- (2) Amennyiben az SCRS felkéri a Bizottságot, hogy bocsássa rendelkezésre a videofelvételek másolatait, a tagállamok ezeket a másolatokat a Bizottság rendelkezésére bocsátják, amely továbbítja azokat az SCRS-nek.

44. cikk

Az ICCAT regionális megfigyelői általi ellenőrzés, valamint a vizsgálatok lefolytatása

- (1) Az ICCAT-nak a fogóhajó és a csapda fedélzetén tartózkodó, a 39. cikkben és a VIII. mellékletben említett regionális megfigyelői:
- a) nyilvántartásba veszik az elvégzett áthelyezési műveleteket és azokról jelentést tesznek;
 - b) megfigyelik és megbecsülik az áthelyezett fogásokat; és
 - c) ellenőrzik a 40. cikkben említett előzetes áthelyezési engedélyben és a 42. cikkben említett ITD-ben szereplő bejegyzéseket.
- (2) Amennyiben akár a regionális megfigyelőnek, az illetékes ellenőrző hatóságoknak vagy a fogó- vagy vontatóhajó parancsnokának, akár a csapda vagy a halgazdaság üzemeltetőjének a becslése a kékúszójú tonhal egyedszáma tekintetében több mint 10 %-kal eltér egymástól, a felelős tagállam vizsgálatot indít. Az ilyen vizsgálatot a halgazdaságban történő ketreche helyezés időpontja előtt, de mindenképpen a vizsgálat megindításától számított 96 órán belül be kell fejezni, kivéve a vis maior eseteit. A vizsgálat eredményéig ketreche helyezés nem engedélyezhető, és az erre vonatkozó szakasz a BCD-ben nem hitelesíthető.
- (3) Abban az esetben azonban, ha a videofelvétel minősége nem megfelelő vagy nem eléggé tisztán kivehető az áthelyezett mennyiség becsléséhez, a hajó parancsnoka, illetve a csapda vagy a halgazdaság üzemeltetője a felelős tagállam hatóságaitól kérheti egy másik áthelyezési művelet engedélyezését és az arról készült videofelvételnek a regionális ICCAT-megfigyelő részére történő átadását. Amennyiben az áthelyezés ezen önkéntes alapú ellenőrzése nem jár kielégítő eredménnyel, a felelős tagállam vizsgálatot indít. Ha a vizsgálatot követően megerősítést nyer, hogy a videofelvétel minősége nem megfelelő vagy nem eléggé tisztán kivehető az áthelyezett mennyiség becsléséhez, a felelős tagállam ellenőrző hatóságai újabb ellenőrzési célú áthelyezési műveletet rendelnek el, és a megfelelő videofelvételt átadják a regionális ICCAT-megfigyelőnek. Az új áthelyezéseket ellenőrzési célú áthelyezésekként kell végrehajtani mindaddig, amíg a videofelvétel minősége lehetővé nem teszi az áthelyezett mennyiségek becslését.
- (4) Az ellenőrök által végzett ellenőrzések sérelme nélkül a regionális ICCAT-megfigyelők csak abban az esetben írhatják alá az ITD-t, ha megfigyeléseik összhangban vannak az ICCAT állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedéseivel, és az ITD-ben szereplő információk összhangban állnak a megfigyeléseikkel, valamint az tartalmaz egy, az (1), a (2) és a (3) bekezdéssel összhangban megfelelő videofelvételt. Az ICCAT-megfigyelők azt is ellenőrzik, hogy az ITD-t elküldték-e a vontatóhajó parancsnokának, illetve a halgazdaság üzemeltetőjének vagy adott esetben a csapda képviselőjének. Ha az ICCAT-megfigyelők nem értenek egyet az ITD-vel, akkor jelzik a jelenlétüket az ITD-ken és a BCD-ken, valamint az egyet nem értés okait, külön megemlítve a be nem tartott szabály(oka)t vagy eljárás(oka)t.
- (5) A fogó- vagy vontatóhajók parancsnokai, illetve a halgazdaság vagy csapda üzemeltetői az áthelyezési művelet végén a VI. mellékletben meghatározott formátumnak megfelelően kitöltik és továbbítják a felelős tagállamnak az ITD-t. A tagállamok továbbítják az ITD-t a Bizottságnak.

45. cikk

Végrehajtási jogi aktusok

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el az e szakasz alkalmazására vonatkozó operatív eljárások meghatározása céljából. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 68. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

7. SZAKASZ

Ketrecbehelyezési műveletek

46. cikk

Ketrecbe helyezésre vonatkozó engedély és annak esetleges megtagadása

(1) A ketrecbehelyezési műveletek megkezdése előtt a halgazdasági létesítmények 0,5 tengeri mérföldes körzetében szállítóketrecet a fenékhez rögzíteni tilos. E célból a 15. cikkben említett tenyésztésszervezési tervekben meg kell adni annak a sokszögnek a földrajzi koordinátáit, amelyen belül a halgazdaság elhelyezkedik.

(2) A halgazdaságért felelős tagállam minden ketrecbehelyezési művelet előtt a ketrecbe helyezendő kékúszójú tonhalat kifogó fogóhajóért vagy csapdáért felelős tagállam vagy szerződő fél jóváhagyását kéri a ketrecbe helyezéshez.

(3) A fogóhajóért vagy csapdáért felelős tagállam illetékes hatósága elutasítja a ketrecbe helyezés jóváhagyását, ha úgy ítéli meg, hogy:

- a) a fogóhajó vagy a halat elfogó csapda nem rendelkezik elegendő, kékúszójú tonhalra vonatkozó uniós kvótával;
- b) a fogóhajó vagy a csapda nem megfelelő módon jelentette be a halak mennyiségét; vagy
- c) a halfogást bejelentő fogóhajó vagy csapda nem rendelkezik a kékúszójú tonhal halászatára vonatkozó, a 27. cikkel összhangban kiadott érvényes engedéllyel.

(4) Ha a fogóhajóért vagy csapdáért felelős tagállam elutasítja a ketrecbe helyezés jóváhagyását, akkor:

- a) tájékoztatja a halgazdaságért felelős tagállam vagy szerződő fél illetékes hatóságát; és
- b) felkéri az illetékes hatóságot, hogy foglalja le a fogásokat, és a halakat engedje vissza a tengerbe.

(5) A ketrecbe helyezés nem kezdődhet meg a fogóhajóért vagy csapdáért felelős tagállam vagy szerződő fél által, vagy – amennyiben erről a fogóhajóért vagy csapdáért felelős tagállam vagy szerződő fél hatóságaival megállapodtak – a halgazdaságért felelős tagállam által a kérelem benyújtásától számított egy munkanapon belül kiadott jóváhagyás nélkül. Amennyiben egy munkanapon belül nem érkezik válasz a fogóhajóért vagy csapdáért felelős tagállam vagy szerződő fél hatóságaitól, a ketrecbe helyezést a halgazdaságért felelős tagállam illetékes hatóságai engedélyezhetik.

(6) A halakat minden év augusztus 22-e előtt ketrecbe kell helyezni, kivéve, ha a halgazdaságért felelős tagállam vagy szerződő fél illetékes hatóságai ennek elmulasztását alaposan megindokolják, beleértve a vis maiort is, és az indokolást a ketrecbehelyezési jelentés benyújtásakor csatolják. A halakat semmilyen esetben sem lehet ketrecbe helyezni az adott év szeptember 7-e után.

47. cikk

A kékúszójú tonhal fogásainak dokumentálása

(1) A halgazdaságokért felelős tagállamoknak tilos az olyan kékúszójútonhal-fogások ketrecbe helyezése, amelyet nem kísérnek az ICCAT által a 640/2010/EU rendelet szerinti fogási dokumentációs program keretében megkövetelt dokumentumok. A dokumentációnak pontosnak és teljes körűnek kell lennie, és azt a fogóhajókért vagy csapdákért felelős tagállamnak vagy szerződő félnek hitelesítenie kell.

(2) A tagállamok nem helyezhetnek el kékúszójú tonhalat olyan halgazdaságban, amelyet a tagállam vagy a szerződő fél nem engedélyezett, illetve amely nem szerepel a tenyésztő létesítményekre vonatkozó ICCAT-nyilvántartásban.

(3) A halgazdaságokért felelős tagállamok biztosítják, hogy a kékúszójútonhal-fogások külön ketrecekben vagy ketreccsoportokban kerüljenek elhelyezésre, a lobogó szerinti tagállam vagy származás szerinti szerződő fél alapján elkülönítve egymástól. Ettől eltérve, amennyiben a kékúszójú tonhal kifogására különböző tagállamok közös halászati művelete keretében kerül sor, a halgazdaságokért felelős tagállamok biztosítják, hogy a kékúszójú tonhal külön ketrecekben vagy ketreccsoportokban kerüljön elhelyezésre, a közös halászati műveletek és a fogás éve alapján elkülönítve.

48. cikk

Ellenőrző vizsgálatok

A halgazdaságokért felelős tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket a halgazdaságokban végzett valamennyi ketrechelyezési művelet ellenőrző vizsgálatának biztosítására.

49. cikk

Videokamerás felügyelet

A halgazdaságokért felelős tagállamok gondoskodnak arról, hogy ellenőrző hatóságaik víz alatti videokamera segítségével felügyeljék a ketrechelyezési műveleteket. Minden egyes ketrechelyezési műveletről a X. mellékletben megállapított eljárásoknak megfelelő videofelvételt kell készíteni.

50. cikk

Vizsgálat indítása és lefolytatása

Amennyiben a regionális ICCAT-megfigyelőnek, az illetékes tagállami ellenőrző hatóságnak és/vagy a csapda üzemeltetőjének a becslése az egyedszám tekintetében több mint 10 %-kal eltér egymástól, a halgazdaságért felelős tagállam a fogóhajóért és/vagy a csapdáért felelős tagállam vagy szerződő fél együttműködésével vizsgálatot indít. A vizsgálatot végző tagállam felhasználhat egyéb rendelkezésére álló információkat is, beleértve az 51. cikkben említett ketrechelyezési programok eredményeit is.

51. cikk

A ketreche helyezendő kékúszójú tonhalak egyedszámának és tömegének becslésére vonatkozó intézkedések és programok

- (1) A halak egyedszámának és tömegének becslése érdekében a tagállamok biztosítják, hogy a sztereoszkopikus kamerarendszereket vagy a pontosság és becslési finomság azonos szintjét biztosító alternatív módszereket alkalmazó program a ketrechelyezési műveletek 100 %-át lefedje.
- (2) E programot a XI. mellékletben meghatározott eljárásoknak megfelelően kell végrehajtani. Alternatív módszerek csak akkor alkalmazhatók, ha azokat az ICCAT éves ülésén jóváhagyta.
- (3) A halgazdaságért felelős tagállamok közlik a program eredményeit a fogóhajóért felelős tagállammal vagy szerződő féllel, valamint azzal a szervezettel, amely a regionális megfigyelői programot az ICCAT megbízásából működteti.
- (4) Amennyiben egyetlen fogási művelet esetében a program eredményei azt mutatják, hogy a ketreche helyezett kékúszójútonhal-egyedek száma több mint 10 %-kal eltér a bejelentett kifogott és/vagy áthelyezett mennyiségektől, a fogóhajóért vagy csapdáért felelős tagállam vizsgálatot indít a kékúszójú tonhalra vonatkozó nemzeti kvótából a (9) bekezdéssel összhangban levonandó pontos fogási tömeg meghatározása érdekében.
- (5) Amikor a fogóhajóért vagy csapdáért felelős tagállam vagy szerződő fél vizsgálatot indít, a halgazdaságért felelős tagállam teljes mértékben együttműködik, és a vizsgálatot végző tagállam vagy szerződő fél rendelkezésre bocsátja az összes kért kiegészítő információt – beleértve az érintett videofelvétel elemzésének eredményeit – és haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot.
- (6) A tagállamok illetékes hatóságai – beleértve azokat is, amelyek hajói részt vettek a halak szállításában – aktívan együttműködnek, többek között a rendelkezésükre álló valamennyi információ és dokumentáció megosztása révén.
- (7) A fogóhajóért vagy csapdáért felelős tagállam illetékes hatósága a ketreche helyezés eredményeinek a halgazdaságért felelős tagállam illetékes hatósága általi közlésétől számított egy hónapon belül lezárja a vizsgálatot.
- (8) Az érintett hajó vagy csapda által bejelentett kékúszójú tonhalak száma és a fogóhajóért vagy a csapdáért felelős tagállam illetékes hatósága által a vizsgálat eredményeként meghatározott szám közötti, 10 %-nál nagyobb különbség potenciálisan az érintett hajó vagy csapda meg nem felelésének minősül.
- (9) Amennyiben egy vizsgálat megállapítja, hogy hiányoznak a kékúszójú tonhal egyes egyedei, a hiányzó halak tömegét le kell vonni a fogóhajóért vagy csapdáért felelős tagállam kvótájából, úgy, hogy a halgazdaságért felelős tagállam illetékes hatósága által közölt, a ketreche helyezéskor mért átlagos egyéni tömeget a fogáshoz tartozó kékúszójú tonhalak számára kell alkalmazni, amelyet a halászhajóért vagy a csapdáért felelős tagállam illetékes hatósága a vizsgálat keretében az első áthelyezés videofelvételének elemzése alapján határoz meg.

(10) A (9) bekezdéstől eltérve, a halak rendeltetési helye szerinti halgazdaságba történő szállításában részt vevő halászhajóért felelős tagállam vagy szerződő fél illetékes hatóságaival folytatott konzultációt követően, a fogóhajóért vagy a csapdáért felelős tagállam illetékes hatóságai és a Bizottság úgy határozhatnak, hogy nem vonják le a nemzeti kvótából azt a halmennyiséget, amely a vizsgálat során elveszettnek minősült, amennyiben a veszteségeket a piaci szereplő megfelelően vis maiorként dokumentálta, továbbá a vonatkozó információkat az eseményt követően haladéktalanul közzétették a piaci szereplőért felelős tagállam illetékes hatóságával és a Bizottsággal, és a veszteségek nem eredményeztek ismert mortalitást.

(11) A fogóhajóért vagy csapdáért felelős tagállam a XII. mellékletben megállapított eljárásokkal összhangban elrendeli a visszaengedést a ketrecbe helyezett azon mennyiségek tekintetében, amelyek meghaladják a kifogott és áthelyezett halak bejelentett mennyiségeit, amennyiben:

- a) egyetlen ketrecbehelyezési művelet vagy egyazon közös halászati művelethez kapcsolódó valamennyi ketrecbehelyezési művelet esetében a (4) bekezdésben említett vizsgálat a program eredményeinek közzétételétől számított 10 munkanapon belül nem fejeződik be; vagy
- b) a vizsgálat eredménye azt mutatja, hogy a kékúszójú tonhalak egyedszáma és/vagy átlagos tömege meghaladja a kifogott és áthelyezett kékúszójú tonhalak bejelentett egyedszámát és/vagy átlagos tömegét;

A többlet visszaengedését az ellenőrző hatóságok jelenlétében kell elvégezni.

(12) A program eredményeit fel kell használni az arról történő döntéshez, hogy szükséges-e a visszaengedés, a ketrecbehelyezési nyilatkozatokat és a BCD vonatkozó szakaszait pedig ennek megfelelően kell kitölteni. A halak visszaengedésének elrendelése esetén a halgazdaság üzemeltetője kérelmezi, hogy a visszaengedés megfigyelése céljából legyen jelen valamely nemzeti ellenőrző hatóság és egy regionális ICCAT-megfigyelő.

(13) A program eredményeit a tagállamok minden év szeptember 1-jéig benyújtják a Bizottságnak. A ketrecbe helyezés során előforduló vis maior esetén a tagállamok minden év szeptember 12. előtt benyújtják az említett eredményeket. A Bizottság ezeket az információkat minden év szeptember 15-éig továbbítja értékelésre az SCRS-nek.

(14) Élő kékúszójú tonhalak a halgazdaságért felelős tagállam vagy szerződő fél ellenőrző hatóságainak engedélye nélkül és jelenléte hiányában nem helyezhetők át egyik tenyésztőketrecből egy másik tenyésztőketrecbe. Az egyedszám ellenőrzése érdekében minden egyes áthelyezést nyilvántartásba kell venni. A nemzeti ellenőrző hatóságok nyomon követik ezeket az áthelyezéseket, és biztosítják, hogy minden halgazdaságok közötti áthelyezés rögzítésre kerüljön az e-BCD rendszerben.

52. cikk

Ketrecbehelyezési nyilatkozat és ketrecbehelyezési jelentés

(1) A halgazdaság üzemeltetője az egyes ketrecbehelyezési műveletek befejezését követő 72 órán belül benyújtja illetékes hatóságának a XIV. mellékletben előírt ketrecbehelyezési nyilatkozatot.

(2) Az (1) bekezdésben említett ketrecbehelyezési nyilatkozaton kívül a halgazdaságért felelős tagállam a ketrecbehelyezési művelet befejezését követő egy héten belül a XI. melléklet B. szakaszában meghatározott elemeket tartalmazó ketrecbehelyezési jelentést nyújt be annak a tagállamnak vagy szerződő félnek, amelynek hajói vagy csapdái a kékúszójú tonhalat kifogták, valamint a Bizottságnak. A Bizottság ezt az információt továbbítja az ICCAT titkárságának.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában a ketrecbehelyezési művelet csak akkor minősül lezártnak, ha a megindított vizsgálatok és az előírt visszaengedési műveletek lezárultak.

53. cikk

Halgazdaságok közötti áthelyezések és szűrőpróbaszerű ellenőrzések

(1) A halgazdaságért felelős tagállam nyomonkövetési rendszert vezet be, amely magában foglalja a belső áthelyezések videofelvételen való rögzítését is.

(2) A halgazdaságért felelős tagállam ellenőrző hatóságai kockázatelemzés alapján szűrőpróbaszerűen ellenőrzik a tenyésztőketrecben tartott kékúszójú tonhalakat az adott évi ketrecbehelyezési műveletek befejezése és a következő évi első ketrecbe helyezés időpontja között.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában a halgazdaságért felelős tagállam meghatározza az ellenőrizendő halak minimális százalékos arányát. Ezt a százalékos arányt a 14. cikkben említett éves ellenőrző vizsgálati tervben kell meghatározni. Minden tagállam közli a Bizottsággal az évente elvégzett szűrőpróbaszerű ellenőrzések eredményeit. A Bizottság ezeket az eredményeket a megfelelő kvóta időszakát követő év áprilisában továbbítja az ICCAT titkárságának.

54. cikk

A videofelvételekhez való hozzáférés és a rájuk vonatkozó követelmények

(1) A halgazdaságért felelős tagállam gondoskodik arról, hogy a 49. és az 51. cikkben említett videofelvételeket kérésre a nemzeti ellenőrök, valamint a regionális és ICCAT-ellenőrök, továbbá a nemzeti és az ICCAT-megfigyelők rendelkezésére bocsássák.

(2) A halgazdaságért felelős tagállam meghozza az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy elkerülhető legyen az eredeti videofelvételek kicserélése, szerkesztése és manipulálása.

55. cikk

Éves ketrecbehelyezési jelentés

Az 52. cikk szerinti ketrecbehelyezési nyilatkozat és jelentés benyújtására vonatkozó kötelezettség hatálya alá eső tagállamok minden év július 31-ig benyújtják a Bizottságnak az előző évre vonatkozó ketrecbehelyezési jelentést. A Bizottság ezeket az információkat minden év augusztus 31. előtt továbbítja az ICCAT titkárságának. A jelentésnek az alábbi információkat kell tartalmaznia:

- a) a ketrecben tartott kékúszójú tonhalak teljes mennyisége halgazdaságonként, beleértve a halászahajókról és csapdákból az egyes halgazdaságok ketreceibe történő szállítás során bekövetkezett egyedszám- és tömegvesztéseket is;
- b) a kékúszójú tonhalat tenyésztés céljából halászó, szolgáltató vagy szállító hajók (a hajó neve, lobogója, engedélyszáma, a halászeszköz típusa) és csapdák jegyzéke;
- c) az állományfelmérési célú statisztikák pontosítása érdekében a kifogott kékúszójú tonhalak méret szerinti egyedszámának becslésére szolgáló mintavételi program eredményei, valamint a fogás dátuma, időpontja és területe, továbbá az alkalmazott halászati módszer

A mintavételi program előírja, hogy a ketreceken a méret (hosszúság vagy tömeg) szerinti mintavételt 100 tonna élőhalmennyiségenként egy (100 egyedből álló) mintán vagy a ketrecbe helyezett halak teljes számának 10 %-án kell elvégezni. A méret szerinti mintákat az ICCAT adat- és információszolgáltatási útmutatója szerint a halgazdaságban történő lehalászás során, és a szállítás során elpusztult halakból kell gyűjteni. Az egy évnél hosszabb ideig tenyésztett halak esetében egyéb mintavételi módszertanokat kell meghatározni. A mintavételt bármely lehalászás idején az összes ketrecre kiterjedően el kell végezni;

- d) a ketrecbe helyezett kékúszójú tonhalak mennyisége, valamint a fogságban élő kékúszójú tonhalak növekedésére és mortalitására, továbbá a tonnában kifejezett eladott mennyiségre vonatkozó becslés. Az említett adatokat halgazdaságonként kell megadni;
- e) az előző évben ketrecbe helyezett kékúszójú tonhalak mennyisége, és
- f) az előző évben forgalmazott mennyiségek, származás szerinti bontásban.

56. cikk

Végrehajtási jogi aktusok

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el az e szakaszban megállapított rendelkezések alkalmazására vonatkozó eljárások meghatározása céljából. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 68. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

8. SZAKASZ

Nyomon követés és felügyelet

57. cikk

Műholdas hajómegfigyelési rendszer

(1) Az 1224/2009/EK rendelet 9. cikkének (5) bekezdésétől eltérve, a lobogó szerinti tagállamok a XV. melléklettel összhangban a legalább 12 méter teljes hosszúságú halászahajóik tekintetében VMS-t vezetnek be.

(2) A 26. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett hajójegyzékben szereplő, 15 méternél nagyobb teljes hosszúságú halászhajóknak engedélyezési időszakuk kezdete előtt legalább 5 nappal el kell kezdeniük megküldeni VMS-adataikat az ICCAT-nak és az adatküldést a halászati engedélyezési időszakuk vége után legalább 5 napig folytatniuk kell, kivéve, ha a Bizottsághoz ezt megelőzően arra vonatkozó kérelmet küldtek, hogy a hajót töröljék az ICCAT hajónyilvántartásából.

(3) Ellenőrzés céljából a parancsnok vagy annak képviselője gondoskodik arról, hogy a VMS-adatoknak a kékúszójú tonhal aktív halászatára engedéllyel rendelkező fogóhajók általi megküldése nem szakad meg a hajók kikötői tartózkodásának ideje alatt, kivéve ha létezik egy kikötői be- és kijelentkezési rendszer.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a lobogójuk alatt közlekedő halászhajóktól kapott VMS-üzeneteket halászati felügyelő központjaik valós időben és https adatátviteli formátumban továbbítsák a Bizottságnak és az általa kijelölt szervnek. A Bizottság ezeket az üzeneteket továbbítja az ICCAT titkárságának.

(5) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy:

- a) a lobogójuk alatt közlekedő halászhajóktól kapott VMS-üzeneteket legalább kétóránként továbbítsák a Bizottságnak;
- b) a VMS műszaki hibája esetén a lobogójuk alatt közlekedő halászhajóktól a 404/2011/EU végrehajtási rendelet 25. cikkének (1) bekezdése értelmében alternatív eszközök útján kapott üzeneteket azoknak a halászati felügyelő központjaikba való beérkezéstől számított 24 órán belül továbbítsák a Bizottságnak;
- c) a Bizottságnak továbbított üzenetek (egyedi azonosítókkal történő) számozása az üzenetek többszörös elküldésének elkerülése érdekében folyamatos legyen;
- d) a Bizottságnak továbbított üzenetek eleget tegyenek a 404/2011/EU végrehajtási rendelet 24. cikkének (3) bekezdésében foglaltaknak.

(6) Minden tagállam biztosítja az ellenőrhajók rendelkezésére bocsátott valamennyi üzenet bizalmas kezelését, és azok kizárólagosan tengeren végzett ellenőrző vizsgálatok céljára történő felhasználását.

9. SZAKASZ

Ellenőrző vizsgálat és Jogérvényesítés

58. cikk

Az ICCAT közös nemzetközi ellenőrzési rendszere

(1) A közös nemzetközi ellenőrző vizsgálati tevékenységeket az ICCAT-nak a nemzeti joghatóságon kívül eső vizek nemzetközi ellenőrzésére vonatkozó, az e rendelet IX. mellékletében meghatározott közös nemzetközi ellenőrzési rendszerével (a továbbiakban: ICCAT-rendszer) összhangban kell elvégezni.

(2) Azok a tagállamok, amelyek halászhajói engedéllyel rendelkeznek a kékúszójú tonhal kifogására, ellenőröket jelölnek ki, és az ICCAT-rendszer keretében ellenőrző vizsgálatokat folytatnak a tengeren.

(3) Ha valamely tagállam az egyezmény hatálya alá tartozó területen bármikor több mint 15, a lobogója alatt közlekedő halászhajóval halászik kékúszójú tonhalra, az érintett tagállam egészen addig, amíg a hajók ott tartózkodnak, tengeri ellenőrzés és ellenőrző vizsgálat céljából, kockázatértékelés alapján ellenőrhajót működtet az egyezmény hatálya alá tartozó területen. Ezt a kötelezettséget akkor is teljesítettnek kell tekinteni, ha a tagállamok az ellenőrhajó üzemeltetése céljából együttműködnek, vagy ha az egyezmény hatálya alá tartozó területen uniós ellenőrhajó tevékenykedik.

(4) A Bizottság vagy egy általa kijelölt szerv az ICCAT-rendszer keretében uniós ellenőröket jelölhet ki.

(5) A (3) bekezdés alkalmazásában a Bizottság vagy egy általa kijelölt szerv összehangolja az Unió felügyeleti és ellenőrző vizsgálati tevékenységeit. A Bizottság az érintett tagállamokkal együttműködve olyan közös ellenőrző vizsgálati programokat dolgozhat ki, amelyek lehetővé teszik, hogy az Unió teljesítse az ICCAT-rendszer keretében vállalt kötelezettségeit. Azok a tagállamok, amelyek halászhajói kékúszójú tonhalra halásznak, meghozzák az e programok végrehajtásának elősegítéséhez szükséges intézkedéseket, különösen a szükséges emberi és anyagi erőforrások, valamint azok igénybevételének időszakai és földrajzi területei tekintetében.

(6) A tagállamok minden év április 1-jéig értesítik a Bizottságot azon ellenőrök és ellenőrhajók nevével, akiket, illetve amelyeket az év során az ICCAT-rendszerben való részvétellel ki szándékoznak jelölni. Ezen információk felhasználásával a Bizottság a tagállamokkal együttműködve minden évben az Uniónak az ICCAT-rendszerben való részvételére vonatkozó tervet dolgoz ki, amelyet elküld az ICCAT titkárságának és a tagállamoknak.

59. cikk

Ellenőrző vizsgálat jogsértés esetén

A lobogó szerinti tagállam gondoskodik arról, hogy a lobogója alatt közlekedő halászhajó fizikai ellenőrző vizsgálataira saját kikötőiben és a saját felügyelete alatt kerüljön sor, vagy – ha a halászhajó nem a tagállam kikötőjében tartózkodik – azokat egy általa kijelölt ellenőr végezze, amennyiben a halászhajó:

- a) nem teljesítette a 31. és a 32. cikkben meghatározott nyilvántartási és jelentéstételi követelményeket; vagy
- b) megsértette e rendeletet, vagy az 1005/2008/EK rendelet 42. cikkében, vagy az 1224/2009/EK rendelet 90. cikkében említett súlyos jogsértést követett el.

60. cikk

Keresztellenőrzések

(1) Az 1224/2009/EK rendelet 109. cikkével összhangban minden tagállam ellenőrzi az ellenőrző vizsgálati és megfigyelői jelentések, a VMS-adatok és – adott esetben – az e-BCD-k, a halászhajói által vezetett hajónaplók, az áthelyezési és átrakási dokumentumok és a fogási dokumentumok információit és időben történő benyújtását.

(2) A tagállamok keresztellenőrzéseket végeznek valamennyi kirakodási, átrakási vagy ketrecbehelyezési művelet vonatkozásában a halászhajók naplójába bejegyzett fajonkénti mennyiségek vagy az átrakási nyilatkozatban rögzített fajonkénti mennyiségek, valamint a kirakodási nyilatkozatban vagy a ketrecbehelyezési nyilatkozatban rögzített mennyiségek, és bármely egyéb érintett dokumentumban – többek között számlákon vagy értékesítési bizonylatokban – szereplő mennyiségek összevetésével.

10. SZAKASZ

Jogérvényesítés

61. cikk

Jogérvényesítés

Az 1224/2009/EK rendelet 89–91. cikkének és különösen a tagállamok azon kötelezettségének sérelme nélkül, hogy megfelelő jogérvényesítési intézkedéseket hozzanak valamely halászhajóval kapcsolatban, a kékúszójútonhal-gazdaságért felelős tagállam megfelelő jogérvényesítési intézkedéseket hoz azon halgazdaság tekintetében, amelyre vonatkozóan a nemzeti joggal összhangban megállapítást nyert, hogy nem felel meg e rendelet 46–56. cikkének. Ezek az intézkedések – a vétség súlyosságától függően és a nemzeti jog vonatkozó rendelkezéseivel összhangban – magukban foglalhatják különösen az engedély felfüggesztését vagy visszavonását bírságok kiszabását, vagy ezek mindegyikét. A tagállamok az engedély felfüggesztéséről vagy visszavonásáról tájékoztatják a Bizottságot, amely a kékúszójútonhal-tenyésztő létesítményekre vonatkozó nyilvántartás módosítása céljából értesíti az ICCAT titkárságát.

VI. FEJEZET

FORGALMAZÁS

62. cikk

A forgalmazással kapcsolatos intézkedések

(1) Az 1224/2009/EK, az 1005/2008/EK és az 1379/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²¹⁾ sérelme nélkül tilos az olyan kékúszójú tonhal uniós kereskedelme, kirakodása, behozatala, kivitele, ketrecben történő hizlalása vagy tenyésztése, újrakivitele és átrakása, amelyet nem kísér az e rendelet, valamint a kékúszójú tonhalra vonatkozó fogási dokumentációs programra vonatkozó ICCAT-szabályokat végrehajtó uniós jogi aktusok által előírt pontos, hiánytalan és hitelesített dokumentáció.

(2) Tilos a kékúszójú tonhal uniós kereskedelme, behozatala, kirakodása, tenyésztési vagy hizlalási céllal történő ketrecbe helyezése, feldolgozása, kivitele, újrakivitele és átrakása, ha:

- a) a kékúszójú tonhalat olyan halászhajóval vagy csapdával fogták, amelynek lobogó szerinti állama az ICCAT állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedései alapján nem rendelkezik kvótával vagy fogási korláttal a kékúszójú tonhal halászatára; vagy
- b) a kékúszójú tonhalat olyan fogóhajóval vagy csapdával fogták, amelynek egyéni kvótája vagy államának halászati lehetőségei a kifogás időpontjában ki voltak merítve.

⁽²¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1379/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a halászati és akvakultúra-termékek piacának közös szervezéséről, az 1184/2006/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 104/2000/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 1. o.).

(3) Az 1224/2009/EK, az 1005/2008/EK és az 1379/2013/EU rendelet sérelme nélkül, tilos minden olyan, hizlaló vagy tenyésztő gazdaságból származó kékúszójú tonhal uniós kereskedelme, behozatala, kirakodása, feldolgozása és kivitele, amely nem felel meg az (1) bekezdésben említett rendeleteknek.

VII. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

63. cikk

Értékelés

A Bizottság kérésére a tagállamok haladéktalanul részletes jelentést nyújtanak be a Bizottságnak e rendelet általuk történő végrehajtásáról. A tagállamoktól kapott információk alapján a Bizottság az ICCAT által meghatározott határidőre részletes jelentést nyújt be az ICCAT titkárságának a 19-04. sz. ICCAT-ajánlás végrehajtásáról.

64. cikk

Finanszírozás

Az 508/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²²⁾ alkalmazásában ez a rendelet az 1380/2013/EU rendelet 9. cikke szerinti többéves tervnek minősül.

65. cikk

Bizalmas adatkezelés

Az e rendelet keretében gyűjtött és kicserélt adatokat az 1224/2009/EK rendelet 112. és 113. cikkében megállapított, a bizalmas adatkezelés tekintetében alkalmazandó szabályokkal összhangban kell kezelni.

66. cikk

Módosítási eljárás

(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 67. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy az ICCAT által elfogadott, az Unióra és tagállamaira nézve kötelező intézkedésekkel való összhang megteremtése érdekében a következők tekintetében módosítsa ezt a rendeletet:

- a) 8. cikk szerinti, a fel nem használt kvóták átvételére vonatkozó tilalomtól való eltérések;
- b) adatszolgáltatási határidők a 24. cikk (4) bekezdésében, a 26. cikk (1) bekezdésében, a 29. cikk (1) bekezdésében, a 32. cikk (2) és (3) bekezdésében, a 35. cikk (5) és (6) bekezdésében, a 36. cikkben, a 41. cikk (3) bekezdésében, a 44. cikk (2) bekezdésében, az 51. cikk (13) bekezdésében, az 52. cikk (2) bekezdésében, az 55. cikkben, az 57. cikk (5) bekezdésének b) pontjában és az 58. cikk (6) bekezdésében meghatározottak szerint;
- c) a halászati idényeknek a 17. cikk (1) és (4) bekezdésében előírt időszakai;
- d) a 19. cikk (1) és (2) bekezdésében és a 20. cikk (1) bekezdésében meghatározott minimális állományvédelmi referenciaméret;
- e) a 13. cikkben, a 15. cikk (3) és (4) bekezdésében, a 20. cikk (1) bekezdésében, a 21. cikk (2) bekezdésében, a 38. cikk (1) bekezdésében, a 44. cikk (2) bekezdésében, az 50. cikkben és az 51. cikk (8) bekezdésében meghatározott százalékos arányok és referenciaparaméterek;
- f) a 11. cikk (1) bekezdésében, a 24. cikk (1) bekezdésében, a 25. cikk (3) bekezdésében, a 29. cikk (1) bekezdésében, a 30. cikk (4) bekezdésében, a 34. cikk (2) bekezdésében, a 40. cikk (1) bekezdésében és az 55. cikkben említett, a Bizottságnak benyújtandó információk;
- g) a nemzeti megfigyelők és a regionális ICCAT-megfigyelők feladatai a 38. cikk (2) bekezdésében, illetve a 39. cikk (5) bekezdésében előírtak szerint;
- h) a 41. cikk (1) bekezdésében meghatározott áthelyezési engedély megtagadásának okai;

⁽²²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 508/2014/EU rendelete (2014. május 15.) az Európai Tengerügyi és Halászati Alapról, valamint a 2328/2003/EK, a 861/2006/EK, az 1198/2006/EK és a 791/2007/EK tanácsi rendelet, valamint az 1255/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 149., 2014.5.20., 1. o.).

- i) a fogások 46. cikk (4) bekezdése szerinti lefoglalásának, valamint a visszaengedés elrendelésének okai;
- j) a hajók 58. cikk (3) bekezdésében meghatározott száma;
- k) az I–XV. melléklet.

(2) Az (1) bekezdéssel összhangban elfogadott módosításoknak szigorúan a megfelelő, az Unióra nézve kötelező ICCAT-ajánlásokat érintő módosítások és/vagy kiigazítások végrehajtására kell korlátozódnuk.

67. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 66. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól ...[e rendelet hatálybalépésének időpontja]-tól/-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 66. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktus érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban megállapított elvekkel összhangban konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 66. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

68. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot az 1380/2013/EU rendelet 47. cikkével létrehozott Halászati és Akvakultúra-ágazati Bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

69. cikk

Az 1936/2001/EK rendelet módosítása

Az 1936/2001/EK rendelet a következőképpen módosul:

- a) a 3. cikk g)–j) pontját, a 4a., a 4b. és a 4c. cikket, valamint az Ia. mellékletet el kell hagyni;
- b) az I. mellékletben a „Nagy tonhal: *Thunnus thynnus*” franciabekezdést el kell hagyni;
- c) a II. mellékletben a „*Thunnus thynnus*: Nagy tonhal” sort el kell hagyni.

70. cikk

Az (EU) 2017/2107 rendelet módosításai

Az (EU) 2017/2107 rendeletben a 43. cikket el kell hagyni.

71. cikk

Az (EU) 2019/833 rendelet módosításai

Az (EU) 2019/833 rendeletben a 53. cikket el kell hagyni.

72. cikk

Hatályon kívül helyezés

(1) Az (EU) 2016/1627 rendelet hatályát veszti.

(2) A hatályon kívül helyezett rendeletre való hivatkozásokat az e rendeletre való hivatkozásoknak kell tekinteni, az e rendelet XVI. mellékletben foglalt megfelelési táblázatnak megfelelően.

73. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

I. MELLÉKLET

A 19. cikk alapján halászatot folytató fogóhajókra vonatkozó egyedi feltételek

1. Mindegyik tagállam gondoskodik a következő kapacitáskorlátozások betartásáról:

- a) A kékúszójú tonhal aktív halászatára engedéllyel rendelkező, csalival halászó hajóinak és pergetett horogsoros hajóinak maximális száma nem haladhatja meg a kékúszójú tonhal célzott halászatában 2006-ban részt vevő hajók számát.
- b) A Földközi-tengeren a kékúszójú tonhal aktív halászatára engedéllyel rendelkező kisüzemi flottáját alkotó hajóinak maximális száma nem haladhatja meg a kékúszójú tonhal halászatában 2008-ban részt vevő hajók számát.
- c) Az Adriai-tengeren a kékúszójú tonhal aktív halászatára engedéllyel rendelkező fogóhajóinak maximális száma nem haladhatja meg a kékúszójú tonhal halászatában 2008-ban részt vevő hajók számát.

Mindegyik tagállam egyéni kvótákat oszt ki az érintett hajók számára.

2. A kiosztás során az egyes tagállamok:

- a kékúszójú tonhalra vonatkozó kvótájuk legfeljebb 7 %-át oszthatják ki a csalival halászó hajóiknak és a pergetett horogsoros hajóiknak. Franciaország esetében az ország lobogója alatt közlekedő, a Vizcayai-öbölben halászó, 17 méter teljes hosszúságot el nem érő hajók legfeljebb 100 tonna legalább 6,4 kg tömegű vagy a farok tövéig mért 70 cm hosszúságú kékúszójú tonhalat foghatnak,
- a kékúszójú tonhalra vonatkozó kvótájuk legfeljebb 2 %-át allokálhatják a Földközi-tengeren friss hal kifogására irányuló part menti kisüzemi halászatra,
- a kékúszójú tonhalra vonatkozó kvótájuk legfeljebb 90 %-át oszthatják ki fogóhajóik számára az Adriai-tengeren tenyésztés céljából.

3. Az Adriai-tengeren a lobogója alatt közlekedő hajói által tenyésztés céljából kifogott kékúszójú tonhal egyedeinek legfeljebb 7 tömegszázalékára Horvátország 6,4 kg-os minimális tömeget vagy 66 cm-es, a farok tövéig mért minimális hosszúságot alkalmazhat.

4. Azok a tagállamok, amelyek csalival halászó hajói, horogsoros hajói, kézi horogsoros hajói és pergetett horogsoros hajói engedéllyel rendelkeznek a kékúszójú tonhalnak az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren folytatott halászatára, a következő farokjelölési követelményeket vezetik be:

- a farokjelöléseket közvetlenül a kirakodás után kell elhelyezni valamennyi kékúszójútonhal-példányon,
- a farokjelölések egyedi azonosító számmal rendelkeznek, amelyeket be kell vezetni a kékúszójútonhal-fogási dokumentumba, és minden, tonhalat tartalmazó csomag külsején olvashatóan és eltávolíthatatlanul fel kell tüntetni.

II. MELLÉKLET

A halászati naplóra vonatkozó követelmények

A. FOGÓHAJÓK

A halászati naplóra vonatkozó minimumkövetelmények:

1. A napló oldalait számozni kell.
2. A naplót minden nap (éjfélig) vagy minden kikötőbe érkezés előtt ki kell tölteni.
3. Tengeren végzett ellenőrző vizsgálat esetén a naplót ki kell tölteni.
4. Az egyes oldalak egy másolatának a naplóban kell maradnia.
5. A naplót egy műveleti évnek megfelelő időtartamig a fedélzeten kell tartani.

A halászati napló tartalmára vonatkozó minimumkövetelmények:

1. A hajóparancsnok neve és címe.
 2. A kihajózások napja és az indulási kikötő, az érkezések napja és az érkezési kikötő.
 3. A hajó neve, lajstromozási száma, ICCAT-száma, nemzetközi rádióhívójele és (adott esetben) IMO-száma.
 4. Halászateszközök:
 - a) FAO-kód szerinti típus;
 - b) méret (pl. hossz, szembőség, horgok száma).
 5. A halászati út minden napján (legalább) egy sor bejegyzés a tengeren végzett műveletekről, a következők feltüntetésével:
 - a) tevékenység (pl. halászat, hajózás);
 - b) helymeghatározás: pontos napi helymeghatározás (fokban és percben), minden egyes halászati művelet során, vagy délben, ha az adott napon nem folytattak halászati tevékenységet;
 - c) a fogások feljegyzése, megadva többek között az alábbiakat:
 - FAO-kód,
 - kerekített tömeg (RWT) kg-ban naponta,
 - egyedek száma naponta.
- Az erszéyes kerítőhálós hajók esetében ezeket az adatokat halászati műveletenként kell rögzíteni, beleértve azt is, ha nem volt fogás.
6. A hajóparancsnok aláírása.
 7. Tömegmérési módszerek: becslés, mérlegelés a fedélzeten.
 8. A naplót a halak élőtömege szerint kell vezetni, és fel kell tüntetni az értékeléskor használt átváltási együtthatókat.

A halászati naplókba kirakodás vagy átrakás esetén bejegyzendő alapvető információk:

1. A kirakodás vagy átrakás napja és a kikötő.
2. Termékek:
 - a) faj és kiszerelés FAO-kódonként;
 - b) a halegyedek vagy ládák száma és kg-ban megadott mennyisége.
3. A hajóparancsnok vagy a hajózási ügynök aláírása.
4. Átrakás esetén: a fogadó hajó neve, lobogója és ICCAT-száma.

A halászati naplókba ketrecbe való áthelyezés esetén bejegyzendő alapvető információk:

1. Az áthelyezési művelet dátuma, időpontja és helye (földrajzi szélesség/hosszúság).
2. Termékek:
 - a) a fajok azonosítása FAO-kóddal;
 - b) a halketrecbe átrakott fogás egyedszáma és kg-ban megadott tömege.
3. A vontatóhajó neve, lobogója és ICCAT-száma.
4. A rendeltetési hely szerinti halgazdaság neve és ICCAT-száma.
5. Közös halászati művelet esetén az 1–4. pontban foglalt információkon túlmenően a parancsnok a naplóban köteles rögzíteni a következőket:
 - a) a halat ketrecekbe áthelyező fogóhajók tekintetében:
 - a fedélzeten tárolt fogás mennyisége,
 - a hajó egyéni kvótájába beleszámolt fogásmennyiségek,
 - a közös halászati műveletben részt vevő más hajók neve;
 - b) ugyanazon közös halászati művelet keretében a halzsákmány áthelyezésében részt nem vevő más fogóhajók tekintetében:
 - a haláshajó neve, nemzetközi rádióhívójele és ICCAT-száma,
 - egy megjegyzés arra vonatkozóan, hogy nem tároltak fogásokat a fedélzeten, illetve hogy nem helyeztek át fogásokat halketrecbe,
 - a hajók egyéni kvótájába beleszámolt fogásmennyiségek,
 - az a) pontban említett fogóhajó neve és ICCAT-száma.

B. VONTATÓHAJÓK

1. A vontatóhajó parancsnoka a napi bontású naplóban köteles rögzíteni az áthelyezési művelet dátumát, időpontját és földrajzi helyét, az áthelyezett mennyiséget (egyedszám és kilogrammban kifejezett tömeg), a ketrec számát, valamint a fogóhajó nevét, lobogóját és ICCAT-számát, a műveletben részt vevő más hajó(k) nevét és ICCAT-számát, a rendeltetési hely szerinti halgazdaság nevét és ICCAT-számát, továbbá az ITD számát.
2. A kisegítő hajókra vagy más vontatóhajóra történő további áthelyezésekről jelentést kell tenni, amelyben meg kell adni az 1. pontban előírt valamennyi információt, valamint a kisegítő vagy vontatóhajó nevét, lobogóját és ICCAT-számát, továbbá az ITD számát.
3. A napi bontású naplónak tartalmaznia kell a halászhajó során elvégzett valamennyi áthelyezés részleteit. A napi bontású naplót a fedélzeten kell tartani és ellenőrzés céljára mindenkor rendelkezésre kell bocsátani.

C. KISEGÍTŐ HAJÓK

1. A kisegítő hajó parancsnoka tevékenységéről köteles naponta beszámolni a naplóban, megjelölve többek között a dátumot, az időpontot, a tevékenység földrajzi helyét és a kékúszójú tonhal fedélzetre vett mennyiségeit, valamint annak a halászhajónak, illetve halgazdaságnak vagy csapdának a nevét, amelyhez a kisegítő hajó parancsnokának tevékenysége kapcsolódik.
2. A napi bontású naplónak tartalmaznia kell a halászhajó során elvégzett valamennyi tevékenység részleteit. A napi bontású naplót a fedélzeten kell tartani és ellenőrzés céljára mindenkor rendelkezésre kell bocsátani.

D. FELDOLGOZÓHAJÓK

1. A feldolgozóhajó parancsnoka a napi bontású naplóban köteles rögzíteni a tevékenységek dátumát, időpontját és földrajzi helyét, valamint a kékúszójú tonhalak átrakott mennyiségét, továbbá – adott esetben – a halgazdaságtól, csapdától vagy fogóhajóktól kapott kékúszójú tonhalak számát és tömegét. A parancsnoknak ezenkívül meg kell adnia a szóban forgó halgazdaságok, csapdák és fogóhajók nevét és ICCAT-számát.
2. A feldolgozóhajó parancsnoka köteles napi bontású feldolgozási naplót vezetni, megadva az áthelyezett vagy átrakott halak kerekített tömegét és egyedszámát, az alkalmazott átváltási tényezőt, valamint termékkiszárazásuk eredeti példányait a fedélzeten kell tartani és azokat ellenőrzés céljára mindenkor rendelkezésre kell bocsátani.
3. A feldolgozóhajó parancsnoka köteles rakodási tervet készíteni, amelyen látható az egyes fajok és termékkiszárazások helye és mennyisége.
4. A napi bontású naplónak tartalmaznia kell a halászhajó során elvégzett valamennyi átrakás részleteit. A napi bontású naplót, a feldolgozási naplót, a rakodási tervet és az ICCAT átrakási nyilatkozatok eredeti példányait a fedélzeten kell tartani és azokat ellenőrzés céljára mindenkor rendelkezésre kell bocsátani.

III. MELLÉKLET

Fogási jelentés formanyomtatvány

A fogási jelentés formanyomtatványa

Lobogó	ICCAT-szám	A hajó neve	A jelentés kezdő dátuma	A jelentés záró dátuma	A jelentés által lefedett időtartam (napokban)	A fogás dátuma	A fogás helye		Fogás			Közös halászati művelet esetén a hajónak tulajdonított fogásmennyiség tömege (kg)
							Földrajzi szélesség	Földrajzi hosszúság	Tömeg (kg)	Egyedszám	Átlagos tömeg (kg)	

IV. MELLÉKLET

Közös halászati műveletben való részvétel engedélyezésére irányuló kérelem formanyomtatványa

Közös halászati művelet								
Lobogó szerinti állam	A hajó neve	ICCAT-szám	A művelet időtartama	A gazdasági szereplők azonosítása	A hajó egyéni kvótája	Elosztási kulcs hajónként	Rendeltetési hely szerinti hízoló vagy tenyésztő halgazdaság	
							Szerződő fél	ICCAT-szám

Dátum: ...

Érvényesítés a lobogó szerinti állam által: ...

V. MELLÉKLET

ICCAT átrakási nyilatkozat

A dokumentum száma:

Szállítóhajó	Halászhajó	Végső rendeltetési hely:
A hajó neve és rádióhívójele:	A hajó neve és rádióhívójele:	Kikötő:
Lobogó:	Lobogó:	Ország:
A lobogó szerinti állam által kiadott engedély száma:	A lobogó szerinti állam által kiadott engedély száma:	Állam:
Nemzeti lajstromozási szám:	Nemzeti lajstromozási szám:	
ICCAT nyilvántartási szám:	ICCAT nyilvántartási szám:	
IMO-szám:	Külső azonosító:	
	A halászati napló érintett lapjainak száma:	

	Nap	Hónap	Óra	Év	2_ 0_ _ _	A halászhajó parancsnokának neve:	A szállítóhajó parancsnokának neve:
Kihajózás időpontja	_ _	_ _	_ _	Kihajózás helye:	_ _ _ _		
Visszaérkezés időpontja	_ _	_ _	_ _	Visszaérkezés helye:	_ _ _ _	Aláírás:	Aláírás:
Átrakás	_ _	_ _	_ _	_ _ _ _			

Átrakás esetén adja meg a kilogrammban mért tömeget vagy a használt egységet (pl. láda, kosár) és az egység kirakodott tömegét kilogrammban: |_|_| kilogramm.

AZ ÁTRAKÁS HELYE

Kikötő	Tenger		Fajok	Halegységek	Terméktípus élő	Terméktípus egész	Terméktípus kibelezve	Terméktípus fej nélkül	Terméktípus filézett	Terméktípus	További átrakások
	Szél:	Hossz:									
											Dátum: _ _ _ _ _ _ Hely/Földrajzi helymeghatározás: _ _ _ _ _
											A szerződő fél engedélyének száma:
											Az átadó hajó parancsnokának aláírása:
											Fogadó hajó neve:
											Lobogó:
											ICCAT nyilvántartási szám:
											IMO-szám:
											A hajóparancsnok aláírása:
											Dátum: _ _ _ _ _ _ Hely/Földrajzi helymeghatározás: _ _ _ _ _
											A szerződő fél engedélyének száma:
											Az átadó hajó parancsnokának aláírása:
											Fogadó hajó neve:
											Lobogó:
											ICCAT nyilvántartási szám:
											IMO-szám:
											A hajóparancsnok aláírása:

Kötelezettségek átrakás esetén:

1. Az átrakási nyilatkozat eredeti példányát át kell adni a fogadó hajónak (feldolgozó-/szállítóhajó).
2. Az átrakási nyilatkozat másodpéldányát az érintett fogóhajónak vagy csapdának kell megőriznie.
3. Minden további átrakási műveletre engedélyt kell kérni a hajó működési engedélyét kiállító szerződő féltől.
4. Az átrakási nyilatkozat eredeti példányát a kirakodás helyszínéig a fogadó hajónak kell megőriznie.
5. Az átrakás tényét a műveletben részt vevő valamennyi hajó naplójába be kell vezetni.

VI. MELLÉKLET

ICCAT áthelyezési nyilatkozat

A dokumentum száma:		ICCAT áthelyezési nyilatkozat	
1. TENYÉSZTÉSRE SZÁNT ÉLŐ KÉKÚSZÓJÚ TONHAL ÁTHELVEZÉSE			
A halászhajó neve: Hívójel: Lobogó: A lobogó szerinti állam által kiadott áthelyezési engedély száma: ICCAT nyilvántartási szám: Külső azonosító: Halászati napló száma: Közös halászati művelet száma:	Csapda neve: ICCAT nyilvántartási szám:	Vontatóhajó neve: Hívójel: Lobogó: ICCAT nyilvántartási szám: Külső azonosító:	Rendeltetési hely szerinti halgazdaság neve: ICCAT nyilvántartási szám: Ketrecek száma:
2. ÁTHELVEZÉSI INFORMÁCIÓK			
Dátum: __/__/____	Hely vagy földrajzi helymeghatározás:	Kikötő:	Szél.: Hossz.:
Egyedszám:		Faj:	Tömeg:
Termék típusa: Élő ☐ Egész ☐ Kibelezve ☐ Egyéb (határozza meg):			
A halászhajó parancsnokának / a csapda üzemeltetőjének / a halgazdaság üzemeltetőjének neve és aláírása:		A fogadó hajó (vontató-, feldolgozó-, szállítóhajó) parancsnokának neve és aláírása:	A megfigyelők neve, ICCAT-száma és aláírása:
3. TOVÁBBI ÁTHELVEZÉSEK			
Dátum: __/__/____	Hely vagy földrajzi helymeghatározás:	Kikötő:	Szél.: Hossz.:
Vontatóhajó neve:	Hívójel:	Lobogó:	ICCAT nyilvántartási szám:
A halgazdaság helye szerinti állam által kiadott áthelyezési engedély száma:	Külső azonosító:	A fogadó hajó parancsnokának neve és aláírása:	
Dátum: __/__/____	Hely vagy földrajzi helymeghatározás:	Kikötő:	Szél.: Hossz.:
Vontatóhajó neve:	Hívójel:	Lobogó:	ICCAT nyilvántartási szám:
A halgazdaság helye szerinti állam által kiadott áthelyezési engedély száma:	Külső azonosító:	A fogadó hajó parancsnokának neve és aláírása:	
Dátum: __/__/____	Hely vagy földrajzi helymeghatározás:	Kikötő:	Szél.: Hossz.:
Vontatóhajó neve:	Hívójel:	Lobogó:	ICCAT nyilvántartási szám:
A halgazdaság helye szerinti állam által kiadott áthelyezési engedély száma:	Külső azonosító:	A fogadó hajó parancsnokának neve és aláírása:	
4. MEGOSZTOTT KETRECEK			
Átadó ketrec száma:	Kg:	Halak egyedszáma:	
Átadó vontatóhajó neve:	Hívójel:	Lobogó:	ICCAT nyilvántartási szám:
Fogadó ketrec száma:	Kg:	Halak egyedszáma:	
Fogadó vontatóhajó neve:	Hívójel:	Lobogó:	ICCAT nyilvántartási szám:
Fogadó ketrec száma:	Kg:	Halak egyedszáma:	
Fogadó vontatóhajó neve:	Hívójel:	Lobogó:	ICCAT nyilvántartási szám:
Fogadó ketrec száma:	Kg:	Halak egyedszáma:	
Fogadó vontatóhajó neve:	Hívójel:	Lobogó:	ICCAT nyilvántartási szám:

VII. MELLÉKLET

A halászati engedélyekben minimálisan feltüntetendő információk ⁽¹⁾

A. AZONOSÍTÁS

1. ICCAT nyilvántartási szám
2. A halászhajó neve
3. Külső lajstromszám (betűk és számok)

B. HALÁSZATI FELTÉTELEK

1. A kibocsátás időpontja
2. Érvényességi időtartam
3. A halászat engedélyezésének feltételei, adott esetben a fajokra, övezetekre, halászeszközökre és bármilyen egyéb, ebből a rendeletből és/vagy a nemzeti jogszabályokból fakadó releváns feltételre is kiterjedően.

		.././..-tól/-től .././..-ig	.././..-tól/-től .././..-ig	.././..-tól/-től .././..-ig	.././..-tól/-től .././..-ig	.././..-tól/-től .././..-ig	.././..-tól/-től .././..-ig
Övezetek							
Fajok							
Halászeszköz							
Egyéb feltételek							

⁽¹⁾ A 404/2011/EU végrehajtási rendelet szerint.

VIII. MELLÉKLET

ICCAT regionális megfigyelői program

REGIONÁLIS ICCAT-MEGFIGYELŐK KIJELÖLÉSE

1. A feladatok ellátásához a regionális ICCAT-megfigyelőknek rendelkezniük kell a következőkkel:

- a) elegendő tapasztalat a fajok és a halászeszközök felismeréséhez;
- b) az ICCAT állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedéseinek kielégítő ismerete, amelyet a tagállamok által az ICCAT képzési iránymutatások alapján kiállított bizonyítvány tanúsít;
- c) jó megfigyelőképesség és a pontos jegyzőkönyvvezetésre való alkalmasság;
- d) a megfigyelt hajó lobogó szerinti államában vagy a megfigyelt halgazdaságban beszélt nyelv kielégítő ismerete.

A REGIONÁLIS ICCAT-MEGFIGYELŐK KÖTELEZETTSÉGEI

2. A regionális ICCAT-megfigyelők:

- a) elvégezték az ICCAT által kidolgozott iránymutatásokban előírt technikai képzést;
- b) valamely tagállam állampolgárai és – lehetőség szerint – nem a halgazdaság vagy a csapda helye szerinti állam vagy az erszényes kerítőhálós hajó lobogó szerinti államának polgárai. Ha azonban a kékúszójú tonhalakat lehalásszák a ketrecből és friss termékként értékesítik, a lehalászást figyelemmel kísérő regionális ICCAT-megfigyelő lehet a halgazdaságért felelős tagállam állampolgára;
- c) alkalmasak a 3. pontban előírt feladatok elvégzésére;
- d) szerepelnek a regionális ICCAT-megfigyelők ICCAT által vezetett jegyzékében;
- e) aktuálisan nincsenek pénzügyi vagy más érdekeltségeik a kékúszójútonhal-halászatban.

A REGIONÁLIS ICCAT-MEGFIGYELŐK FELADATAI

3. A regionális ICCAT-megfigyelők feladatai a következők:

- a) az erszényes kerítőhálós hajókon szolgálatot teljesítő megfigyelők nyomon követik, hogy az erszényes kerítőhálós hajók megfelelnek-e az ICCAT által elfogadott vonatkozó állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedéseknek; különösen az ICCAT regionális megfigyelők:
 1. azokban az esetekben, amikor a regionális ICCAT-megfigyelők olyan megfigyelést tesznek, amely az ICCAT-ajánlások be nem tartását jelentheti, a regionális ICCAT-megfigyelők az erre vonatkozó információkat haladéktalanul közlik a regionális ICCAT-megfigyelői programot végrehajtó társasággal, amely azt késedelem nélkül továbbítja a fogóhajó lobogója szerinti állam hatóságainak;
 2. rögzítik a halászati tevékenységekre vonatkozó információkat és azokról jelentést tesznek;
 3. megfigyelik és megbecsülik a fogásokat, valamint ellenőrzik a naplóba bejegyzett adatokat;
 4. napi jelentést készítenek az erszényes kerítőhálós hajók áthelyezési tevékenységeiről;
 5. megfigyelik és feljegyzik az ICCAT állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedéseit esetlegesen megsértő halászati tevékenységet folytató hajókat;
 6. rögzítik az áthelyezési tevékenységekre vonatkozó információkat és azokról jelentést tesznek;
 7. ellenőrzik a hajók áthelyezési tevékenység közbeni földrajzi helyzetét;

8. megfigyelik és megbecsülik az áthelyezett termékeket, többek között videofelvételek megtekintése alapján;
 9. ellenőrzik és feljegyzik az érintett halászhajó nevét és ICCAT-számát;
 10. tudományos munkát végeznek, például – amennyiben a Bizottság előírja – az SCRS-irányelvek alapján adatokat gyűjtenek a Task II. keretében;
- b) a halgazdaságokban és a csapdáknál szolgálatot teljesítő regionális ICCAT-megfigyelők nyomon követik, hogy a halgazdaságok, illetve a csapdák megfelelnek-e az ICCAT által elfogadott vonatkozó állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedéseknek; különösen a regionális ICCAT-megfigyelők:
1. ellenőrzik az ITD-ben és a ketrecrehelyezési nyilatkozatban, valamint a BCD-ben szereplő adatokat, többek között videofelvételek megtekintése alapján;
 2. hitelesítik az ITD-ben és a ketrecrehelyezési nyilatkozatban, valamint a BCD-kben szereplő adatokat;
 3. napi jelentést készítenek a halgazdaságok és a csapdák áthelyezési tevékenységeiről;
 4. az ITD-t, a ketrecrehelyezési nyilatkozatot és a BCD-eket a regionális ICCAT-megfigyelők csak akkor jegyzik ellen, ha azt állapítják meg, hogy a bennük szereplő információk összhangban vannak a megfigyelők megfigyeléseivel, többek között a 42. cikk (1) bekezdésében és a 43. cikk (1) bekezdésében említett követelményeknek megfelelően elkészített videofelvétellel;
 5. tudományos munkát végeznek, például – amennyiben a Bizottság előírja – az SCRS-irányelvek alapján mintákat gyűjtenek;
 6. feljegyzik és ellenőrzik, hogy az egyedeken van-e bármilyen jelölés, a természetes megkülönböztető jegyeket is beleértve, valamint jelentést tesznek, ha arra utaló jeleket fedeznek fel, hogy a jelölést nemrégiben eltávolították;
- c) az ezzel a ponttal összhangban összegyűjtött információkat összefoglaló általános jelentéseket készítenek, illetve lehetőséget biztosítanak arra, hogy a parancsnok vagy a halgazdaság üzemeltetője ahhoz releváns információkat fűzzön;
- d) a megfigyelési időszak leteltét követő 20 napon belül a c) pontban említett általános jelentést eljuttatják a titkárságnak;
- e) az ICCAT-bizottság által meghatározottakkal összhangban bármilyen más feladatot ellátnak.
4. A regionális ICCAT-megfigyelők az erszényes kerítőhálós hajók és a halgazdaságok halászati és áthelyezési műveleteivel kapcsolatos valamennyi információt kötelesek bizalmasan kezelni, és erre a regionális ICCAT-megfigyelői kinevezésükkel egyidejűleg írásos formában is kötelezettséget vállalnak.
 5. A regionális ICCAT-megfigyelőknek meg kell felelniük a hajó lobogója szerinti vagy a halgazdaság helye szerinti azon állam törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseiben szereplő követelményeknek, amely joghatóságot gyakorol a felett a hajó vagy halgazdaság felett, amelyre, illetve amelybe a regionális ICCAT-megfigyelőket kirendelték.
 6. A regionális ICCAT-megfigyelők kötelesek tiszteletben tartani az alá- és fölérendeltségi viszonyokat és azokat az általános magatartási szabályokat, amelyek a hajó és a halgazdaság teljes személyzetére vonatkoznak, feltéve, hogy e szabályok nincsenek ellentmondásba a regionális ICCAT-megfigyelők e program szerinti feladataival és a hajó vagy a halgazdaság személyzetének az e melléklet 7. pontjában és a 39. cikkben meghatározott kötelezettségeivel.

A LOBOGÓ SZERINTI TAGÁLLAMOK KÖTELEZETTSÉGEI AZ ICCAT REGIONÁLIS MEGFIGYELŐIVEL SZEMBEN

7. Az adott erszényes kerítőhálós hajóért, halgazdaságért vagy csapdáért felelős tagállamok gondoskodnak arról, hogy a regionális ICCAT-megfigyelők:
 - a) felszállhassanak a hajókra, kapcsolatba léphessenek a halgazdaságok és a csapdák személyzetével, valamint hozzáférhessenek a halászeszközökhöz, a ketrecekhez és a berendezésekhez;

- b) e melléklet 3. pontjában meghatározott feladataik ellátása érdekében kérésre hozzáférjenek a következő berendezésekhez, amennyiben ilyenek találhatóak azon a hajón, amelyre kirendelték őket:
1. műholdas navigációs berendezés;
 2. használatban lévő radarképernyő;
 3. elektronikus kommunikációs eszközök;
- c) a megfigyelőknek a tisztekkel azonos szállást kell biztosítani, beleértve az elhelyezést, ételmezést és megfelelő szaniterhelyiségek biztosítását;
- d) a megfigyelőknek megfelelő helyet kell biztosítani a parancsnoki hídon vagy a kormányosfülkében az adminisztratív munka elvégzésére, valamint a fedélzeten a megfigyelői feladatok ellátására.

A REGIONÁLIS ICCAT-MEGFIGYELŐI PROGRAM KERETÉBEN FELMERÜLŐ KÖLTSÉGEK

8. A regionális ICCAT-megfigyelők tevékenysége során felmerülő valamennyi költséget az egyes halgazdaságok üzemeltetői, illetve az erszényes kerítőháló hajók tulajdonosai viselik.
-

IX. MELLÉKLET

Az ICCAT közös nemzetközi ellenőrzési rendszere

Az ICCAT negyedik rendes ülésén (Madrid, 1975. november) és 2008-as marrákesi éves ülésén a következőkben állapodott meg:

Az egyezmény IX. cikkének (3) bekezdése alapján az ICCAT-bizottság a nemzeti joghatóságon kívül eső vizek nemzetközi ellenőrzésére vonatkozó ajánlásában a következő rendelkezések elfogadására tesz javaslatot az egyezmény és az egyezmény alapján elfogadott hatályos intézkedések alkalmazásának biztosítása érdekében:

I. SÚLYOS JOGSÉRTÉSEK

1. E szabályzat alkalmazásában súlyos jogsértésnek minősül az ICCAT-bizottság által elfogadott állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedésekben szereplő rendelkezések következő módokon történő megsértése:
 - a) a lobogó szerinti szerződő fél által kiállított felhatalmazás, engedély vagy jogosítvány nélkül folytatott halászat;
 - b) a fogási és a fogásokkal összefüggő egyéb adatoknak az ICCAT-bizottság által rögzített jelentéstételi előírásoknak meg nem felelő nyilvántartása, vagy az ilyen fogási és/vagy a fogásokkal összefüggő egyéb adatoknak a valóságtól lényegesen eltérő rögzítése a jelentésben;
 - c) tilalmi övezetben folytatott halászat;
 - d) tilalmi időszakban folytatott halászat;
 - e) a fajoknak az ICCAT alkalmazandó állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedéseivel ellentétes szándékos kifogása vagy fedélzeten tartása;
 - f) az ICCAT szabályai értelmében hatályban lévő fogási korlátok vagy kvóták nagymértékű megsértése;
 - g) tiltott halászateszközök használata;
 - h) halászhajó jelöléseinek, azonosításának vagy lajstromozásának meghamisítása vagy szándékos elrejtése;
 - i) valamely jogsértés vizsgálatához tartozó bizonyíték elrejtése, meghamisítása vagy megsemmisítése;
 - j) olyan többszöri jogsértés, amely összességében az ICCAT hatályban lévő intézkedései súlyos figyelmen kívül hagyásának minősül;
 - k) engedéllyel rendelkező ellenőr vagy megfigyelő ellen elkövetett testi sértés, neki való ellenszegülés, az ellenőr vagy megfigyelő megfélemlítése, szexuális zaklatása, feladatai ellátásának zavarása, vagy szükségtelen akadályozása és késleltetése;
 - l) a hajómegfigyelési rendszerbe történő szándékos beavatkozás vagy a rendszer üzemen kívül helyezése;
 - m) az ICCAT által meghatározandó egyéb jogsértések, amint ezeket felveszik a jegyzékbe és ezen eljárások átdolgozott változatában közzéteszik;
 - n) felderítő repülőgépek segítségével folytatott halászat;
 - o) beavatkozás a műholdas megfigyelési rendszerbe és/vagy valamely hajó VMS nélküli üzemeltetése;
 - p) áthelyezési tevékenység végzése ITD nélkül;
 - q) tengeren végzett átrakási művelet.

2. Ha egy halászhajó fedélzetén annak ellenőrző vizsgálata során az engedéllyel rendelkező ellenőr az 1. pontban szereplő meghatározás alapján súlyos jogsértésnek minősülő tevékenységet vagy körülményt tapasztal, az ellenőrhajó lobogója szerinti állam hatóságai közvetlenül, valamint az ICCAT titkárságán keresztül is haladéktalanul kötelesek értesíteni a halászhajó lobogója szerinti államot. Ilyen helyzetekben az ellenőrnek a halászhajó lobogója szerinti állam azon ellenőrhajóit is értesítenie kell, amelyek tudomása szerint a közelben tartózkodnak.
3. Az ICCAT-ellenőr a halászhajó naplójában köteles rögzíteni az elvégzett ellenőrző vizsgálatok adatait és a feltárt jogsértéseket.
4. A lobogó szerinti tagállam gondoskodik arról, hogy a 2. pontban említett ellenőrző vizsgálatot követően az érintett halászhajó hagyjon fel minden halászati tevékenységgel. A lobogó szerinti tagállam a halászhajót kötelezi, hogy 72 órán belül induljon el az általa kijelölt kikötőbe, ahol vizsgálatot kell indítani.
5. Ha a hajót nem kötelezik kikötésre, a lobogó szerinti tagállam erről kellő időben megfelelő indoklást küld a Bizottságnak, amely továbbítja az információt az ICCAT titkárságának, amely azt kérésre a többi szerződő fél rendelkezésére bocsátja.

II. AZ ELLENŐRZŐ VIZSGÁLATOK LEFOLYTATÁSA

6. Az ellenőrző vizsgálatokat a szerződő felek által kijelölt ellenőrök hajtják végre. A felhatalmazott kormányzati ügynökségek és az e feladat elvégzésére a kormányok által kijelölt egyes ellenőrök nevét el kell küldeni az ICCAT-bizottságnak.
7. A nemzetközi hajóátvizsgálási és ellenőrzési feladatokat e mellékletnek megfelelően ellátó hajóknak az ICCAT-bizottság által jóváhagyott és az ICCAT titkársága által kibocsátott egyedi lobogó vagy jelzőlobogó alatt kell hajózniuk. Az így használt hajók nevét az ellenőrző vizsgálatok megkezdése előtt a lehető leghamarabb közölni kell az ICCAT titkárságával. Az ICCAT titkárságának a kijelölt ellenőrhajókkal kapcsolatos információkat minden szerződő fél számára hozzáférhetővé kell tennie, többek között úgy, hogy azokat közzéteszi jelszóval védett weboldalán.
8. Mindegyik ellenőr köteles megfelelő, a lobogó szerinti állam hatóságai által kiállított, az e melléklet 21. pontja szerinti mintának megfelelő azonosító okmányt magánál tartani.
9. A 16. pont alapján elfogadott rendelkezésekre is figyelemmel, az egyezmény hatálya alá tartozó területen a nemzeti joghatóságon kívül eső vizeken tonhalra vagy makrahalkatúakra halászó, valamely szerződő fél lobogója alatt közlekedő hajónak meg kell állnia, ha egy ellenőrt szállító, a 7. pontban leírt ICCAT-jelzőlobogó alatt közlekedő hajóról a nemzetközi jelszó szerint erre utasítást kap, kivéve, ha a hajó éppen halászati műveletet folytat, amely esetben a hajónak közvetlenül a halászati művelet befejezése után kell megállnia. A hajóparancsnok a 10. pont szerint összeállított ellenőrcsoportnak köteles engedélyt adni a fedélzetre szállásra, valamint e célra hajólétrát biztosítani. A parancsnoknak gondoskodnia kell arról, hogy az ellenőrcsoport megvizsgálhassa a berendezéseket, a fogásokat vagy a halászeszközöket, valamint minden olyan okmányt, amelyet valamely ellenőr szükségesnek tart annak igazolására, hogy a hajó eleget tesz az ICCAT-bizottság hatályos ajánlásaiban az érintett hajó lobogó szerinti állama tekintetében meghatározott követelményeknek. Ezenkívül az ellenőr feltehet bármilyen általa szükségesnek tartott kérdést.
10. Az ellenőrcsoport létszámát az ellenőrhajó parancsnoki szerepet betöltő tisztje határozza meg a lényeges körülmények figyelembevételével. Az ellenőrcsoportot az e mellékletben meghatározott feladatok biztonságos körülmények közötti ellátásához szükséges legkisebb létszámúra kell szabni.
11. Hajóra szálláskor az ellenőr köteles bemutatni a 8. pontban ismertetett személyazonosító okmányokat. Az ellenőrnek be kell tartania az ellenőrző vizsgálat tárgyát képező hajó és legénysége biztonságára vonatkozó általánosan elfogadott nemzetközi rendelkezéseket, eljárásokat és gyakorlatokat, valamint úgy kell eljárnia, hogy a halászati tevékenységeket vagy a termékek raktérben való elhelyezését a lehető legkisebb mértékben hátráltassa és – amennyire lehetséges – elkerüljön minden olyan tevékenységet, amely káros hatással lenne a fedélzeten lévő fogás minőségére.

Mindegyik ellenőrnek annak vizsgálatára kell szorítkoznia, hogy betartják-e az ICCAT-bizottságnak az érintett hajó lobogó szerinti államára vonatkozóan hatályban lévő ajánlásait. Az ellenőrző vizsgálat során az ellenőr a halászhajó parancsnokától bármilyen segítséget kérhet. Az ellenőrnek jelentést kell készítenie az ellenőrző vizsgálatról az ICCAT-bizottság által jóváhagyott formában. Az ellenőr a hajóparancsnok jelenlétében köteles aláírni a jelentést, aki a jelentéssel kapcsolatban általa megfelelőnek vélt észrevételeket tehet, illetve ilyen észrevételekkel egészítheti ki a jelentést, és ezen észrevételeit aláírja.

12. A jelentésről másolatot kap a hajóparancsnok és az ellenőrcsoportot küldő kormány, mely utóbbi továbbítja azt az ellenőrző vizsgálat tárgyát képező hajó lobogó szerinti államának megfelelő hatóságai és az ICCAT-bizottság számára. Ha az ICCAT-ajánlások bármilyen megsértését állapítja meg, az ellenőr lehetőség szerint a halászhajó lobogója szerinti állam azon ellenőrhajóit is értesíti, amelyek tudomása szerint a közelben tartózkodnak.
13. Az ellenőr utasításainak megtagadását vagy be nem tartását az ellenőrző vizsgálat tárgyát képező hajó lobogó szerinti állama ugyanúgy szankcionálja, mint a saját ellenőrei által adott utasítások megtagadását vagy be nem tartását.
14. Az ellenőrök az e rendelkezésekből adódó feladataikat az e rendeletben megállapított szabályoknak megfelelően kötelesek ellátni, de továbbra is nemzeti hatóságaik operatív ellenőrzése alatt maradnak, és nekik tartoznak felelősséggel.
15. A külföldi ellenőrök által az e rendelkezések szerint végzett dokumentumalapú ellenőrző vizsgálatok alapján készített ellenőrző vizsgálati jelentéseket és a 94-09. sz. ICCAT ajánlás szerinti észlelési adatlapokat, valamint az említett dokumentumalapú vizsgálatok alapján tett megállapításokat a szerződő felek a saját ellenőreik által készített jelentésekre vonatkozó nemzeti jogszabályokkal összhangban veszik figyelembe és kezelik. E pont nem ró a szerződő felekre olyan kötelezettséget, hogy a külföldi ellenőr által készített jelentésnek nagyobb bizonyító erőt tulajdonítsanak, mint amellyel az az adott ellenőr saját országában rendelkezne. A szerződő feleknek együtt kell együttműködniük annak érdekében, hogy előmozdítsák az e rendelkezések keretében tevékenységet végző ellenőrök jelentéseivel kapcsolatos bírósági és egyéb jogi eljárásokat.
16. a) A szerződő feleknek minden év február 15-ig tájékoztatniuk kell az ICCAT-bizottságot az e rendelet által végrehajtott ajánlás keretében a folyó naptári évben végzendő ellenőrző vizsgálati tevékenységükkel kapcsolatos előzetes terveikről, és az ICCAT-bizottság javaslatokat tehet a szerződő feleknek az e területet érintő nemzeti tevékenységek összehangolására, beleértve az ellenőrök és az ellenőröket szállító hajók számának megállapítását is.

b) A 19-04. számú ICCAT-ajánlásban meghatározott rendelkezéseket és a részvételi terveket a szerződő feleknek egymás között alkalmazniuk kell, hacsak nincs közöttük erre vonatkozóan más megállapodás, továbbá az ICCAT-bizottságot minden ilyen jellegű megállapodásról értesíteni kell. Amennyiben azonban két szerződő fél közül az egyik ilyen értelmű értesítést küld az ICCAT-bizottságnak, az ellenőrző vizsgálati rendszer végrehajtását – az említett megállapodás megkötéséig – fel kell függeszteni.
17. a) A halászeszközt azon területre vonatkozó hatályos szabályok szerint kell megvizsgálni, ahol az ellenőrző vizsgálatot végzik. Az ellenőr az ellenőrző vizsgálati jelentésben köteles megjelölni az ellenőrző vizsgálat végzésének helye szerinti területet, valamint ismertetni az esetlegesen feltárt jogsértéseket.

b) Az ellenőr jogosult ellenőrző vizsgálatnak alávetni minden használatban lévő vagy a fedélzeten található halászeszközt.
18. Az ellenőrnek az ICCAT-bizottság által jóváhagyott azonosító jelzéssel kell ellátnia azokat az ellenőrző vizsgálat alá vont halászeszközöket, amelyek a jelek szerint nem felelnek meg az érintett hajó lobogó szerinti államára vonatkozóan érvényes ICCAT-bizottsági ajánlásoknak, és erről az ellenőrző vizsgálati jelentésben is be kell számolnia.
19. Az ellenőr fényképeket készíthet a halászeszközökről, a berendezésekről, a dokumentumokról, illetve bármely más, az ellenőr által szükségesnek tartott tárgyról oly módon, hogy a fényképen látszódnak a tárgy azon részei, amelyek véleménye szerint nem felelnek meg a hatályos szabályozásnak, amely esetben a lefényképezett tárgyakat fel kell sorolni a jelentésben, és a fényképek másolatát csatolni kell a jelentésnek a lobogó szerinti állam számára küldött példányához.

20. Az ICCAT-ajánlásoknak való megfelelés megállapítására az ellenőr szükség szerint a fedélzeten lévő összes fogást ellenőrző vizsgálatnak veti alá.
21. Az ellenőrök azonosítására szolgáló, kártyaformátumú okmány mintája:

<p>INTERNATIONAL COMMISSION FOR THE CONSERVATION OF ATLANTIC TUNA</p> <p>ICCAT</p> <p>Inspector Identity Card</p>		 <p>ICCAT</p> <p>The holder of this document is an ICCAT inspector duly appointed under the terms of the Scheme of Joint International Inspection and Surveillance of the International Commission for the Conservation of the Atlantic Tuna and has the authority to act under the provision of the ICCAT Control and Enforcement measures.</p>
 <p>Photograph</p>	<p>Contracting Party:</p> <p>Inspector Name:</p> <p>Card n°:</p> <p>Issue Date: Valid five years</p>	<p>..... ICCAT Executive Secretary Issuing Authority</p> <p>..... Inspector</p>

X. MELLÉKLET

A videofelvétel-készítési eljárásokra vonatkozó minimumelőírások

Áthelyezési műveletek

1. Az eredeti videofelvételt tartalmazó elektronikus tárolóeszközt az áthelyezési művelet befejezése után mielőbb a regionális ICCAT-megfigyelő rendelkezésére kell bocsátani, aki azt a további manipulációk megelőzése érdekében azonnal ellátja elektronikus aláírással.
2. Az eredeti felvételt az esetnek megfelelően a fogóhajó fedélzetén, illetve a halgazdaság vagy a csapda üzemeltetőjénél kell tartani az adott engedély érvényességének teljes időtartama alatt.
3. A videofelvételt két azonos példányban kell elkészíteni. Az egyik példányt az erszényes kerítőhálós hajón tartózkodó regionális ICCAT-megfigyelőnek, a másikat pedig a vontatóhajón tartózkodó nemzeti megfigyelőnek kell átadni; az utóbbi példánynak az ITD-t és a hozzá kapcsolódó fogásokat kell kísélnie. Ez az eljárás csak az áthelyezési művelet vontatóhajók közötti lebonyolítása esetén vonatkozik a nemzeti megfigyelőkre.
4. Minden videofelvétel elején vagy végén, vagy mindkét helyen, fel kell tüntetni az áthelyezésre vonatkozó ICCAT-engedély számát.
5. Minden egyes felvételen végig fel kell tüntetni a videofelvétel készítésének dátumát és időpontját.
6. A videofelvételnek tartalmaznia kell a hálónak vagy az ajtónak az áthelyezés megkezdése előtt történő kinyitását és bezárását, és a felvételen láthatónak kell lennie, hogy a fogadó és átadó ketrecek már tartalmaznak-e kékúszójú tonhalakat.
7. A videofelvételnek folyamatosnak kell lennie, megszakítások és vágások nélkül, és az áthelyezési művelet egészét le kell fednie.
8. A videofelvételt olyan minőségben kell elkészíteni, hogy a felvétel alapján megbecsülhető legyen az áthelyezett kékúszójú tonhalak száma.
9. Ha a videofelvétel elégtelen minősége miatt nem becsülhető meg az áthelyezett kékúszójú tonhalak száma, ellenőrzési célú áthelyezési műveletet kell végrehajtani. Az üzemeltető kérheti a hajó vagy csapda lobogó szerinti hatóságait, hogy végezzenek ellenőrzési célú áthelyezési műveletet. Abban az esetben, ha az üzemeltető nem kér ilyen ellenőrzési célú áthelyezési műveletet vagy az önkéntes áthelyezés eredménye nem kielégítő, az ellenőrző hatóságok annyi ellenőrzést kérnek, amennyi csak szükséges, amíg megfelelő minőségű videofelvétel nem áll rendelkezésre. Az ilyen ellenőrzési célú áthelyezési műveletnek ki kell terjednie valamennyi kékúszójú tonhal-egyednek a fogadó ketrecből egy másik, üres ketrecre történő áthelyezésére. Amennyiben a hal egy csapdából származik, a csapdából a fogadó ketrecre már áthelyezett kékúszójú tonhalakat vissza lehet küldeni a csapdába, amely esetben az ellenőrzési célú áthelyezést a regionális ICCAT-megfigyelő felügyelete mellett törölni kell.

Ketrechelyezési műveletek

1. Az eredeti videofelvételt tartalmazó elektronikus tárolóeszközt a ketrechelyezési művelet befejezése után mielőbb a regionális ICCAT-megfigyelő rendelkezésére kell bocsátani, aki azt a további manipulációk megelőzése érdekében azonnal ellátja elektronikus aláírással.
2. Az eredeti felvételt adott esetben az engedély érvényességének teljes időtartama alatt a halgazdaságban kell tartani.
3. A videofelvételt két azonos példányban kell elkészíteni. Az egyik példányt a halgazdaságba kirendelt regionális ICCAT-megfigyelőnek kell átadni.
4. Minden videofelvétel elején vagy végén, vagy mindkét helyen, fel kell tüntetni a ketrecre helyezésre vonatkozó ICCAT-engedély számát.
5. Minden egyes felvételen végig fel kell tüntetni a videofelvétel készítésének dátumát és időpontját.

6. A videofelvételnek tartalmaznia kell a hálónak/ajtónak a ketrecbe helyezés megkezdése előtt történő kinyitását és bezárását, és a felvételen láthatónak kell lennie, hogy a fogadó és áradó ketrecek már tartalmazznak-e kékúszójú tonhalakat.
 7. A videofelvételnek folyamatosnak kell lennie, megszakítások és vágások nélkül, és a ketrecbehelyezési művelet egészét le kell fednie.
 8. A videofelvételt olyan minőségben kell elkészíteni, hogy a felvétel alapján megbecsülhető legyen az áthelyezett kékúszójú tonhalak száma.
 9. Ha a videofelvétel elégtelen minősége miatt nem becsülhető meg az áthelyezett kékúszójú tonhalak száma, az ellenőrző hatóságnak új ketrecbehelyezési művelet végrehajtását kell kérnie. Az új ketrecbehelyezési művelet során valamennyi kékúszójútonhal-egyedet a fogadó halgazdaság ketrecéből egy másik, üres halgazdasági ketrecbe kell áthelyezni.
-

XI. MELLÉKLET

A ketrecbehelyezési műveletekkel összefüggésben használt sztereoszkopikus kamerarendszerekre vonatkozó előírások és eljárások**A. Sztereoszkopikus kamerarendszerek használata**

A sztereoszkopikus kamerarendszereknek a ketrecbehelyezési műveletek során történő, 51. cikk szerint előírt használatára az alábbi szabályok vonatkoznak:

1. Az élő halakat érintő mintavétel gyakoriságának a ketrecbe helyezett halak mennyiségének legalább 20 %-át le kell fednie. Ha technikailag lehetséges, az élő halakat érintő mintavételnek folyamatosnak kell lennie, úgy, hogy minden ötödik egyedet mérnek meg; az ilyen mintavételt a kamerától 2–8 méter távolságban mért halakon kell elvégezni.
2. Az átadó ketrecet és a fogadó ketrecet összekötő áthelyezési kapu legfeljebb 10 méter széles és legfeljebb 10 méter magas lehet.
3. Ha a halak hosszának mérete multimodális eloszlást mutat (két vagy több eltérő méretű kohorsz), akkor egynél több átváltási algoritmust lehet használni ugyanarra a ketrecbehelyezési műveletre. A fark tövéig mért hossz össztömeggé történő átváltására az SCRS által megállapított legkorszerűbb algoritmus(oka)t kell használni, a ketrecbehelyezési műveletek során mért halak méretosztályának megfelelően.
4. A sztereoszkopikus hosszméretvétel hitelesítését az egyes ketrecbehelyezési műveletek előtt kell elvégezni, egy 2–8 méter távolságra levő mérőrúd használatával.
5. A sztereoszkopikus program eredményeinek közlésekor fel kell tüntetni a sztereoszkopikus kamerarendszerre vonatkozó műszaki leírásban szereplő hibahatárt, amely nem lehet több +/- 5 %-nál.
6. A sztereoszkopikus program eredményeiről szóló jelentésnek ki kell térnie valamennyi fentiekben felsorolt műszaki paraméterre, beleértve a mintavétel gyakoriságát, a mintavétel módját, a kamerától való távolságot, az áthelyezési kapu méretét és az algoritmusokat (hosszúság-tömeg viszony). Az SCRS-nek felül kell vizsgálnia ezeket a paramétereket, és szükség esetén ajánlásokat kell előterjesznie módosításuk céljából.
7. Amennyiben a sztereoszkopikus videofelvétel elégtelen minősége miatt nem becsülhető meg a ketrecbe helyezés alatt álló kékúszójú tonhalak tömege, a fogóhajóért, a csapdáért vagy a halgazdaságért felelős tagállami hatóságoknak új ketrecbehelyezési művelet végrehajtását kell elrendelniük.

B. A programok eredményeinek bemutatása és felhasználása

1. Az olyan közös halászati műveletek vagy csapdákkal ejtett fogások esetében, amelyek rendeltetési helye egyetlen szerződő fél és/vagy tagállam felügyelete alá tartozó halgazdaság, a fogási jelentés és a sztereoszkopikus rendszerre irányuló program eredményei közötti eltérésekkel összefüggő döntéseket a közös halászati művelet vagy a csapdákkal ejtett összes fogás szintjén kell meghozni. A több szerződő felet és/vagy tagállamot érintő közös halászati műveletek esetében a fogási jelentés és a sztereoszkopikus rendszerre irányuló program eredményei közötti eltérésekkel összefüggő döntéseket a ketrecbehelyezési műveletek szintjén kell meghozni, hacsak a közös halászati műveletben részt vevő fogóhajókért felelős valamennyi, lobogó szerinti szerződő fél és/vagy tagállam hatóságai erről másként nem állapodnak meg.
2. A ketrecbe helyezés időpontjától számított tizenöt napon belül a halgazdaságért felelős tagállam jelentést készít a fogóhajóért vagy csapdáért felelős tagállamnak vagy szerződő félnek, valamint a Bizottságnak, amely jelentésnek tartalmaznia kell az alábbi dokumentumokat:
 - a) a sztereoszkopikus rendszerről szóló műszaki jelentés, amely magában foglalja a következőket:
 - általános információk: faj, helyszín, ketrec, dátum, algoritmus,
 - a mérettel kapcsolatos statisztikai információk: átlagos tömeg és hossz, legkisebb tömeg és hossz, legnagyobb tömeg és hossz, a mintában szereplő halak egyedszáma, tömeg szerinti eloszlás, méret szerinti eloszlás;

- b) a program részletes eredményei, beleértve a mintavételben szereplő valamennyi hal méretét és tömegét;
- c) ketrecbehelyezési jelentés, amely magában foglalja a következőket:
- a műveletre vonatkozó általános információk: a ketrecbehelyezési művelet száma, a halgazdaság neve, a ketrec száma, a BCD száma, az ITD-szám, a fogóhajó vagy csapda neve és lobogója, a vontatóhajó neve és lobogója, a sztereoszkopikus rendszerrel készült felvétel dátuma és a felvételt tartalmazó fájl neve,
 - a hosszúság tömegre való átváltásához használt algoritmus,
 - a BCD-ben bejelentett mennyiségeknek a sztereoszkopikus rendszerrel végzett ellenőrzés során megállapított mennyiségekkel való összevetése az egyedek számát, az átlagos tömeget és az össztömeget tekintve (a különbség kiszámítása a következő képlet segítségével történik: (sztereoszkopikus rendszer - BCD) / sztereoszkopikus rendszer * 100),
 - a rendszer hibahatára,
 - a közös halászati műveletekhez / csapdákhöz kapcsolódó ketrecbehelyezési jelentések esetében az utolsó ilyen jelentésnek tartalmaznia kell a korábbi jelentésekben foglalt valamennyi adat összefoglalását.
3. A ketrecbehelyezési jelentés átvételekor a fogóhajóért vagy csapdáért felelős tagállami hatóságok az alábbi eseteknek megfelelően kötelesek meghozni minden szükséges intézkedést:
- a) A fogóhajó vagy csapda által a BCD-ben bejelentett össztömeg a sztereoszkopikus rendszerrel végzett ellenőrzés eredményeinek tartományán belül van:
- nem kell elrendelni a tonhalak visszaengedését,
 - a BCD-ben módosítani kell mind az egyedszámot (az ellenőrző kamerákkal végzett ellenőrzés alapján vagy alternatív módszerekkel kapott egyedszám szerint), mind az átlagos tömeget, az össztömeget viszont nem.
- b) A fogóhajó vagy a csapda által a BCD-ben bejelentett össztömeg kisebb a sztereoszkopikus rendszerrel végzett ellenőrzés eredménytartományának legkisebb értékénél:
- el kell rendelni a tonhalak visszaengedését a sztereoszkopikus rendszerrel végzett ellenőrzés eredménytartományának legkisebb értéke szerint,
 - a visszaengedési műveleteket a 41. cikk (2) bekezdésében és a XII. mellékletben meghatározott eljárásnak megfelelően kell végrehajtani,
 - a visszaengedési művelet lezárását követően a BCD-ben módosítani kell mind az egyedszámot (a visszaengedett egyedszámnak az ellenőrző kamerákkal végzett ellenőrzés alapján kapott egyedszámból történő kivonásával kapott egyedszám szerint), mind az átlagos tömeget, az össztömeget viszont nem.
- c) A fogóhajó vagy a csapda által a BCD-ben bejelentett össztömeg meghaladja a sztereoszkopikus rendszerrel végzett ellenőrzés eredménytartományának legnagyobb értékét:
- nem kell elrendelni a tonhalak visszaengedését,
 - a BCD-ben megfelelően módosítani kell az össztömeget (a sztereoszkopikus rendszerekkel végzett ellenőrzés eredménytartományának legnagyobb értéke szerint), az egyedszámot (az ellenőrző kamerával végzett megfigyelés eredményei szerint), valamint az átlagos tömeget.

4. A BCD bármilyen érdemi módosítása esetén a 2. szakaszban megadott értékeknek (egyedszám és tömeg) összeegyeztethetőnek kell lenniük a 6. szakaszban megadott értékekkel, továbbá a 3., a 4. és a 6. szakaszban megadott értékek nem lehetnek magasabbak a 2. szakasz szerinti értékeknél.
5. Az olyan eltérések kiegyenlítése esetén, amelyek egy közös halászati művelettel / csapdával kapcsolatos összes ketrecbe helyezésről készült egyes jelentésekben megállapítást nyertek – függetlenül attól, hogy szükség van-e visszaengedési műveletre vagy sem –, valamennyi kapcsolódó BCD-t a sztereoszkopikus rendszerrel végzett ellenőrzés eredményeinek legkisebb értéke szerint kell módosítani. A visszaengedett kékúszójú tonhalak mennyiségével kapcsolatos BCD-eket a visszaengedett tömeg/egyedszám megjelenítése érdekében szintén módosítani kell. Az olyan kékúszójú tonhalakra vonatkozó BCD-eket, amelyeket nem engedtek vissza, de amelyek esetében a sztereoszkopikus rendszerekkel vagy alternatív módszerekkel kapott eredmények eltérnek a jelentések szerint kifogott és áthelyezett mennyiségektől, szintén módosítani kell e különbségek megjelenítése érdekében.

Az olyan fogásokra vonatkozó BCD-eket, amelyekből visszaengedés történt, szintén módosítani kell a visszaengedett tömeg/egyedszám megjelenítése érdekében.

XII. MELLÉKLET

Visszaengedési protokoll

1. A kékúszójú tonhalak tenyésztőketrekből a tengerbe való visszaengedését videokamerával rögzíteni kell, és azt a regionális ICCAT-megfigyelőnek meg kell figyelnie; a megfigyelőnek a műveletről jelentést kell készítenie, amelyet a videófelvétellel együtt be kell nyújtania az ICCAT titkárságának.
2. A halak visszaengedésének elrendelése esetén a halgazdaság üzemeltetőjének egy regionális ICCAT-megfigyelő kirendelését kell kérnie.
3. A kékúszójú tonhalaknak szállítóketrekből vagy csapdából a tengerbe való visszaengedését a vontatóhajóért vagy csapdáért felelős tagállam nemzeti megfigyelőjének meg kell figyelnie, és arról jelentést kell készítenie a felelős tagállam ellenőrző hatóságainak.
4. A visszaengedési művelet elvégzése előtt a tagállami ellenőrző hatóságok hagyományos és/vagy sztereoszkopikus kamerák felhasználásával végzendő ellenőrzési célú áthelyezést rendelhetnek el annak érdekében, hogy megbecsülhető legyen a visszaengedendő halak egyedszáma és tömege.
5. A tagállami hatóságok végrehajthatnak minden olyan további intézkedést is, amelyet szükségesnek ítélnék annak biztosításához, hogy a visszaengedési műveletek a legmegfelelőbb helyen és időben történjenek, így növelve annak valószínűségét, hogy a halak visszatérjenek az állományba. Az üzemeltető felel azért, hogy a halak a visszaengedési művelet végrehajtásáig életben maradjanak. A visszaengedési műveletekre a ketrecbehelyezési műveletek befejezésétől számított három héten belül kell sort keríteni.
6. A lehalászási műveletek befejezését követően azokat a halgazdaságban maradó halakat, amelyek nem szerepelnek a BCD-n, a 41. cikk (2) bekezdésében és az ebben a mellékletben meghatározott eljárásoknak megfelelően vissza kell engedni.

XIII. MELLÉKLET

Az elpusztult halak kezelése

Ersényes kerítőhálós hajók által végzett halászati műveletek során a kerítőhálóban talált elpusztult halak mennyiségét fel kell jegyezni a haláshajó naplójába, és ennek megfelelően le kell vonni az adott tagállam kvótájából.

Az elpusztult halak első áthelyezés során történő rögzítése és kezelése:

1. A vontatóhajó üzemeltetőjének át kell adni a BCD-t, amelynek 2. szakaszát (Összes fogás), 3. szakaszát (Élő halak kereskedelme) és 4. szakaszát (Áthelyezés – az elpusztult halakat is beleértve) már kitöltötték.

A 3. és 4. szakaszban bejelentett összmennyiségeknek meg kell egyezniük a 2. szakaszban megadott mennyiségekkel. A BCD-t e rendeletnek megfelelően az eredeti ITD-nek kell kísélnie. Az ITD-ben szereplő mennyiségeknek (élve áthelyezett halak) meg kell egyezniük a kapcsolódó BCD 3. szakaszában megadott mennyiségekkel.

2. A BCD-nek a 8. szakaszt (Kereskedelmi információk) is tartalmazó másolatát ki kell tölteni, majd át kell adni azon kisegítő hajó üzemeltetőjének, amelyik az elpusztult kékúszójú tonhalakat partra szállítja (vagy a fogóhajón kell megőrizni, ha az közvetlenül a parton köt ki). Az elpusztult halakat és a BCD másodpéldányát az ITD egy példányának kell kísélnie.
3. Az elpusztult halak mennyiségeit fel kell jegyezni a fogást ejtő fogóhajó BCD-jébe, közös halászati műveletek esetében pedig a fogóhajók, illetve egy, a műveletben részt vevő, más lobogó alatt közlekedő hajó BCD-jébe.

XV. MELLÉKLET

A VMS-nek az ICCAT-egyezmény hatálya alá tartozó területen történő létrehozására vonatkozó minimumelőírások ⁽¹⁾

1. Az ICCAT által szabályozott egyedi halászati tevékenységek során alkalmazandó szigorúbb követelmények sérelme nélkül minden lobogó szerinti tagállam VMS-t alkalmaz a joghatósága alá tartozó vizeken folytatott halászatra engedéllyel rendelkező, 15 méternél nagyobb teljes hosszúságú halászhajóira, és:
 - a) megköveteli, hogy a halászhajói rendelkezzenek olyan önálló, nem manipulálható rendszerrel, amely folyamatosan, automatikusan és a hajó bármilyen beavatkozásától függetlenül üzeneteket továbbít a lobogó szerinti tagállam halászati felügyelő központjának (a továbbiakban: FMC), hogy a lobogó szerinti tagállam nyomon követhesse az adott halászhajó helyzetét, irányát és sebességét;
 - b) gondoskodik arról, hogy a halászhajó fedélzetén elhelyezett műholdas nyomkövető berendezés folyamatosan begyűjtse és továbbítsa a lobogó szerinti tagállam FMC-jének a következő adatokat:
 - a hajó azonosító jele;
 - a hajó helyzete (földrajzi hosszúság és szélesség) 500 méternél kisebb hibahatárral és 99 %-os konfidencia-intervallummal; és
 - a dátum és az időpont;
 - c) biztosítja, hogy a lobogó szerinti tagállam FMC-je automatikusan értesítést kapjon, ha megszakad az FMC és a műholdas nyomkövető berendezés közötti kommunikáció;
 - d) a parti állammal együttműködve biztosítja, hogy a lobogója alatt közlekedő hajói által az adott parti állam joghatósága alá tartozó vizeken végzett tevékenység során továbbított helyzetmeghatározási üzenetek automatikusan és valós időben eljussanak a tevékenységet engedélyező parti állam FMC-jéhez is. E rendelkezés végrehajtása során kellő figyelmet kell fordítani a működési költségek, a technikai nehézségek és az ilyen üzenetek továbbításával járó adminisztratív terhek minimalizálására; és
 - e) biztosítja, hogy a helyzetmeghatározási üzeneteknek a d) pontban foglaltak szerinti továbbítása és fogadása megkönnyítése érdekében a lobogó szerinti tagállam vagy a szerződő fél FMC-je és a parti állam FMC-je megoszták egymással kapcsolattartási adataikat, és haladéktalanul értesítsék egymást az ezen információkban bekövetkezett bármiféle változásról. A parti állam FMC-je az egymást követő helyzetmeghatározási üzenetek fogadásában bekövetkező bármilyen fennakadásról értesíti a lobogó szerinti tagállam vagy a lobogó szerinti szerződő fél FMC-jét. A lobogó szerinti tagállam vagy a szerződő fél FMC-je és a parti állam FMC-je között a helyzetmeghatározási üzenetek továbbítása biztonságos kommunikációs rendszeren keresztül, elektronikus úton történik.
2. Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a VMS-üzeneteket az (1) bekezdésben meghatározottak szerint továbbítsák és fogadják, és hogy ezt az információt a lobogójuk alatt közlekedő hajóik helyzetének folyamatos nyomon követésére használják.
3. Minden tagállam biztosítja, hogy a lobogója alatt közlekedő halászhajók parancsnokai gondoskodjanak arról, hogy a műholdas nyomkövető berendezések állandóan és folyamatosan működőképeseek legyenek, és hogy az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott információkat összegyűjtsék, és az erszényes kerítőhálós hajók esetében legalább óránként, a többi hajó esetében legalább kétóránként továbbítsák. A tagállamok emellett előírják, hogy hajóüzemeltetőik feladata gondoskodni arról, hogy:
 - a) a műholdas nyomkövető berendezést semmilyen módon ne manipulálják;
 - b) a VMS-adatokat semmilyen módon ne módosítsák;

⁽¹⁾ Lásd a műholdas hajómegfigyelési rendszernek az ICCAT-egyezmény hatálya alá tartozó területen történő létrehozására vonatkozó minimumelőírásokról szóló 18-10. számú ICCAT-ajánlást.

- c) a műholdas nyomkövető berendezéshez csatlakozó antennákat semmi ne zavarja;
 - d) a műholdas nyomkövető berendezés be legyen építve a halászhajóba, és az áramellátását semmiképpen ne lehessen szándékosan megszakítani; és
 - e) a műholdas nyomkövető berendezést kizárólag javítás vagy csere céljából távolítsák el a hajóról.
4. A halászhajó fedélzetén található műholdas nyomkövető berendezés műszaki meghibásodása vagy működésképtelensége esetén a berendezést az esemény időpontjától számított egy hónapon belül meg kell javítani vagy ki kell cserélni, kivéve ha a hajót adott esetben törölték az engedélyezett nagy méretű halászhajók jegyzékéből, vagy azoknak a hajóknak az esetében, amelyeknek nem kell szerepelniük az ICCAT által engedélyezett hajók listáján, a lobogó szerinti szerződő fél joghatóságán kívüli területekre vonatkozó halászati engedély már nem érvényes. A hajó nem kaphat engedélyt arra, hogy meghibásodott műholdas nyomkövető berendezéssel halászati útra induljon. Ezen túlmenően, ha egy berendezés egy halászati út során működésképtelenné válik vagy műszakilag meghibásodik, akkor a javítást vagy a cserét azonnal el kell végezni, amint a hajó kikötőbe ér; a halászhajó nem indulhat halászati útra, amíg a műholdas nyomkövető berendezést meg nem javították vagy ki nem cserélték.
5. Minden tagállam vagy szerződő fél gondoskodik arról, hogy a meghibásodott műholdas nyomkövető berendezéssel rendelkező halászhajók egyéb kommunikációs eszközökkel (rádió, webalapú jelentéstétel, e-mail, fax vagy telex útján) legalább naponta eljuttassák az FMC-hez az (1) bekezdés b) pontjában említett információkat tartalmazó jelentéseket.
6. A tagállamok vagy szerződő felek csak abban az esetben engedélyezhetik a hajók számára, hogy műholdas nyomkövető berendezésüket kikapcsolják, ha a hajó hosszabb ideig nem folytat halászatot (pl. szárazdokkban áll javítás céljából), és erről előzetesen értesíti a lobogója szerinti tagállam vagy szerződő fél illetékes hatóságait. Mielőtt a hajó elhagyja a kikötőt, a műholdas nyomkövető berendezést újra aktiválni kell, és legalább egy jelentést össze kell állítani és el kell küldeni vele.
-

XVI. MELLÉKLET

Az (EU) 2016/1627 és e rendelet közötti megfelelési táblázat

Az (EU) 2016/1627 rendelet	Ez a rendelet
1. cikk	1. cikk
2. cikk	1. cikk
3. cikk	5. cikk
4. cikk	—
5. cikk	6. cikk
6. cikk	11. cikk
7. cikk	12. cikk
8. cikk	13. cikk
9. cikk	14. cikk
10. cikk	16. cikk
11. cikk	17. cikk és I. melléklet
12. cikk	17. cikk és I. melléklet
13. cikk	18. cikk
14. cikk	19. cikk
15. cikk	20. cikk
16. cikk	21. cikk
17. cikk	25. cikk
18. cikk	22. cikk
19. cikk	23. cikk
20. cikk	26. cikk
21. cikk	4. cikk
22. cikk	27. cikk
23. cikk	28. cikk
24. cikk	30. cikk
25. cikk	31. cikk
26. cikk	32. cikk

Az (EU) 2016/1627 rendelet	Ez a rendelet
27. cikk	36. cikk
28. cikk	37. cikk
29. cikk	29. cikk
30. cikk	33. cikk
31. cikk	34. cikk
32. cikk	35. cikk
33. cikk	40. cikk
34. cikk	41. cikk
35. cikk	43. cikk
36. cikk	44. cikk
37. cikk	51. cikk
38. cikk	42. cikk
39. cikk	45. cikk
40. cikk	46. cikk
41. cikk	46. cikk
42. cikk	47. cikk
43. cikk	48. cikk
44. cikk	49. cikk
45. cikk	50. cikk
46. cikk	51. cikk
47. cikk	55. cikk
48. cikk	56. cikk
49. cikk	57. cikk
50. cikk	38. cikk
51. cikk	39. cikk
52. cikk	58. cikk
53. cikk	15. cikk
54. cikk	59. cikk
55. cikk	60. cikk
56. cikk	62. cikk

Az (EU) 2016/1627 rendelet	Ez a rendelet
57. cikk	63. cikk
58. cikk	64. cikk
59. cikk	68. cikk
60. cikk	70. cikk
61. cikk	71. cikk
I. melléklet	I. melléklet
II. melléklet	II. melléklet
III. melléklet	V. melléklet
IV. melléklet	VI. melléklet
V. melléklet	III. melléklet
VI. melléklet	IV. melléklet
VII. melléklet	VIII. melléklet
VIII. melléklet	IX. melléklet
IX. melléklet	X. melléklet
X. melléklet	XI. melléklet
XI. melléklet	XII. melléklet
XII. melléklet	XIII. melléklet

A Tanács indokolása: A Tanács (EU) 2/2023 álláspontja első olvasatban az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékuszójútonhal-állományra vonatkozó többéves gazdálkodási terv létrehozásáról, az 1936/2001/EK, az (EU) 2017/2107 és az (EU) 2019/833 rendelet módosításáról, valamint az (EU) 2016/1627 rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából

(2023/C 247/02)

I. BEVEZETÉS

1. A Bizottság 2019. november 29-én benyújtotta az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a fent említett javaslatot ⁽¹⁾, amelynek célja, hogy átültesse az uniós jogba az ICCAT-nak az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékuszójútonhal-állományra vonatkozó, 2018-ban elfogadott többéves gazdálkodási tervét ⁽²⁾. A javaslat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 43. cikkének ⁽²⁾ bekezdésén alapul.
2. Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2020. május 7-én nyilvánított véleményét.
3. A halászati politikával foglalkozó munkacsoport 2019-ben több ülésen is megvizsgálta a bizottsági javaslatot. Az Állandó Képviselők Bizottsága 2020. június 10-én általános megközelítést ⁽³⁾ alakított ki.
4. Az elnökség – az Állandó Képviselők Bizottsága által 2020. november 4-én jóváhagyott módosított tárgyalási megbízás ⁽⁴⁾ alapján – a 2020. november 10-i politikai háromoldalú egyeztetésen ideiglenes megállapodásra jutott az Európai Parlamenttel.
5. Az Állandó Képviselők Bizottsága 2020. november 25-én elutasította az említett háromoldalú egyeztetés eredményét tükröző végleges kompromisszumos szöveget ⁽⁵⁾.
6. Az Európai Parlament 2021. április 28-án elfogadta az első olvasatban kialakított álláspontját ⁽⁶⁾.
7. Az Állandó Képviselők Bizottsága 2021. június 16-án módosított tárgyalási megbízásról ⁽⁷⁾ állapodott meg annak érdekében, hogy az Európai Parlamenttel korai második olvasatbeli megállapodás születhessen.
8. Az Európai Parlament Halászati Bizottsága 2023. március 1-jén az intézményközi tárgyalások folytatása mellett szavazott.
9. Ezt követően 2023. március 22-én intézményközi szakmai egyeztetésre került sor, amelyen a három intézmény előzetes megállapodásra jutott a végleges megállapodásra javasolandó szövegről.
10. A halászati politikával foglalkozó munkacsoport 2023. március 30-án – módosított elnökségi kompromisszumos szöveg ⁽⁸⁾ keretében – jóváhagyta az intézményközi tárgyalások eredményét.
11. Az Állandó Képviselők Bizottsága április 5-én megerősítette a végleges kompromisszumos szöveget ⁽⁹⁾ annak érdekében, hogy az Európai Parlamenttel korai második olvasatbeli megállapodás születhessen.

⁽¹⁾ 14710/19 + ADD1.

⁽²⁾ Az ICCAT 2019 novemberében elfogadta a 18-02. számú ajánlást módosító 19-04. számú ajánlást.

⁽³⁾ 10297/19.

⁽⁴⁾ 11652/20.

⁽⁵⁾ 12889/20.

⁽⁶⁾ P9_TA(2021)0142 – Az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékuszójútonhal-állományra vonatkozó többéves gazdálkodási terv ***I – Az Európai Parlament 2021. április 28-i jogalkotási állásfoglalása az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékuszójútonhal-állományra vonatkozó többéves gazdálkodási terv létrehozásáról, az 1936/2001/EK, az (EU) 2017/2107 és az (EU) 2019/833 rendelet módosításáról, valamint az (EU) 2016/1627 rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2019)0619 – C9-0188/2019 – 2019/0272(COD)) – P9_TC1-COD(2019)0272 – Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2021. április 28-án került elfogadásra az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékuszójútonhal-állományra vonatkozó többéves gazdálkodási terv létrehozásáról, az 1936/2001/EK, az (EU) 2017/2107 és az (EU) 2019/833 rendelet módosításáról, valamint az (EU) 2016/1627 rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló (EU) 2021/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel (HL C 506., 2021.12.15., 160. o.)

⁽⁷⁾ 9167/21.

⁽⁸⁾ 7820/23 + COR1.

⁽⁹⁾ 7820/23 + COR1.

12. Az Európai Parlament Halászati Bizottsága (PECHE) április 22-én szavazott az intézményközi tárgyalások eredményeként létrejött ideiglenes megállapodásról.
13. A PECHE elnöke április 27-én levelet küldött a svéd elnökségnek, amelyben megerősítette, hogy amennyiben a Tanács első olvasatban jóváhagyja a rendeletet, a Parlament a jogász-nyelvész ellenőrzést követően a második olvasat során módosítás nélkül jóváhagyja a Tanács álláspontját.

II. CÉL

14. A 86/238/EGK tanácsi határozat⁽¹⁰⁾ alapján az Unió 1997. november 14. óta az atlanti tonhalfélék védelméről szóló nemzetközi egyezmény (a továbbiakban: az egyezmény) szerződő fele.
15. Az Atlanti Tonhalfélék Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottság (ICCAT) felállításával az egyezmény keretén belül biztosít az Atlanti-óceánban és a szomszédos tengerekben élő tonhalfélék és a tonhalszerű fajok védelmére és a velük való gazdálkodásra irányuló regionális együttműködéshez.
16. E rendelet célja az ICCAT által elfogadott, a kékúszójú tonhal-állományra vonatkozó többéves gazdálkodási terv végrehajtása a kékúszójú tonhalból származó biomasszájának a maximális fenntartható hozam eléréséhez szükséges szint felett tartása céljából.
17. A gazdálkodási terv előírja, hogy a kékúszójú tonhalakat bizonyos körülmények között vissza kell dobni, illetve engedni a tengerbe. A terv azt is előírja, hogy azok a halászajók, amelyek – a rekreációs célú halászatot is ideértve – túllépik a számukra kiosztott kvótát és/vagy a megengedett járulékos fogások maximális szintjét, a kvótán felüli kékúszójú tonhal-mennyiséget kötelesek visszadobni. A hajók fedélzetén lévő, a minimális állományvédelmi referenciaméretnél kisebb kékúszójú tonhalakat szintén vissza kell dobni a tengerbe; ez alól kivételt képez a tagállamok által az éves halászati tervükben megállapított adott túrérszéken belüli mennyiség. Az ICCAT keretében az Unió részéről vállalt nemzetközi kötelezettségek teljesítése érdekében az (EU) 2015/98 bizottsági felhatalmazáson alapuló rendelet⁽¹¹⁾ 4. cikke az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (2) bekezdésével összhangban lehetővé teszi a kékúszójú tonhalra vonatkozó kirakodási kötelezettségtől való eltérést.

III. A TANÁCS ELSŐ OLVASATBAN ELFOGADOTT ÁLLÁSPONTJÁNAK ELEMZÉSE

A. Általános észrevételek

18. Az Európai Parlament és a Tanács tárgyalásokat folytatott azzal a céllal, hogy olyan megállapodás születhessen a Tanács első olvasatban kialakított álláspontja alapján, amelyet a Parlament a második olvasatban módosítások nélkül jóvá tudna hagyni.
19. A Tanács első olvasatban elfogadott álláspontjának célja a 18-02. sz. ICCAT-ajánlásnak és a 22-04. sz. ICCAT-ajánlás egyes részeinek az uniós jogba történő átültetése annak érdekében, hogy az Unió eleget tehessen nemzetközi kötelezettségeinek, valamint hogy a szabályok és kötelezettségek tekintetében garantálja a jogbiztonságot a gazdasági szereplők számára.

B. Fő kérdések

20. Az Európai Parlamenttel elért kompromisszum főbb elemei többek között az alábbiakat érintik:

— a nem lehalászott élő kékúszójú tonhalak átvitelének feltételei,

— az ágazati kvóták tagállamok általi, az éves halászati tervük részeként történő kiosztására vonatkozó rendelkezések, a kisüzemi halászatot is beleértve,

⁽¹⁰⁾ A Tanács 86/238/EGK határozata (1986. június 9.) a Közösségnek az 1984. július 10-én Párizsban aláírt, az atlanti tonhalfélék védelméről szóló nemzetközi egyezmény részes államai meghatalmazottai konferenciájának záróokmányához csatolt jegyzőkönyvvel módosított egyezményhez történő csatlakozásáról (HL L 162., 1986.6.18., 33. o.).

⁽¹¹⁾ A Bizottság (EU) 2015/98 felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. november 18.) az atlanti tonhalfélék védelméről szóló nemzetközi egyezményből és az északnyugat-atlanti halászatban folytatandó jövőbeni többoldalú együttműködésről szóló egyezményből adódó, az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 15. cikkének (2) bekezdése szerinti uniós nemzetközi kötelezettségek végrehajtásáról (HL L 16., 2015.1.23., 23. o.).

- a halászati lehetőségek elosztására vonatkozó rendelkezések,
- a kékúszójú tonhal ketreche helyezéseire vonatkozó szabályok,
- a kékúszójútonhal-fogásokkal kapcsolatos szabálytalanságok kivizsgálásának felelőssége.

IV. ÖSSZEGZÉS

21. A Tanács első olvasatban elfogadott álláspontja teljes mértékben tükrözi az Európai Parlament és a Tanács közötti tárgyalások során – a Bizottság segítségével – kialakított kompromisszumot.
 22. Ezt a kompromisszumot megerősíti az a levél is, amelyet a PECHE bizottság elnöke 2023. április 27-én küldött az Állandó Képviselők Bizottsága elnökének. Az említett levélben a PECHE bizottság elnöke jelezte, hogy javasolni fogja bizottsága tagjainak és azt követően a plenáris ülésnek, hogy a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontját – a két intézmény jogász-nyelvszei által elvégzett ellenőrzést követően – a Parlament második olvasata során módosítás nélkül fogadják el.
-

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU